

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ' ΔΑΣΟΥΠΟΛΗΣ • ΜΑΪΟΣ 2019 • ΤΕΥΧΟΣ 21

Χαιρετισμός του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού Δρος Κώστα Χαμπιαούρη

Είναι με ιδιαίτερη ικανοποίηση που πληροφορήθηκα ότι η εφημερίδα του Λυκείου σας γιορτάζει την 20η έκδοσή της. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να συχαρώ τη συντακτική ομάδα, καθώς και όλους όσους συνέβαλαν και συνεχίζουν να συμβάλλουν μέχρι σήμερα σ' αυτή την τόσο αξιόπαινη προσπάθεια.

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού κι εγώ προσωπικά, ενθαρρύνουμε και προωθούμε την ενασχόληση των μαθητών και μαθητριών μας με δημιουργικές δραστηριότητες, όπως αυτή της έκδοσης της εφημερίδας «Δασουπολίτης».

Πιστεύω ακράδαντα ότι η διαδικασία συγγραφής άρθρων προς δημοσίευση, που εκφράζουν απόψεις για θέματα που σας απασχολούν ως άτομα ή/και ως μέλη της μαθητικής κοινότητας, συμβάλλει στην ανάπτυξη της κριτικής σας σκέψης και βελτιώνει τις ικανότητές σας στον γραπτό λόγο. Το σπουδαιότερο, όμως, είναι ότι σας προετοιμάζει, ώστε να καταστείτε ενεργοί πολίτες του τόπου μας. Πολίτες που ξέρουν να αγωνίζονται, να διεκδικούν και που δεν φοβούνται να εκφράσουν την άποψή τους, συντελώντας έτσι στην εξέλιξη και πρόοδο της κοινωνίας μας.

Επιπρόσθετα, μέσα από τις εκδόσεις σας επωφελούνται οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριές σας, αφού τους ενημερώνετε για θέματα της επικαιρότητας, βοηθώντας τους να διαμορφώσουν στάσεις κι αντιλήψεις. Με τα άρθρα σας καλλιεργείτε τον προβληματισμό, τον διάλογο, τη φαντασία και την πολυφωνία στη μαθητική κοινότητα και συμβάλλετε στη διάδοση ιδεών και αξιών για τη βελτίωση της μαθητικής ζωής.

Κλείνοντας, θα ήταν παράλειψή μου να μην αναφερθώ στην εξαιρετική ποιότητα του εντύπου. Η εφημερίδα «Δασουπολίτης», αναμφίβολα, εξυπηρετεί άρτια, εδώ και χρόνια, τον σκοπό της ενημέρωσης και ψυχαγωγίας της μαθητικής κοινότητας του Λυκείου σας με τρόπο αντικειμενικό κι εμπειριστατωμένο. Επιπλέον, η ποικιλία και ο πλούτος των θεμάτων, που πραγματεύεται, καταδεικνύουν την ευαισθησία, την ωριμότητα και την υπευθυνότητα των συντακτών της.

Σας εύχομαι, λοιπόν, να συνεχίσετε αυτή την υπέροχη και δημιουργική πορεία. Είμαι βέβαιος ότι ως αυριανοί ενεργοί πολίτες θα συμβάλετε καθοριστικά στην πρόοδο και ευημερία του τόπου μας.

Χαιρετισμός της Διευθύντριας Δρος Μαρίας Γεωργίου

Είναι με συγκίνηση και ιδιαίτερη χαρά που χαιρετίζω τη φεινική έκδοση του Δασουπολίτη, αφού συμπίπτει με τη συμπλήρωση μιας εικοσάχρονης δυναμικής παρουσίας του Σχολείου στον χώρο των μαθητικών εφημερίδων, η οποία συνδέεται με πολλές διακρίσεις και πρωτιές παγκύπριες αλλά και πανελληνίες. Όταν το 1999 πρωτοξεκινούσε η έκδοση της εφημερίδας με το όνομα «Μαθητικά Χρώματα» φιλοδοξία όλων, μαθητών και καθηγητών, ήταν να αποκτήσει η κοινότητα του Λυκείου τη δική της φωνή και ένα πραγματικό βήμα ελεύθερης έκφρασης. Στα χρόνια που ακολούθησαν η εφημερίδα μετονομάστηκε σε «Δασουπολίτης» και στις σελίδες της γενιές Δασουπολιτών μαθητών εξέφραζαν ελεύθερα τις απόψεις τους, ασκούσαν κριτική, επέκριναν καταστάσεις, διατύπωναν εισηγήσεις εξέφραζαν τους προβληματισμούς τους επιλέγοντας καιρικά θέματα της επικαιρότητας αλλά και της δικής τους καθημερινότητας ως μαθητών. Επιβράβευση τούτου του γεγονότος συνιστά η κατ' επανάληψη διάκριση της εφημερίδας στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό της ελληνικής εφημερίδας «Τα Νέα» αποσπώντας το βραβείο καλύτερης επιλογής θεμάτων. Τα τελευταία χρόνια η εφημερίδα των μαθητών του Λυκείου μας συμμετέχει και διακρίνεται στο διαγωνισμό μαθητικών εφημερίδων που διοργανώνει η εφημερίδα «Ο Φιλελεύθερος» μαζί με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού.

Το Λύκειο της Δασούπολης σεμνύνεται για τις διακρίσεις της μαθητικής του εφημερίδας και ενθαρρύνει τη συνέχεια της παράδοσής της. Στόχος μας ο «Δασουπολίτης» να αποτελεί διαχρονικά τη φωνή των μαθητών του Λυκείου μας και συνάμα ένα εργαλείο επικοινωνίας και διαλόγου εντός και εκτός των σχολικών συνόρων ένας δημιουργικός τρόπος έκφρασης των μαθητικών απόψεων και προβληματισμών, με τη φρεσκάδα της σκέψης, τον νεανικό τρόπο έκφρασης, τις ανατρεπτικές προτάσεις που διακρίνουν τους νέους.

Η εφημερίδα που πέτυχε να γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της κουλτούρας της Δασούπολης, μπορεί να διαδραματίζει ρόλο συνεκτικό μεταξύ των μελών της ίδιας της σχολικής κοινότητας και συνάμα να συμβάλλει σε έναν διαχρονικό στόχο του σχολείου, να προετοιμάζει και να παραδίδει στην κοινωνία πολίτες σκεπτόμενους και ενεργούς. Αποστολή σημαντική που ο «Δασουπολίτης» υπηρέτησε και θα συνεχίσει να υπηρετεί ακολουθώντας τα βήματα των πρωτεργατών της έκδοσής του, καθηγητών και μαθητών.

Η φεινική επετειακή έκδοση της εφημερίδας αφιερώνεται σε όλους τους μαθητές των συντακτικών επιτροπών που προηγήθηκαν και στους καθηγητές τους που πίστεψαν σε αυτή, αναδεικνυόντάς τη.

2 ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

Ιδιοκτήτρια – Υπεύθυνη κατά νόμο

Δρ Μαρία Γεωργίου, Διευθύντρια

Συντακτική επιτροπή

Σοφία Λεωνίδου Γ61

Κατερίνα Παή Γ31

Μιχαηλάγγελος Προκοπίου Γ31

Άννη Τζακούρη Α22

Μόνικα Ιακώβου Γ11

Χάρης Μαρτούδη Γ11

Μαίρη Άννη Νησιώτη Β34

Ανθή Γεωργιάδου Α22

Ελένη Πίπη Β11

Άννη Γεωργίου Γ32

Λουίζα Κυθρεώτου Γ21

Αχιλλέας Καζαμίας Γ41

Μαρία Ηλιάδη Γ42

Ελευθερία Ιακώβου Β32

Ιωάννα Χιώτη Γ32

Μικαέλλα Τρύφων Γ21

Ελίνα Μάρκου Γ21

Στέλιος Φιλίππου Γ11

Στέλλα Κουπεπίδου Γ21

Ειρήνη Ερωτοκρίτου Α11

Ανδρέας Μαρκουλής Γ31

Μαρία Γρηγορίου Γ21

Χρυστάλλα Κυριάκου Γ21

Φοίβη Χαραλάμπους Γ33

Μαρίνα Κυριάκου Β31

Νίκη Παπαθανασίου Β11

Μαρία Καραμάνου Β11

Νικήτας Ανδρέου Β34

Αδαμάντιος Καλοφιδιώτης Β42

Νίνα Ραχίμ Ζατέχ Α42

Παναγιώτα Λουκαΐδου Γ34

Στυλιανός Τηλαύγης Γ11

Μύρια Χατζημικαήλ Γ21

Βάσια Χρυσάνθου Γ11

Φωτορεπόρτερ

Νεφέλη Χαραλάμπους Γ34

Δημήτρης Μουστούκης Γ61

Ιωσφίνα Ματθαίου Γ11

Σκιτσογράφοι

Νεφέλη Χρυσοστόμου Γ21

Αλέξανδρος Δημοσθένους Γ61

Φρόσω Παύλου Γ61

Υπεύθυνη Έκδοσης

Μαρία Χατζηποφή, Β.Δ.

Επιμέλεια Ύλης

Βαρβάρα Μιχαήλ

Ευχαριστούμε τους καθηγητές Μαρίνα Καφούρη, Βασίλη Καφαντάρη, Μέλανη Στυλιανού, Ειρήνη Πολεμίτου, Μαρία Βρυωνίδου και Αφροδίτη Σπανού Σαλονικίδου για την πολύτιμη βοήθειά τους

Σελιδοποίηση και εκτύπωση

N & Ch Quality Press

ISSN 1986-0366

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο διάλογος αποτελεί παρελθόν για την κυπριακή κοινωνία. Τη θέση αυτή επιβεβαιώνει η χρονιά που πέρασε, καθώς ήταν γεμάτη συγκρούσεις –εκπαιδευτικών με Υπουργείο Παιδείας, μαθητών με τα ΜΜΕ, μαθητών με Υπουργείο Παιδείας - τις οποίες εμείς θεωρούμε ότι θα μπορούσε να λύσει ο ουσιαστικός διάλογος ... όχι οι επιφανειακές, στερεοτυπικές και τυπικές συζητήσεις. Αλλά ο διάλογος στον οποίο ανταλλάζεις απόψεις, μοιράζεσαι εμπειρίες, ονειρεύεσαι και στοχάζεσαι.

Ο διάλογος διανύει περίοδο βαθιάς κρίσης εξαιτίας των νέων τεχνολογιών, των μέσων μαζικής δικτύωσης και των γρήγορων ρυθμών της ζωής. Η κοινωνικοποίηση του ατόμου περιορίζεται στα μέσα επικοινωνίας με γνωστούς ή ακόμα χειρότερα με άγνωστους ανθρώπους. Οι βόλτες και τα ματωμένα γόνατα από τα παιχνίδια στους δρόμους έχουν αντικατασταθεί με video games και οι μώλωπες στα χέρια από ακραίες αντιδράσεις σε περίπτωση ήττας. Το φλερτ και οι κλεφτές μαπές μεταφράζονται σε «likes», απήματα φιλίας και δειλά μηνύματα. Έτσι, δημιουργείται ένας κόσμος καινούριος με άλλους κώδικες επικοινωνίας, διαφορετικός από όσα ξέραμε μέχρι τώρα.

Ο φόρτος εργασίας είτε στη δουλειά είτε στο σχολείο, τα φροντιστήρια και οι δραστηριότητες κάνουν την κάθε μέρα να κυλάει γρήγορα ... περνούν έτσι μέρες και χρόνια, χωρίς να απολαμβάνουμε τη μοναδικότητα κάθε στιγμής. Αποτέλεσμα αυτού είναι να εναντιωνόμαστε στην ίδια τη ζωή, αφού δεν είμαστε ποτέ ικανοποιημένοι από αυτήν. Ο άνθρωπος δεν είναι ρομπότ, άρα δεν είναι προγραμματισμένος να ζει μέσα σ' ένα μοτίβο. Χρειάζεται χώρο, χρόνο για να κάνει οτιδήποτε του προσφέρει ευτυχία. Η αλλαγή της κοινωνίας μας όμως σε έναν τεχνοκρατικό, φιλόδοξο, άπληστο κόσμο δεν το καθιστά εύκολο. Φυσικά πάντα υπάρχει και η επιλογή για το αντίθετο από το καθιερωμένο.

Οφείλουμε να ιεραρχούμε τις ανάγκες μας και να ψάχνουμε το πραγματικό νόημα της ζωής. Να αντιληφθούμε πως η εικονική πραγματικότητα δεν αντικατοπτρίζει τον κόσμο έξω και πως αργά ή γρήγορα το αποτέλεσμα θα είναι η μιζέρια. Έχουμε το χρέος να προσαπίσουμε και να προστατέψουμε τις σχέσεις των ανθρώπων, οι οποίες πρέπει να βασίζονται σε γερά θεμέλια. Από την άλλη, το σχολείο οφείλει να συνεχίσει το έργο αυτό, στηρίζοντας την ανταλλαγή απόψεων και τη συνεργασία των μαθητών. Μόνο έτσι, θα μπορέσουμε να αναγνωρίσουμε την αξία του διαλόγου, χωρίς να αποξενωνόμαστε και να ζούμε σ' έναν κόσμο φανταστικό.

Η σημασία του διαλόγου είναι τεράστια, καθώς ο διάλογος καλλιεργεί τη δημοκρατία, τις τέχνες και την επιστήμη, συνεπώς αναπτύσσει τον πολιτισμό. Επιπλέον, συμβάλλει στη δημιουργική κριτική σκέψη όπως και στη διατήρηση της ειρήνης. Η μαθητική εφημερίδα Δασουπολίτης, εδώ και είκοσι χρόνια, αποτελεί ένα μέσο έκφρασης των μαθητών και διαλόγου με τους κοινωνικούς φορείς. Είναι τιμή μας να γράφουμε σε αυτή την εφημερίδα, μην το ξεχνάτε ποτέ!

Σοφία Λεωνίδου Γ61

δαZOOπολίτικα

Η φετινή χρονιά είναι πολύ ξεχωριστή για τους δασουπολίτες όλων των εποχών! Το Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' κλείνει σαράντα χρόνια ζωής και η ιστορία του στις μαθητικές εφημερίδες συμπληρώνει το εικοστό έτος. Είναι, λοιπόν, με ιδιαίτερη συγκίνηση και υπερηφάνεια που αφιερώνουμε αυτό το τεύχος του Δασουπολίτη στα διπλά μας γενέθλια (σελ 14-19).

Το κύριο θέμα συζήτησης της φετινής σχολικής χρονιάς είναι φυσικά η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση... διαφωνίες, απεργίες, διαδηλώσεις και οι μαθητές εν αναμονή εξελίξεων. Αποφασίσαμε, λοιπόν, να κάνουμε μία ενδελεχή έρευνα απευθυνόμενοι σε όλους τους αρμόδιους φορείς (σελ 3-5).

Μία σειρά από συναντήσεις και συζητήσεις μας οδήγησαν αφενός στον απομυθοποίηση του πολιτικού κόσμου (σελ 12) και αφετέρου στην απόφαση ότι πρέπει να πάρουμε την τύχη του τόπου μας στα χέρια μας και να αναλάβουμε ενεργό δράση στην πολιτική ζωή... ας αρχίσουμε ψηφίζοντας στις ευρωεκλογές (σελ 6-7).

Έντονη και φέτος η επιθυμία μας να ασχοληθούμε με την ανάδειξη καίριων προβλημάτων, όπως η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (σελ 22-23), το περιβαλλοντικό (σελ 26-27), η σωματική και ψυχική υγεία (σελ 25, 28-19).

Η εφημερίδα μας κλείνει με τη ζωή στη Δασούπολη, τον μικρόκοσμό μας που αγαπήσαμε και πάντα θα αγαπάμε (σελ 30-32). Αποχαιρετάμε τον Δασουπολίτη ως τελειόφοιτοι και κείνος αποχαιρετά εμάς με ένα γλυκό αφιέρωμα...

Καλό ταξίδι και μην ξεχνάτε πως εσείς καθορίζετε το μέλλον!

Εσύ γεννάς τη θάλασσα
και χτίζεις το καράβι
είσαι το εδώ και το αλλού
είσαι η γιορτή του γυρισμού
το δάκρυ του αποχωρισμού.
Και το ταξίδι σου είσαι εσύ
είσαι το κύμα το νησί
είσαι ο αέρας το πανί
και τ' άσπρο μου μαντίλι.

Αλκίνοος Ιωαννίδης
(απόφοιτος της Δασούπολης κι αυτός)

Φωτογραφίες: Ιωσφίνα Ματθαίου Γ21

Ο Γενικός Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης απαντά σε όλα τα ερωτήματά μας για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση

Συνέντευξη: Κατερίνα Παύ, Μιχαηλάγγελος Προκοπίου Γ31
Φθάνοντας στο γραφείο του κύριου Λούη Κυπριανού ήμασταν σίγουροι ότι γνωρίζαμε αρκετά για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, τόσο ώστε να την απορρίπτουμε! Φεύγοντας, δηλώσαμε στον ΓΔΜΕ, ότι θα προτιμούσαμε να είμαστε σήμερα μαθητές της Α' Λυκείου, ούτως ώστε σε δύο χρόνια να αποφοιτήσουμε από το νέο εκπαιδευτικό σύστημα.

Κύριε Λούη, τους τελευταίους μήνες λέγονται πολλά για τον θεσμό των εξετάσεων τετραμήνων, οι αντιδράσεις ποικίλουν και ως μαθητές επιθυμούμε πιο διεξοδική ενημέρωση. Θα θέλαμε, λοιπόν, να μας παρουσιάσετε εν συντομία τις βασικές αρχές αυτού του θεσμού;

Καταρχήν, η αναγκαιότητα της εισαγωγής του θεσμού των τετραμήνων έγκειται στο ότι πιστεύουμε ότι θα βελτιωθούν τα μαθησιακά αποτελέσματα, θα υπάρξει καλύτερη οργάνωση του διδακτικού χρόνου, θα λειτουργήσει προς όφελος των εκπαιδευτικών και των μαθητών. Οι εκπαιδευτικοί θα μπορούν να χειριστούν καλύτερα τον χρόνο αλλά και τον τρόπο με τον οποίο θα γίνεται η αξιολόγηση και βεβαίως για τους μαθητές θα γίνεται επί καθημερινής βάσης εμπέδωση ως προς τις δεξιότητες που θα αποκτούν, δηλαδή θα αποκτούν δεξιότητες ζωής. Θα μπορούν να μειωθούν σε υπέρμετρο βαθμό τα διαγωνίσματα, τα οποία με τον τρόπο που γίνονται τώρα είναι πηγή άγχους. Θα είναι στέρεα η γνώση η οποία θα αποκτούν τα παιδιά και θα υπάρχει πλήρης προγραμματισμός ως προς τα χρονοδιαγράμματα ολοκλήρωσης. Η έκταση της ύλης ή οι δείκτες επάρκειας θα διαχωριστούν, δηλαδή θα είναι κάθε τετράμηνο αυτόνομο και οι μαθητές θα έχουν πλήρη γνώση της κατάστασης στην οποία βρίσκονται ως προς τη μαθησιακή διαδικασία. Θα δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά από την αρχή να γνωρίζουν, μέσω του Syllabus, το οποίο θα είναι η στοχο-προσέλιξη, για το τι θα περιλαμβάνει το κάθε γνωστικό αντικείμενο με τις βασικές αρχές και τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Θα περιλαμβάνει τις διαδικασίες αξιολόγησης, άρα θα είναι μία καθαρή και στοχευμένη διαδικασία, με πλήρη σεβασμό προς τον μαθητή, για να ξέρει και ο μαθητής να ρυθμίσει αντίστοιχα τον προγραμματισμό του ανάλογα με τις ανάγκες του γνωστικού αντικείμενου, να μπορεί να επιλύει σε μεγάλο βαθμό επί καθημερινής βάσης τις απορίες του.

Ουσιαστικά στόχος του θεσμού αυτού, είναι να μην καταλήξει το σχολείο ως ένα εξετασιοκεντρικό σύστημα. Ποιες ασφαλιστικές δικλίδες έχει ο θεσμός, ώστε να μην ακολουθήσουμε αυτή την πορεία;

Ήδη αυτή τη στιγμή υπάρχουν τέσσερα εξεταζόμενα μαθήματα τον Δεκέμβριο και δεν θα υπάρχει κανένα διαγώνισμα από τον Σεπτέμβριο μέχρι τον Νοέμβριο για τα εξεταζόμενα μαθήματα, παρά μόνο οι εννέα εμπειδωτικού χαρακτήρα νέες μορφές αξιολόγησης, τις οποίες θα χρησιμοποιήσει ο εκπαιδευτικός. Για τα μη εξεταζόμενα θα υπάρχει το ένα διαγώνισμα, όπως γίνεται και σήμερα, το οποίο θα αποτελεί μόνο το 40%, όχι όπως συνήθιζεται σήμερα να αποτελεί το 70 ή 80 % και παράλληλα θα υπάρχουν και οι εννέα άλλες μορφές αξιολόγησης. Δηλαδή συντρέχουσα αξιολόγηση, η προφορική παρουσία κάποιου, οι μικρές γραπτές εργασίες, η κατ' οίκον εργασία, η συμμετοχή στα εργαστήρια, τα διάφορα quiz, η αξιολόγηση σε διάφορες άλλες δραστηριότητες εντός της σχολικής μονάδας. Όλα αυτά τα κριτήρια είναι

μετρήσιμα και βοηθάνε και τον εκπαιδευτικό να έχει αποδεικτικά στοιχεία, βάσει των οποίων αξιολογεί, αλλά και τον μαθητή να ξέρει που υστερεί και τι πρέπει να κάνει για να βελτιωθεί.

Εσείς πώς σχολιάζετε την άποψη ότι το νέο σύστημα ευνοεί την παραπαιδεία;

Γενικά η αξιολόγηση του μαθητή, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, διάφορες άλλες ενέργειες οι οποίες χαρακτηρίζουν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, θεωρούμε ότι θα συγκλίνουν στο να περιορίσουν σε υπέρμετρο βαθμό αυτό που θεωρείται παραπαιδεία. Δηλαδή όταν γίνεται εμπέδωση επί καθημερινής βάσης στην τάξη, με καλλιέργεια της κριτικής σκέψης, της δημιουργικής σκέψης και όχι της απομνημόνευσης, η οποία δεν θα εξετάζεται μέσα από τους δείκτες, ο μαθητής δεν θα χρειάζεται απογευματινά μαθήματα. Προσπαθούμε οι εκπαιδευτικοί μας, με την αλλαγή της δομής των εξεταστικών δοκιμών και του τρόπου αξιολόγησης, να μην ευνοούν την απομνημόνευση σκοτώνοντας την κριτική σκέψη των μαθητών. Στην ουσία όταν κάποιος εμπέδωνει το πρωί, δεν έχει ανάγκη να πάει το απόγευμα και να κάνει άλλο χρόνο. Μπορεί να αξιοποιήσει το απόγευμά του για άλλη δημιουργική δραστηριότητα. Το ερώτημα είναι πώς θα διασφαλιστεί αυτό, η εμπέδωση. Όταν θέλουμε να προετοιμάσουμε ένα παιδί για την Ευρώπη, διότι τους ευρωπαίους θα ανταγωνίζεται ως μαθητές, πρέπει να κατέχει τις βασικές δεξιότητες, θέλουμε στην ουσία να αποκτά δεξιότητες ζωής. Δηλαδή, να μπορεί αυτές τις στέρεες γνώσεις, το επαρκές σώμα των γνώσεων, μαζί με τις δεξιότητες να τις χρησιμοποιήσει σε οποιοδήποτε περιβάλλον. Αν η Ιστορία για παράδειγμα, δεν εκβάλλει και δεν απαντά στα ερωτήματα του παρόντος και το πώς θα χρησιμοποιήσεις την ιστορική γνώση, σε ανάλογες καταστάσεις ζωής δεν μου είναι χρήσιμη. Τι να την κάνω την Ιστορία, όταν παπαγαλίζω τα γεγονότα απλά και μόνο, χωρίς να ξέρω τι να τα κάνω; Εδώ είναι ακριβώς που χρειάζεται σε όλα τα μαθήματα και η κριτική και η δημιουργική σκέψη και να αλλάζουν και οι μορφές αξιολόγησης και τα στερεότυπα και μονόχοντα διαγωνίσματα, τα οποία στην ουσία έρχονται και σκοτώνουν και τον κόπο αλλά και τις αγωνίες των μαθητών. Γιατί αυτό κάνουν τα προειδοποιημένα διαγωνίσματα μέχρι σήμερα. Είναι ανάγκη να σεβόμαστε τον μαθητή. Πώς σεβόμαστε τον μαθητή; τον σεβόμαστε πρώτον, με το να πάρει το syllabus και να ξέρει τι πρέπει να κάνει καθ' όλη τη διάρκεια του τετραμήνου, τον σεβόμαστε αν τα διαγωνίσματα είναι προειδοποιημένα, ώστε να μπορεί να οργανώσει τον χρόνο του – με τον όρο διαγωνίσματα εννοούμε όλες τις μορφές εξέτασης. Τον σεβόμαστε δίνοντάς του τους δείκτες επιτυχίας\επάρκειας από τον Σεπτέμβριο για να δουλεύει καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς. Τον σεβόμαστε επίσης με ενισχυτική διδασκαλία.

Αφού αναφερθήκατε πριν στο μάθημα της Ιστορίας, πώς κι εγώ σε εκείνο το θέμα. Ως μαθητές διερωτόμαστε πολλές φορές γιατί το ΥΠΠ δεν προχωρεί σε αναθεώρηση συγκεκριμένων βιβλίων και φέρουμε ως παράδειγμα το βιβλίο της Ιστορίας της Κύπρου. Το σχολικό εγχειρίδιο παραλείπει κάποια κομβικά σημεία, ίσως παραβλέπονται, ίσως δεν περιγράφονται αναλυτικά.

Τα σχολικά εγχειρίδια, είτε απηρχαιωμένα, είτε σύγχρονα είναι ένα μέσο διδασκαλίας και δεν πρέπει να είναι το μοναδικό. Είπαμε ότι πρέπει να έχουμε κριτική σκέψη, δεν πρέπει να εξετάζουμε απλά τις γνώσεις. Οι γνώσεις είναι το μέσο, το οποίο θα χρησιμοποιείτε. Τις γνώσεις μπορούμε να τις πάρουμε από οπουδήποτε είτε από ένα απηρχαιωμένο βιβλίο είτε από μία έγκυρη πηγή στο διαδίκτυο. Στην ουσία δεν πάμε να καλλιεργήσουμε απλά και μόνο πληροφορίες το θέμα είναι πώς θα οργανώσουμε τις πληροφορίες για να μπορέσουμε να απαντήσουμε στα ερωτήματα του παρόντος. Όταν ένας εκπαιδευτικός βλέπει την ύλη με βάση τις σελίδες και τις λέξεις είναι λάθος. Ο εκπαιδευτικός πρέπει να οργανώνει την κάθε ενότητα με βάση τις δεξιότητες που θέλει να καλλιεργήσει. Άρα δεν μιλάμε για βιβλία αλλά για καλλιέργεια δεξιοτήτων.

Ας επανέλθουμε στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Αφού

το ΥΠΠ έχει διαβουλευθεί με όλους τους εταίρους του για το θεσμό των εξετάσεων τετραμήνων, γιατί εξακολουθούν να υπάρχουν τόσες αντιδράσεις;

Κατ' αρχήν οι διαφορές είναι δύναμη αρκεί να έχεις την ικανότητα να κάνεις σύνθεση των απόψεων. Δεύτερον πρέπει να κάνουμε διαχωρισμό των ρόλων, αυτός ο οποίος καθορίζει την εκπαιδευτική πολιτική είναι το Υπουργείο, ως εκφραστής της εκλεγμένης κυβέρνησης. Οι απόψεις των εταίρων είναι μεν σεβαστές, αλλά δεν μπορούν να καθορίζουν την εκπαιδευτική πολιτική καθώς η εκλεγμένη κυβέρνηση πρέπει να αφήνεται να υλοποιήσει την πολιτική που έχει σχεδιάσει και για την οποία έχει εκλεχθεί. Από την άλλη αν ικανοποιείσαι στο μεγαλύτερο ποσοστό από μία επικείμενη μεταρρύθμιση, δεν πρέπει να ανάνεις το 10% της διαφωνίας σε μέγα ζήτημα και να παγώνει τις αλλαγές, γιατί αυτό μπορεί να έχει χειρότερες συνέπειες. Όταν δεν υπάρχουν οι αναγκαίες συγκλίσεις και η ανεκτικότητα, σίγουρα δημιουργούνται μετωπικές συγκρούσεις και πολύ περισσότερο όταν ενδέχεται να υπάρχουν και πολιτικές σκοπιμότητες.

Πιστεύετε ότι το ΥΠΠ είναι έτοιμο για μια τόσο μεγάλη αλλαγή;

Εμείς έχουμε συγκροτήσει ομάδες εργασίες για την προετοιμασία αυτής της μεγάλης αλλαγής – οι οποίες στο σύνολό τους ανέρχονται στις σαράντα περίπου. Από το 2013 έχουμε στην ουσία οργανώσει ένα ευρύτερο στρατηγικό πλάνο, το οποίο μέσα από επιμέρους διεργασίες προετοιμάζει σε μακροεπίπεδο τις αλλαγές αυτές. Στόχος πάντα είναι η μείωση του άγχους και της πίεσης του μαθητή και η βελτίωση του επιπέδου ζωής του. Απώτερος στόχος είναι να προετοιμάσουμε καλύτερα τον μαθητή και για τη φοιτητική και για την επαγγελματική ζωή.

Γίνονται σκέψεις για την εισαγωγή νέων μαθημάτων;

Αυτή τη στιγμή έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία στο λυκειακό κύκλο για τις δομημένες κατευθύνσεις με σπονδυλωτά προγράμματα σπουδών. Στην ουσία αυτή τη στιγμή είμαστε στη φάση αξιολόγησης αυτού του συστήματος και των αναλυτικών προγραμμάτων. Έχουμε κάνει δύο έρευνες, οι οποίες έδειξαν ότι μαθητές και εκπαιδευτικοί είναι ευχαριστημένοι κατά 90% με το νέο σύστημα και τώρα αναμένουμε να δούμε πώς θα επιλυθούν κάποια προβλήματα. Καινούργια γνωστικά αντικείμενα υπάρχει η δυνατότητα να ενταχθούν, όπως η εισαγωγή των χρηματοοικονομικών. Λίαν προσεχώς θα εισαγάγουμε τα stem για τις θετικές επιστήμες, τα οποία θα συνδέουν τη θεωρητική γνώση με την πρακτική εφαρμογή.

Οι φετινοί τελειόφοιτοι, όπως εμείς, διαμαρτύρονται για τον τεράστιο όγκο της ύλης. Ποια είναι η στάση του Υπουργείου; Αφουγκράζεται τη δυσανεξία των μαθητών;

Εδώ και δύο χρόνια προσπαθούμε, με αλληπάλληλες επεμβάσεις προς τους αρμόδιους για τα αναλυτικά προγράμματα, να υπάρχει μια συμβατότητα ανάμεσα στους δείκτες επιτυχίας και επάρκειας με τον διαθέσιμο ωφέλιμο διδακτικό χρόνο, τον οποίο καθορίσαμε στις εικοσιπέντε βδομάδες. Αφαιρέσαμε μεν από την ύλη, αλλά επειδή εφαρμόζουμε τα νέα αναλυτικά στο παλαιό εξετασιοκεντρικό σύστημα που κάνει 30-40 διαγωνίσματα στο τετράμηνο, γι' αυτό και δεν φαίνεται στους μαθητές ότι αποφορτώθηκαν τα νέα αναλυτικά. Όταν εφαρμοσθούν στο νέο σύστημα, εκεί θα φανεί η διαφορά.

Ποιο μήνυμα θέλετε να στείλετε στους μαθητές για το νέο σύστημα;

Οι μαθητές πρέπει να βλέπουν μπροστά, να χαίρονται τη ζωή, να νιώθουν δημιουργικοί και να δρᾶν τις ευκαιρίες που τους δίνει η σχολική μονάδα, να αγαπούν αυτά που κάνουν, να έχουν κριτική σκέψη, ακόμα και να καυτηριάζουν αρνητικές καταστάσεις. Οι μαθητές πρέπει να βγουν από τον μικρόκοσμο της Κύπρου, να βλέπουν τον εαυτό τους ως μέρος της ευρωπαϊκής οικογένειας. Οι μαθητές έχουν να κατακτήσουν τη γνώση και να βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής τους. Η ζωή είναι μπροστά τους και πρέπει να την κατακτήσουν.

Οι θέσεις και αντιθέσεις της ΟΕΛΜΕΚ για τις εξετάσεις τετραμήνων

Συνέντευξη: Άννη Τζακούρη Α22

Στο πλαίσιο διερεύνησης του ζητήματος του θεσμού των εξετάσεων τετράμηνων κρίθηκε αναγκαία η λήψη συνέντευξης από εκπρόσωπο της ΟΕΛΜΕΚ. Ως εκ τούτου, στις 15 Μαρτίου 2019, ο κ. Μάριος Κανικλίδης, Γενικός Γραμματέας της ΟΕΛΜΕΚ, παρευρέθηκε στο σχολείο μας για να μοιραστεί μαζί μας τις απόψεις και θέσεις της οργάνωσης των καθηγητών Μέσης Εκπαίδευσης της Κύπρου για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ο κύριος Κανικλίδης μας μίλησε για τα μέτρα και τις ενέργειες στις οποίες έχουν προβεί ως οργάνωση, καθώς και τις βελτιωτικές προτάσεις που κρίνουν απαραίτητες για την ομαλή εφαρμογή του εν λόγω θεσμού.

Για ποιους λόγους διαφωνείτε, ως οργάνωση, με την εφαρμογή του θεσμού των εξετάσεων των τετράμηνων;

Ένας από τους κύριους λόγους που είμαστε αντίθετοι, ως οργάνωση, με την εφαρμογή του σχετικού νομοσχεδίου, είναι ότι το ΥΠΠ έχει προχωρήσει στην ψήφιση μιας νομοθεσίας, η οποία αφορά κατά την άποψή μας ένα πολύπλευρο και ιδιαίτερα ευαίσθητο ζήτημα, χωρίς να εισακουστούν και να ληφθούν υπόψη οι θέσεις και οι προβληματισμοί όλων των αρμόδιων φορέων και χωρίς ουσιαστικά να υπάρξει οποιουδήποτε είδους διαβούλευση με τους άμεσα εμπλεκόμενους. Πέραν από αυτό το γεγονός, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το ΥΠΠ έχει προβεί σε αυτή την ουσιαστική και ριζική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση μετά από ένα δημοψήφισμα, στο οποίο συμμετείχαν όλοι οι καθηγητές, και στο οποίο η βάση των καθηγητών με ένα πολύ σημαντικό ποσοστό, της τάξης του 75%, ψήφισε κατά της φιλοσοφίας των τετράμηνων, όπως είχαν παρουσιαστεί τότε. Επίσης, σημαντικό μειονέκτημα του θεσμού των εξετάσεων ανά τετράμηνο είναι το γεγονός ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προβλέπει απώλεια σημαντικού χρόνου διδασκαλίας και πιο συγκεκριμένα απαιτεί τουλάχιστον το χρονικό διάστημα των δυο βδομάδων ουσιαστικού διδακτικού χρόνου, χωρίς να συμπεριλάβει σε αυτό περίπου μια βδομάδα επανάληψης πριν την εξεταστική περίοδο, αλλά και μια βδομάδα ανατροφοδότησης μετά την εξεταστική περίοδο, οι οποίες ενδεχομένως να απαιτηθούν από τους ίδιους τους μαθητές. Επιπρόσθετα, νοείται ότι για να εφαρμοστεί ο θεσμός των εξετάσεων τετράμηνων απαιτείται και η απαραίτητη προετοιμασία του ΥΠΠ, σε σχέση με την τροποποίηση και αναθεώρηση των αναλυτικών προγραμμάτων, ώστε αυτά να ανταποκρίνονται σε αυτές τις ριζικές αλλαγές καθώς και σε πραγματικούς χρόνους διδασκαλίας.

Ποιες αντιπροτάσεις ή βελτιωτικές προτάσεις θέτετε ως οργάνωση επί τάπητος;

Η Επιτροπή Αξιολόγησης κάλεσε όλα τα εμπλεκόμενα μέλη στις 11 Ιανουαρίου, για να συζητηθεί το θέμα. Στη συνάντηση παρευρέθηκαν εκπρόσωποι των γονέων, εκπρόσωποι των μαθητών (ΠΣΕΜ), καθώς και καθηγητές, οι οποίοι ήταν διατεθειμένοι να συζητήσουν και να θέσουν όλα τα ζητήματα κάτω από έναν κοινό παρονομαστή. Εκεί καταλήξαμε ότι μπορούμε να αποδεχτούμε το υφιστάμενο νομοσχέδιο με κάποιες μικρές τροποποιήσεις. Συγκεκριμένα, είμαστε διατεθειμένοι να δεχθούμε τη φιλοσοφία εφαρμογής ενός "μεγάλου διαγωνίσματος", υπό την προϋπόθεση ότι αυτό θα διαρκεί περίπου 90 λεπτά, θα γίνεται τις πρώτες δυο περιόδους και θα έχει τη μορφή ενός ενιαίου διαγωνίσματος. Αυτή η πρόταση έχει συνταχθεί και έχει αποσταλεί επισήμως στο ΥΠΠ, το οποίο δεν έχει ακόμη ανταποκριθεί, και γενικά αυτή τη στιγμή επικρατεί μια στασιμότητα και ένα ασαφές σκηνικό.

Αν το ΥΠΠ αποδεχτεί το προαναφερόμενο "πλαίσιο", το οποίο στοχεύει σε ένα - αν θέλετε - μεταβατικό στάδιο και μία σταδιακή αλλαγή και με το οποίο να σημειωθεί ότι συμφωνούν και συγκεκριμένα πολιτικά κόμματα, με τα οποία είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε προκαταρκτικά μαζί τους, θα συμφωνήσουμε.

Γνωρίζετε εάν ο θεσμός των εξετάσεων των τετράμηνων εφαρμόζεται και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου το επίπεδο του εκπαιδευτικού τους συστήματος θεωρείται υψηλό, με βάση τους σχετικούς Ευρωπαϊκούς Δείκτες; Ποια είναι η άποψή σας;

Ως γνώστον, αυτός ο θεσμός αποτελεί μέρος και άλλων εκπαιδευτικών συστημάτων. Θεωρώ όμως ότι τα μαθησιακά αποτελέσματα σε ορισμένες χώρες δεν είναι συνυφασμένα με τις εξετάσεις τετράμηνων. Καθοριστικό ρόλο διαδραματίζουν και άλλες παράμετροι του εκπαιδευτικού συστήματος της κάθε χώρας, όπως για παράδειγμα οι τρόποι και μέθοδοι διδασκαλίας, τα αναλυτικά προγράμματα διδασκαλίας, καθώς και άλλοι παράμετροι που τίθενται σε εθνικό επίπεδο.

Ποια είναι τα επόμενα σας βήματα; Είστε αποφασισμένοι να λάβετε κάποια μέτρα και να προβείτε σε κάποιες περαιτέρω ενέργειες, ώστε να γεφυρωθεί το μεγάλο χάσμα που έχει δημιουργηθεί;

Η ΟΕΛΜΕΚ έχει δηλώσει στο ΥΠΠ πως δεν θα προβεί σε άλλου είδους συζητήσεις και διάλογο για το ζήτημα των εξετάσεων τετράμηνων, αν δεν ολοκληρωθεί πρώτα ο διάλογος για τη ΜΕΠΕΗ. Πάντως όπως σας έχω προαναφέρει, οι απόψεις τόσο της ΠΣΕΜ, όσο και της ΟΕΛΜΕΚ και των οργανωμένων γονέων συγκλίνουν αρκετά όσον αφορά στο θέμα, και τώρα αναμένονται οι θέσεις του ΥΠΠ για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις που εισηγήθηκαμε. Όταν, όμως, οι τρεις βασικοί επηρεαζόμενοι συμφωνούν και εισηγούνται συ-

γκεκριμένες τροποποιήσεις, οι οποίες προσβλέπουν ουσιαστικά σε μια πιο ήπια και σταδιακή αλλαγή, θεωρώ ότι πρέπει τουλάχιστον να συζητηθεί η πρότασή τους και να προκύψει ένας ουσιαστικός προβληματισμός.

Πώς βλέπετε το μέλλον αυτής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, με βάση τις μέχρι τώρα εξελίξεις;

Η πολιτεία είχε αντιληφθεί πως ο θεσμός θα ήταν αδύνατο να εφαρμοστεί από τη φετινή σχολική χρονιά, οπότε για να μην εκτεθεί, αλλά και να μην εκθέσει τους καθηγητές αποφάσισε να αναστείλει προσωρινά την εφαρμογή του. Όμως, αυτή τη στιγμή, αν δεν καταλήξουμε από κοινού σε κάποια συμφωνία, το ΥΠΠ δήλωσε ότι είναι αποφασισμένο να εφαρμόσει τις εξετάσεις τετράμηνων από την επόμενη σχολική χρονιά παρόλες τις αντιδράσεις.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι όλοι μας οφείλουμε να αναλογιστούμε και να δράσουμε για το καλό της παιδείας και οι αποφάσεις που θα παρθούν θα πρέπει πρώτιστα να στηρίζονται στην εκπαιδευτική ανέλιξη των μαθητών μας, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε πολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα.

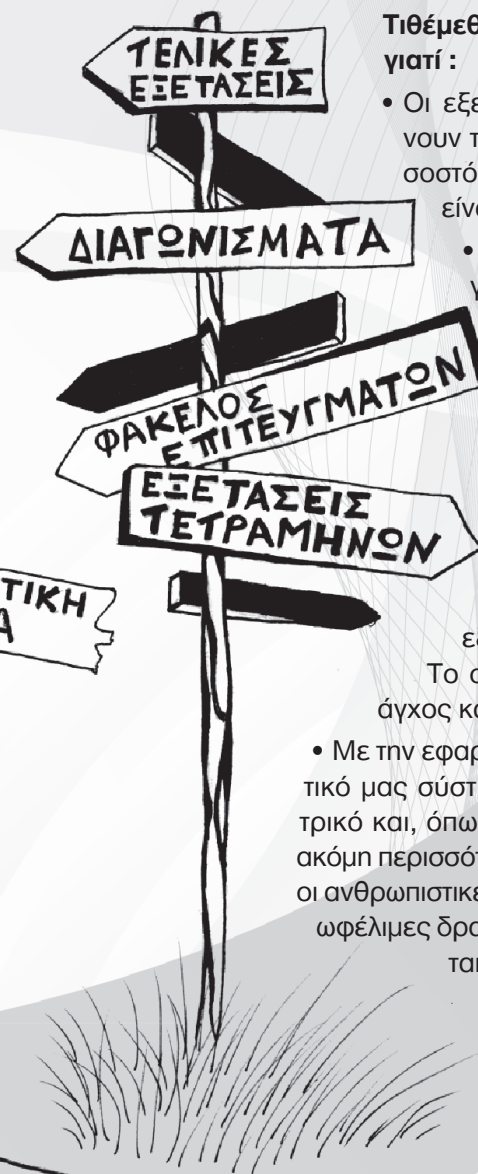
Στις 22 Φεβρουαρίου 2018 η ΟΕΛΜΕΚ διεξήγαγε δημοψήφισμα για τις εξετάσεις τετράμηνων. 75,66% ψήφισαν κατά των εξετάσεων και 24,34 υπέρ.

Τους μαθητές τους ρώτησε κανείς;

Οι προκλήσεις στο εκπαιδευτικό μας σύστημα προκάλεσαν και φέτος τον διχασμό στα σχολεία της Κύπρου. Η απόφαση του ΥΠΠ, όσον αφορά στην εφαρμογή εξετάσεων ανά τετράμηνο, δεν χαροποίησε ιδιαίτερα τη μαθητική κοινότητα, γεγονός που οδήγησε την ΠΣΕΜ να καλέσει τους μαθητές σε διαμαρτυρία, έξω από το Υπουργείο Παιδείας στις 31 Ιανουαρίου. Εντούτοις, ανάμεσα στη μαθητική κοινότητα φαίνεται να υπάρχουν δύο διαφορετικές θέσεις.

Τιθέμεθα υπέρ των εξετάσεων τετραμηνών γιατί:

- Καταρχάς, η αξιολόγηση των μαθητών θα διακρίνεται σε 60% βάσει της προφορικής τους επίδοσης και 40%, βάσει της γραπτής επίδοσης στα εξεταζόμενα μαθήματα. Έτσι, θα δίνεται έμφαση στην απόδοση και πορεία τους μέσα στην τάξη, χωρίς η βαθμολόγηση να στηρίζεται πλήρως στη γραπτή αξιολόγηση.
- Επίσης, σημαντικό πλεονέκτημα είναι ο περιορισμός της εξεταστέας ύλης, που θα είναι το 50% της διδαχθείσας, γεγονός που αποδεσμεύει τους μαθητές από το διάβασμα της υπερφορτωμένης ύλης στο τέλος της χρονιάς. Επομένως, οι μαθητές θα έχουν την ευκαιρία να αποδώσουν καλύτερα στις εξετάσεις, αφού θα έχει μειωθεί ο όγκος της εξεταστέας ύλης.
- Επιπρόσθετα, όσον αφορά στα μη εξεταζόμενα μαθήματα, σύμφωνα με το Υπουργείο, θα πραγματοποιείται μόνο ένα προειδοποιημένο διαγώνισμα ανά τετράμηνο, άρα το πρόγραμμα των μαθητών ελαφρύνεται και μπορούν να αφοσιωθούν στα εξεταζόμενα μαθήματα. Αξίζει να τονιστεί επίσης, πως οι οποιοσδήποτε γραπτές αξιολογήσεις θα είναι προειδοποιημένες και κυρίως περιορισμένες, δίχως οι μαθητές να βομβαρδίζονται συνεχώς από απρόοπτα.

Τιθέμεθα κατά των εξετάσεων τετραμηνών γιατί :

- Οι εξετάσεις ανά τετράμηνο καταλαμβάνουν το 40% του τελικού μας βαθμού, ποσοστό τρομακτικό, αν σκεφτεί κανείς πως είναι η μόνη ευκαιρία που μας δίνεται.
- Η διδακτέα ύλη είναι ήδη πολύ μεγάλη και σε πολλά μαθήματα δυσανάλογη τόσο των διδακτικών περιόδων, όσο και της αντοχής και δύναμης των μαθητών και των καθηγητών. Με τις εξετάσεις αυτές, λοιπόν, δεν μειώνεται η ύλη, αλλά μειώνονται σημαντικά οι διδακτικές περιόδους, καθώς χάνονται πολλές μέρες κατά τις οποίες θα διεξάγονται επαναλήψεις, εξετάσεις και ενισχυτική διδασκαλία. Το οξύμωρο αυτό φαινόμενο οξύνει το άγχος καθηγητών και μαθητών.
- Με την εφαρμογή αυτού του μέτρου το εκπαιδευτικό μας σύστημα γίνεται ακόμα πιο εξετασιοκεντρικό και, όπως είναι φυσικό, θα παραγκωνιστούν ακόμη περισσότερο (αν γίνεται δηλαδή περισσότερο) οι ανθρωπιστικές σπουδές, τα ουσιαστικά μαθήματα, οι ωφέλιμες δραστηριότητες, που δεν περιλαμβάνονται καν στο Αναλυτικό Πρόγραμμα.

Σκίτσο Νεφέλη Χρυσοστόμου Γ21

Όλοι συμφωνούμε πως:

Είτε κάποιος τάσσεται υπέρ, είτε κατά της εφαρμογής αυτού του μέτρου, η επιβολή του από το Υπουργείο Παιδείας ήταν λανθασμένη. Το αρμόδιο Υπουργείο οφείλει να καταλάβει πως, εν έτει 2019, δεν είναι δυνατό να επιβάλλεις μεταρρυθμίσεις ως αν να είσαι ο ίδιος ο Θεός. Οι μαθητές, παρά τις δημοκρατικές προσπάθειές τους για εύρεση μιας μέσης λύσης -διότι εκτός από τις συζητήσεις, και η διαμαρτυρία είναι δημοκρατικό δικαίωμα όλων των μαθητών- προσέκρουσαν εις ώτα μη ακουόντων. Το Υπουργείο επέδειξε συστηματικά αδιαλλαξία και απάθεια απέναντι στα αιτήματα της μαθητικής κοινότητας.

Ό,τι κι αν εφαρμοστεί, ευελπιστούμε πως θα λειτουργήσει υπέρ των μαθητών και των καθηγητών, αφού στο τέλος της ημέρας, το σχολείο είναι οι άνθρωποι... ή μήπως όχι;

Χάρις Μαρτούδη και Μόνικα Ιακώβου Γ11

Η ψήφος μας είναι η φωνή μας στην Ευρώπη

Είναι γνωστό, ή τουλάχιστον θα έπρεπε να είναι, πως οι Ευρωεκλογές πλησιάζουν και ως ενεργοί πολίτες της κοινωνίας είναι υψίστης σημασίας να δραστηριοποιηθούμε και να ασκήσουμε το δικαίωμα ψήφου μας. Ας αρχίσω λοιπόν απαντώντας στην ερώτηση : Τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση;

Η Ε.Ε. ιδρύθηκε το 1950 από έξι ευρωπαϊκές χώρες και από τότε έχει ανθίσει ως μια κοινωνία 28 μελών. Η Ένωση ξανάφερε την ελπίδα στις καρδιές κάθε ευρωπαίου πολίτη μετά τα συγκλονιστικά γεγονότα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Επέτρεψε στην Ευρώπη να σκωθεί από τα συντρίμια του πιο μοιραίου γεγονότος της ανθρωπότητας, ισχυρότερη, δυνατότερη και πιο ενωμένη από ποτέ. Επέτρεψε στην Ευρώπη να είναι σήμερα μια δύναμη που δεν μπορεί να αγνοηθεί, μια δύναμη που παραμένει πιστή στις θεμελιώδεις αξίες της: ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ελευθερία, δημοκρατία, ισότητα, κράτος δικαίου και ανθρώπινα δικαιώματα. Η Ε.Ε. παραμένει σταθερή στις αξίες και στους στόχους της με αποτέλεσμα να είναι σήμερα η μεγαλύτερη εμπορική δύναμη, ο μεγαλύτερος χορηγός ανθρωπιστικής βοήθειας, ενώ παράλληλα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια διπλωματία.

Η Κύπρος είναι περήφανο μέλος της Ε.Ε. από το 2004. Η ένταξή μας σε αυτή την οικογένεια μάς έδωσε μέλλον, μας επέτρεψε να αναπτυχθούμε και να γίνουμε καλύτεροι. Είμαστε πλέον μέλος μιας ενιαίας αγοράς και χρησιμοποιούμε το κοινό νόμισμα, πράγμα το οποίο έχει επιτρέψει στην οικονομία μας να ανθίσει, ιδιαίτερα μετά την κρίση του 2008.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να ταυτίσει το όνομά της με την ειρήνη και την ασφάλεια. Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει δικαιώματα, δικαιώματα των εργαζομένων, δικαιώματα των παιδιών, δικαιώματα των γυναικών, ανθρώπινα δικαιώματα όλων των ευρωπαίων πολιτών. Η Ε.Ε. επιμένει στην ίση μεταχείριση όλων, ανεξάρτητα από την εθνικότητα, το φύλο, τη γλώσσα, τον πολιτισμό, το επάγγελμα, την αναπηρία ή τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό. Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει ελεύθερη μετακίνηση και δυνατότητα εργασίας και διαμονής σε όλα τα κράτη μέλη της. Η Ε.Ε. προσφέρει λύσεις λύσεις στα φλέγοντα ζητήματα της σημερινής κοινωνίας που επηρεάζουν άμεσα τον καθένα μας.

Γιατί λοιπόν πρέπει να ψηφίσουμε στις επερχόμενες εκλογές; Μια ερώτηση που δεν θα έπρεπε ποτέ να τεθεί... και όμως ακούγεται τόσο συχνά! Η απάντηση είναι συγχρόνως απλή και πολύπλοκη:

Η ψήφος είναι δύναμη, είναι δικαίωμα, είναι δημοκρατία, είναι ισότητα.

Η ψήφος δεν ήταν πάντα διαθέσιμη σε όλους, ήταν εκλεκτό προνόμιο των ευγενών και των ανδρών. Πρόσφατα – πολύ πρόσφατα – διεκδικήθηκε το δικαίωμα ψήφου από όλα τα στρώματα της κοινωνίας και από τις γυναίκες. Η διεκδίκηση της ψήφου ήταν απία πολλών διαδηλώσεων και επαναστάσεων, με αποτέλεσμα σήμερα η ψήφος να είναι πλέον θεμελιώδης

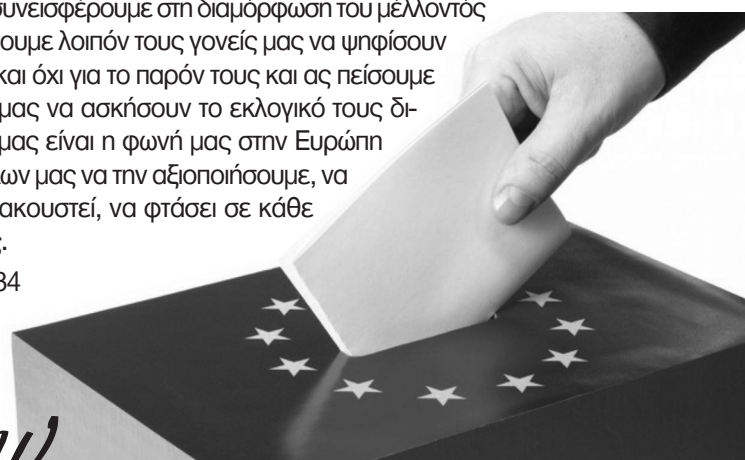
δικαίωμα.

Πόσοι θυσιάστηκαν διεκδικώντας την ελευθερία και τη δημοκρατία; Πόσοι προτίμησαν να ζήσουν μια ώρα ελεύθεροι παρά ακόμα 40 χρόνια στη σκλαβιά; Πόσοι φώναξαν «μολών λαβέ» στους κατακττές; Πόσοι φοιτητές άφησαν την τελευταία τους νιοή αντισημιόμοιοι στη δικτατορία; Πόσοι κάρκιν και κρεμάστηκαν στο όνομα της δημοκρατίας; Πόσα βάσανα αντιμετώπισε η μικρή μας πατρίδα για να ελευθερωθεί, για να αποκαλείται σήμερα Δημοκρατία της Κύπρου; Οι πρόγονοί μας μάς χάρισαν τη δημοκρατία. Η δημοκρατία όμως δεν μπορεί να ζήσει και να θριαμβεύσει χωρίς την υποστήριξη του λαού, χωρίς την ψήφο. Ποιοί είμαστε εμείς να καταστρέψουμε όσα διεκδίκησαν με το αίμα τους οι πρόγονοί μας; Ποιοί είμαστε εμείς να στερηθούμε στη μικρή μας χώρα τη φωνή που της αξίζει στην ευρωπαϊκή οικογένεια;

Η ψήφος δίνει φωνή. Δίνει φωνή στον κάθε ευρωπαίο πολίτη. Δίνει φωνή στους νέους και στους ηλικιωμένους, πλούσιους και φτωχούς, άνδρες και γυναίκες, χριστιανούς, μουσουλμάνους και εβραίους. Η ψήφος δεν διακρίνει. Η ψήφος είναι ισότητα. Η ψήφος επιτρέπει στον καθένα μας να εκλέξει αντιπροσώπους, που εκφράζουν τις ίδιες απόψεις, που πιστεύουν στις ίδιες αξίες, που έχουν το ίδιο όραμα με εμάς. Η ψήφος μάς επιτρέπει να πάρουμε το μέλλον μας στα χέρια μας και όχι να το αφήσουμε να καθοριστεί από άλλους. Είναι ανόητο να στεκόμαστε στο περιθώριο και να ελπίζουμε για το καλύτερο. Η ψήφος είναι δύναμη.

Και για εμάς, που ο νόμος δεν μας επιτρέπει να ψηφίσουμε ακόμα, είναι απαραίτητο να ενθαρρύνουμε τους γύρω μας, την οικογένειά μας, τους φίλους μας. Από αυτούς εξαρτάται το μέλλον μας, ο κόσμος στον οποίο θα ζούμε. Έχουμε και εμείς ευθύνη, υποχρέωση να είμαστε ενεργοί πολίτες και να συνεισφέρουμε στον μέγιστο βαθμό στη δραστηριοποίηση της κοινωνίας μας, να συνεισφέρουμε στη διαμόρφωση του μέλλοντός μας. Ας ενθαρρύνουμε λοιπόν τους γονείς μας να ψηφίσουν για το μέλλον μας και όχι για το παρόν τους και ας πείσουμε τους συμμαθητές μας να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Η ψήφος μας είναι η φωνή μας στην Ευρώπη και είναι ευθύνη όλων μας να την αξιοποιήσουμε, να την αφήσουμε να ακουστεί, να φτάσει σε κάθε άκρη της Ευρώπης.

Άννα Νησιώτου, Β34

αντί την ώρα ψήφου

Πρό(Σ)θεση ψήφου

Σύμφωνα με δημοσιεύματα στον κυπριακό τύπο το 74% των νέων της Κύπρου δεν προτίθεται να ψηφίσει στις επικείμενες Ευρωεκλογές, της

26ης Μαΐου. Το γεγονός αυτό μας προβληματίσει ιδιαίτερα και έτσι αποφασίσαμε να ασχοληθούμε διεξοδικότερα με το θέμα πραγματοποιώντας ποσοτική έρευνα. Στόχος της έρευνάς μας είναι η μελέτη της εκλογικής συμπεριφοράς των ψηφοφόρων για τις ευρωεκλογές. Το δείγμα της έρευνάς μας είναι οι μαθητές της Γ' λυκείου του σχολείου μας και οι γονείς αυτών. Μέσω των ερωτηματολογίων επιδιώξαμε να αντλήσουμε τους παράγοντες που θα δομήσουν την ψήφο, καθώς και να εντοπίσουμε τις συσχετίσεις μεταξύ στάσεων και συγκεκριμένων εκλογικών συμπεριφορών των νέων της Κύπρου και των γονιών αυτών. Παρακάτω παραθέτουμε κάποια ενδεικτικά στοιχεία. Ολόκληρη η έρευνα δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του σχολείου μας.

Η πρώτη δήλωση που τέθηκε προς αξιολόγηση ήταν κατά πόσον ο ερωτώμενος προτίθεται να ψηφίσει στις επικείμενες ευρωεκλογές. Ένα μεγάλο ποσοστό, τόσο των μαθητών με 18,2% όσο και των γονέων με 24,4%, φαίνεται πως δεν έχει αποφασίσει ακόμα αν θα προσθέσει την ψήφο τους στις ευρωεκλογές του Μαΐου. Μικρό είναι το ποσοστό των γονέων που φαίνεται αποφασισμένο να δηλώσει αποχή (4,9%), ενώ αυτό των μαθητών είναι υψηλότερο (13%). Ευνοϊκό είναι το γεγονός ότι 70,7% των γονέων και 62,3% των μαθητών προτίθεται να ψηφίσει. Ως εκ τούτου, το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος δηλώνει ότι δεν θα απέχει. Τα αποτελέσματα του δείγματός μας δεν αντιστοιχούν σε αντίστοιχες έρευνες που έχουν δημοσιοποιηθεί από τα ΜΜΕ, όπου το ποσοστό αποχής των νέων είναι υψηλότερο του 70% για τους νέους. Αυτό οφείλεται ίσως στο γεγονός ότι το δείγμα είναι μικρότερο και πιο συγκεκριμένο, άρα ίσως οι ερωτώμενοι να ένιωσαν την ανάγκη να απαντήσουν θετικά. Επιπλέον, καθώς από τα 176 ερωτηματολόγια που δόθηκαν στους γονείς επιστράφηκαν μόνο τα 43, μπορούμε να υποθέσουμε πως όσοι αδιαφορούν για τις Ευρωεκλογές δεν μπήκαν στη διαδικασία να απαντήσουν και να επιστρέψουν τα ερωτηματολόγια.

Στη δήλωση πως «Οι Κύπριοι ευρωβουλευτές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη λήψη αποφάσεων για την Ευρωπαϊκή Ένωση», η συντριπτική πλειοψηφία των ερωτώμενων, 37%

των μαθητών και 42,9% των γονέων, φαίνεται πως δεν έχει σθεναρή άποψη, αφού απάντησαν πως «ούτε συμφωνούν, ούτε διαφωνούν». Ενθαρρυντικό είναι το γεγονός ότι το 29% των μαθητών συμφωνούν πως οι Κύπριοι ευρωβουλευτές διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη λήψη αποφάσεων και ως εκ τούτου θεωρούν σημαντικό τον ρόλο τους. Ακόμα μεγαλύτερο είναι το ποσοστό των γονέων που συμφωνούν με τη δήλωση αυτή (35,8%). Υπάρχει όμως και ένα ποσοστό 33% των μαθητών, 21,4% των γονέων που διαφωνεί με την πιο πάνω δήλωση και ως εκ τούτου, δεν θεωρεί σημαντικό τον ρόλο των Κύπριων αιρετών μελών του Ευρωκοινοβουλίου. Τα ποσοστά δεν είναι ενθαρρυντικά για τα πολιτικά κόμματα της Κύπρου και σίγουρα πρέπει να προβληματίσουν τους υποψήφιους για τις Ευρωεκλογές. Ίσως οι πολίτες αγνοούν πως στο πλαίσιο του Ευρωκοινοβουλίου, οι εκπρόσωποι της κάθε χώρας δεν δρουν ως μεμονωμένο σώμα, αλλά προσπαθούν μέσα από διάφορες διεργασίες να δημιουργήσουν συνασπισμούς με τις αντιπροσωπείες των άλλων χωρών. Άρα, δεν είναι αγώνας μεταξύ των έξι Κυπρίων ευρωβουλευτών έναντι των 745 άλλων μελών του Κοινοβουλίου, που σίγουρα αριθμητικά θα ήταν απογοητευτικό να συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Άλλη μία παράμετρος που τίθεται είναι κατά πόσον οι ερωτώμενοι θα ψηφίσουν με βάση αυτό που ψηφίζει η οικογένειά τους. Και στις δύο ηλικιακές ομάδες παρατηρείται συγκέντρωση του μεγαλύτερου ποσοστού στις δηλώσεις «διαφωνώ/ διαφωνώ απόλυτα». Στους νέους ποσοστό 49% διαφωνεί απόλυτα και 25% διαφωνεί, συνολικά δηλαδή το 74% δηλώνει πως δεν επηρεάζεται από την οικογένειά του στην επιλογή του κόμματος και των προσώπων που ψηφίζουν. Ακόμα μεγαλύτερα είναι τα ποσοστά στους γονείς, αφού 64,7% διαφωνεί απόλυτα και 29,4% διαφωνεί. Επίσης, σημαντικό είναι το γεγονός ότι στους γονείς κανένας δεν δήλωσε ότι συμφωνεί και στους μαθητές το ποσοστό αυτό είναι μόνο 5%. Εδώ προκύπτει η ανάγκη να διερευνηθεί κατά πόσον όντως οι Κύπριοι δεν επηρεάζονται από το οικογενειακό περιβάλλον. Σε μια κοινωνία που οι ποδοσφαιρικές ομάδες ταυτίζονται με τα πολιτικά κόμματα και οι ποδοσφαιρικές ομάδες αποτελούν οικογενειακή παράδοση είναι άξιον απορίας, αν όντως μπορούν οι ερωτώμενοι να δηλώνουν πως η οικογένεια δεν επηρεάζει τις πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Ερευνητές : Ειρήνη Πελεπέ, Αρτέμης Γιανκόβ, Γιώργος Κωστογλουδής, Αναστάσιος Τσιώτας, Κωνσταντίνος Κουλουρένος

Ευρωπαϊκά ταξίδια στη μάθηση

Και ποιος δεν θα ήθελε να πάει ένα επιχορηγημένο ταξίδάκι στο μέσο της σχολικής χρονιάς; Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ταξιδάκι έχει το αιθέριο άρωμα της Ευρώπης και τη γλυκιά γεύση του Erasmus.

Σίγουρα θα έχετε ακούσει το πρόγραμμα Erasmus στο παρελθόν, ίσως όμως να μη γνωρίζετε τι ακριβώς είναι. Πρόκειται, λοιπόν, για ένα πρόγραμμα ανταλλαγής μαθητών, φοιτητών αλλά και διοικητικού προσωπικού, που δίνει πολλές ευκαιρίες σε ανθρώπους από όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση να ταξιδέψουν, να αποκτήσουν εμπειρίες και να ανταλλάξουν γνώσεις. Το πρόγραμμα, που ξεκίνησε με την ονομασία Comenius το 1987, έθεσε ως κύριους στόχους την ανάδειξη των δεξιοτήτων, της απασχολησιμότητας και τον εκσυγχρονισμό των συστημάτων εκπαίδευσης, κατάρτισης και νεολαίας σε όλους τους τομείς της Δια Βίου Μάθησης. Το νέο πρόγραμμα Erasmus+, που τέθηκε σε εφαρμογή από τον Δεκέμβριο του 2013, συνδυάζει όλα τα τρέχοντα προγράμματα της ΕΕ για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό.

Γενικά το πρόγραμμα αυτό έχει προσελκύσει αρκετό κόσμο. Σε παλαιότερη έρευνα, μεταξύ των 33 χωρών που λαμβάνουν μέρος στο πρόγραμμα, συμμετείχαν 4 000 ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ από το 2007 έχουν λάβει μέρος πάνω από 5 εκατομμύρια φοιτητές.

Συμμετέχοντας σε ένα τέτοιο πρόγραμμα, εμείς οι μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μπορούμε να πάμε για μια εβδομάδα σε ένα σχολείο του εξωτερικού και να φιλοξενηθούμε από μαθητές εκεί. Με τη σειρά μας φιλοξενούμε μαθητές του εξωτερικού που εμπλέκονται στο πρόγραμμα. Τα οφέλη για εμάς είναι πολλά. Καταρχίν με αυτό τον τρόπο βελτιώνουμε τις ικανότητές μας στην

ομιλία ξένων γλωσσών και γινόμαστε πιο κοινωνικοί, καθώς μας «υιοθετεί», σαν μέλος της, μια οικογένεια που ζει σε άλλη χώρα, για μια εβδομάδα. Παράλληλα γνωρίζουμε και αυτούς και τις χώρες τους, τις συνήθειές τους, την καθημερινότητά τους. Είναι μια συναρπαστική εμπειρία που διαφέρει από ένα απλό ταξίδι αναψυχής και μας βοηθά να αναπτυχθούμε προσωπικά. Καθώς το πρόγραμμα αγκαλιάζει περισσότερα άτομα και απλώνεται και σε άλλα επίπεδα (μαθητές λυκείου, καθηγητές, διοικητικό προσωπικό, φοιτητές) μας βοηθά να αναπτυχθούμε και ως κοινωνία. Μας κάνει να οραματιζόμαστε ένα πιο καλά διαμορφωμένο εκπαιδευτικό σύστημα, ένα καλύτερο αύριο για τον τόπο μας.

Για τους φοιτητές το πρόγραμμα μπορεί να προσφέρει κι άλλα σημαντικά οφέλη, όπως υποτροφίες και σημαντικές εμπειρίες που μπορούν να προστεθούν στο βιογραφικό

τους και να τους δώσουν ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για εξεύρεση εργασίας. Ακόμη παρέχει χρηματοδότηση για να εργαστεί κάποιος για διάστημα 2-12 μηνών σε επιχείρηση/οργανισμό άλλης ευρωπαϊκής χώρας. Η περίοδος πρακτικής άσκησης αναγνωρίζεται πλήρως από πολλά πανεπιστήμια και προστίθεται στα προσόντα του φοιτητή. (Οι φοιτητές που μπαίνουν σε πρόγραμμα κινητικότητας κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, έχουν 25% περισσότερες πιθανότητες εργοδότησης, σε σύγκριση με άλλους φοιτητές).

Το σχολείο μας άρχισε να συμμετέχει σε τέτοια προγράμματα μόλις 2 χρόνια πριν. Τον τελευταίο Οκτώβριο ολοκληρώθηκε η διδυμοποίηση του με το λύκειο Μαρκόνι του Μιλάνου, μετά από 2 σειρές ανταλλαγών των 15 και 14 μαθητών. Κατά τη διάρκεια των ανταλλαγών αυτών έγιναν μαθήματα CLIL (Content and Language Integrated Learning). Στο συνέδριο MediMUN (Mediterranean Model United Nations), όπου συμμετείχε ομάδα μαθητών μας, η μαθήτρια Νικολέττα Ορατίου ήταν η πρώτη μαθήτρια μη ιδιωτικού σχολείου που επιλέχθηκε από την Αγγλική Σχολή (η οποία διοργανώνει το MediMUN) για να προεδρεύσει στη γενική συνέλευση για τα δικαιώματα του παιδιού. Μάλιστα, τα ψηφίσματα της συνέλευσης θα προωθηθούν στα Ηνωμένα Έθνη. Το τελευταίο πρόγραμμα, το οποίο πρόκειται να ολοκληρωθεί τον Ιούνιο του 2020, ονομάζεται YEAH (Young Europeans in Active Health). Σ' αυτό συμμετέχουν, μαζί με το σχολείο μας, σχολεία από την Ολλανδία, τη Φινλανδία, την Ισπανία, την Αυστρία και την Ιταλία.

Αν σας δοθεί ποτέ η ευκαιρία να συμμετέχετε σε ένα τέτοιο πρόγραμμα, εισήγησή μου είναι να το κάνετε. Θα δείτε και μόνοι σας πως η όλη εμπειρία θα σας βοηθήσει σε διάφορους τομείς της ζωής σας και θα διευρύνει τους πνευματικούς σας ορίζοντες!

Ανθή Γεωργιάδου A22

Οι Κύπριοι Ευρωβουλευτές Δημήτρης Παπαδάκης και Τάκης Χατζηγεωργίου απαντούν για το προσφυγικό και το brexit ...

Οι Ευρωβουλευτές των χωρών που αρνιούνται κατηγορηματικά να δεχτούν πρόσφυγες και κλείνουν τα σύνορά τους, ποια στάση κρατούν όσον αφορά στο μεταναστευτικό;

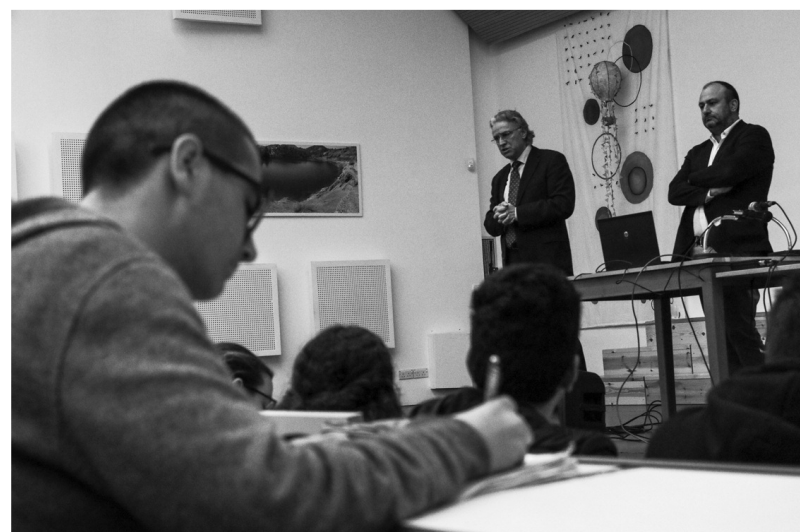
Τ.Χ. Νομίζω ότι το πιο σημαντικό είναι το πώς ενεργούν εκτός κοινοβουλίου. Μέσα στο κοινοβούλιο, όταν υπάρχουν ζητήματα που άπτονται αυτού του θέματος, θα τα καταψηφίσουν. Νομίζω το πιο σημαντικό είναι το τι κάνουν στις χώρες τους και πώς σπέρνουν τη δική τους άποψη, μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Για παράδειγμα, ο Ματέο Σαλβίνι ήταν Ευρωβουλευτής πριν γίνει υπουργός στην Ιταλία. Όταν έγιναν οι δυο βομβιστικές επιθέσεις στις Βρυξέλλες και ο καθένας από εμάς προσπαθούσε να δει το γιατί και το πώς και με ποιο τρόπο μπορεί να βοηθήσει, αυτός έβαλε τον συνεργάτη του και γύριζε τις Βρυξέλλες, έκανε τον ανταποκριτή και μετέδιδε σε όλη την Ιταλία «Εδώ είμαστε...». Αυτή η στάση διακινούσε το ιδεολόγημα του τρόμου στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αλλά και σε όλα τα ΜΜΕ. Ή μάλλον το κάθε μέσο ενημέρωσης, στον βαθμό που το ενδιαφέρει να κάνει αυτό το πράγμα, το αποδομεί αντί να κινηθεί. Στο πλαίσιο αλληλενημέρωσης της κοινωνίας είναι πιο εύκολο να κινηθεί γρήγορα το μίσος και το κακό. Η κακή είδηση, μόλις φύγει από την πηγή της, έχει διασπαρθεί σε όλη τη γη. Η καλή είδηση πάει με τα ποδιά και θέλει δουλειά από όλους όσοι εμπλεκόμαστε στα ΜΜΕ να βοηθήσουμε την καλή είδηση να πάει πάρα κάτω.

Πρόσφατα ήμουν σε μια συνέντευξη σε κυπριακό κανάλι και τόλμησα να το πω: είπα ότι υπάρχουν κανάλια (δεν τους είχα πει το δικό σας), τα οποία κάθε πρωί εγκυτώνουν τον τρόπο και μας τον στέλνουν πρωί πρωί στην οθόνη μας και δημιουργούν αυτό το κλίμα της ανησυχίας, αντί να σπείρουν το κύμα της ελπίδας και της αισιοδοξίας. Όπου βρεθούμε πέντε Κύπριοι, θρηνολογούμε. Να έχετε έγνοια από τα fake news, να έχετε έγνοια όταν διαβάζετε είδηση που προκαλεί φόβο και ανησυχία. Την Κύπρο και το Κυπριακό μην τα εγκαταλείψετε ποτέ. Μην εγκαταλείψετε ποτέ την ιδέα ότι η Κύπρος δεν είναι όλη για όλους, η μισή για εμάς και η μισή για τους άλλους μισούς. Είναι για όλους όλη. Μην απεμπολήσετε ποτέ το δικαίωμά σας η Κύπρος να σας ανήκει. Η Κύπρος

ανήκει και σε σας και στους Τουρκοκύπριους από τον Ακάμα μέχρι την Καρπασία. Κι είναι πιο εύκολο σε έναν παλιότερο που την έχει ζήσει ολόκληρη και έχει άλλη αντίληψη της Κύπρου που σιγά σιγά βεβαίως ξεχνιέται. Αλλά εσείς που δεν ζήσατε τη συνολική Κύπρο κρατήστε την μέσα σας.

Δ.Π. Η ερώτησή σας αναδεικνύει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που υπάρχει: η έλλειψη κοινωνικής αλληλεγγύης. Δεν νοείται η Ευρώπη να είναι a la carte. Δηλαδή, όποτε μας συμφέρει να είμαστε μέσα στην Ευρώπη, όποτε δεν μας συμφέρει να αφήσουμε τα κάρβουνα να πάνε στους άλλους. Δεν μπορεί να αναλάβει το βάρος για το προσφυγικό η Κύπρος, η Μάλτα, η Ελλάδα και η Ιταλία. Κάποιες άλλες χώρες, όπως η Ουγγαρία, και θέλω να είμαι καυστικός, βοηθήθηκαν σε άπιστευτα μεγάλο βαθμό αποκλειστικά από τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Να εκλέγεται ένας τύπος, ο οποίος το παίζει ο μάγκας της Ευρώπης και να λέει εγώ θα χτίσω τείχη, θα φτιάξω φράχτες και δεν θα μπει ούτε ένας μέσα. Υπήρξε υπερβολική ανοχή από πλευράς των θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς αυτόν τον συγκεκριμένο κύριο. Τις επόμενες μέρες ευτυχώς, μετά από πίεση των δικών μας πολιτικών οικογενειών, θα ληφθούν μέτρα. Γιατί δεν μπορεί να αναλαμβάνουν οι άλλοι τα βάρη και εσύ να έχεις απλά τα κέρδη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα, πρέπει να καταλάβουν γιατί υπάρχει συμφωνία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για αναδιανομή και των προσφυγών κατά αναλογία πληθυσμού και σύμφωνα με την οικονομική δυνατότητα των χωρών, ούτως ώστε τα βάρη να μην πέφτουν στους άλλους. Αν γίνει αυτό το οποίο ξεκίνησε, να επιβληθούν κυρώσεις, τότε κάποιες χώρες θα αλλάξουν ρότα, γιατί σήμερα πουλούν μαγκιά του τύπου «δεν μας ενδιαφέρει, αναλάβετε τους εσείς.» Αυτό το πράγμα δεν είναι Ευρώπη, δεν είναι οικογένεια, δεν είναι αλληλεγγύη.

Πόσο θα επηρεάσει την Ευρώπη, αν τελικά το Ηνωμένο Βασίλειο αποχωρήσει από την Ε.Ε.; Και θα είναι θετική ή αρνητική αυτή η επίδραση;

Φωτογραφία: Δημήτρης Μουστούκας Γ61

Δ.Π. Στο τέλος καταλήξαμε να πρέπει να μασήσουμε δάφνες για να απαντήσουμε! Η πραγματικότητα είναι ότι θα υπάρχει κόστος και στις 2 μεριές. Το μεγαλύτερο κόστος θα το έχει το Ηνωμένο Βασίλειο για οικονομικούς λόγους σύμφωνα με εκτιμήσεις και μελέτες. Βεβαίως είναι αρνητικό το ότι αποχωρεί μια μεγάλη χώρα από μια οικογένεια, αλλά ούτως η αλλιώς το Ηνωμένο Βασίλειο ποτέ δεν συμπεριφέρθηκε ως χώρα της Ε.Ε. Δεν πίστεψε ποτέ στο Ευρωπαϊκό όραμα. Σε μια επίσκεψη στο Λονδίνο, ούτε και μια Ευρωπαϊκή σημαία δεν βλέπαμε σε ένα κρατικό κτήριο, γιατί θεωρούσαν ότι είναι υπεράνω εμάς των υπολοίπων και λειτουργούσαν με έναν τρόπο για να εκπροσωπήσουν τα δικά τους εθνικά συμφέροντα ή τα δορυφορικά συμφέροντα των ΗΠΑ εκτός της Ευρώπης. Δεν αφήσαν να εξελιχθεί η κοινή εξωτερική πολιτική και η άμυνα και ασφάλεια της Ε.Ε., κάτι που εμείς ως Κύπρος το επιζητούμε και το θέλουμε, γιατί θα μας βοηθήσει και στις προσπάθειες για επίλυση του Κυπριακού. Γιατί είναι διαφορετικό να ανήκουμε σε μια οικογένεια, τα μέλη της οποίας έχουν κοινή θέση για την άμυνα, όταν βρισκόμαστε υπό κατοχή. Θεωρώ ότι αν το Κυπριακό το χειριστούν σωστά οι ηγέτες των υπολοίπων Ευρωπαϊκών χωρών και κάνουν τη στροφή που ανέφερα και πριν στον πρόλογο μου για μια καλύτερη Ευρώπη, θα είναι προς όφελος της Ευρώπης όλης.

Άννη Νησιώτη Β34 και Ελευθερία Ιακώβου Β32

Κύπρος, χαινουσα πληγή

2019. 45 χρόνια μετά από το μοιραίο εκείνο καλοκαίρι της τουρκικής εισβολής του 1974. 45 χρόνια συνεχιζόμενης κατοχής στο νησί μας, με το κυπριακό πρόβλημα να παραμένει άλυτο και να οδεύει από τον γκρεμό στο ρέμα ... σήμερα ίσως να βρίσκεται στην πιο δύσκολη φάση του, αφού φαίνεται να βαδίζει σε πορεία ολέθρου. Από τότε που πρωτοεμφανίστηκε «το κυπριακό», οι ελληνοκυπριακές κυβερνήσεις έχουν αλλάξει δεκάδες φορές τη στρατηγική προσέγγισης του εθνικού προβλήματος και τον τρόπο αντιμετώπισης της Τουρκίας. Εν αντιθέσει, με την εντυπωσιακή σταθερότητα και την αμετακίνητη στρατηγική της Τουρκίας προς επίτευξη του στόχου που έθεσε ήδη από τη δεκαετία του 1950· την επανάκτηση και ολοκληρωτική κατοχή της Κύπρου.

Σήμερα, οι τουρκικές προκλήσεις που επιβεβαιώνουν την παραπάνω άποψη, ποικίλουν. Η πρόσφατη είδηση προώθησης των δυνάμεων κατοχής στο χωριό Στροβίλια, το οποίο συνορεύει με τις Βρετανικές Βάσεις, είναι τρανταχτό παράδειγμα. Ο Αττίλας φέρεται να κατέλαβε στις 24 Φεβρουαρίου επιπλέον έδαφος στο συγκεκριμένο χωριό, παραβιάζοντας εκ νέου το status quo στην περιοχή και εγκλωβίζοντας τρεις οικογένειες ομοεθνών μας, στις οποίες δεν επιτρεπόταν η έξοδος χωρίς την άδεια των αρχών της κατοχής. Ο Ο.Η.Ε. και η βρετανική Υπατη Αρμοστεία επέλεξαν να διατηρήσουν «ποντιοπιλατική» στάση επί του θέματος, χωρίς να διστάσουν μέσω ανακοινώσεών τους να κρατήσουν ισορροπίες μεταξύ νομιμότητας και παρανομίας. Οι αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας αντιμετώπισαν το θέμα σε συνεννόηση με τα Ηνωμένα Έθνη, χωρίς καμία ουσιαστική απάντηση. Το ότι ακόμα και η εγγυητρια Αγγλία κράτησε στάση ουδετερότητας απέναντι στην απαράδεκτη αυτή πρόκληση, καθιστά αναγκαία την τήρηση μιας πιο δυναμικής στάσης από την Κυπριακή Δημοκρατία, η οποία οφείλει πλέον να στηριχτεί μόνο στις δικές της δυνάμεις για την αποφυγή τυχόν παρόμοιων περιστατικών.

Ο αγώνας, όμως, τουρκικού ελέγχου και επιβολής δεν αφορά πλέον μόνο τον χερσαίο χώρο της Κύπρου, αλλά επεκτείνεται και στις θαλάσσιες ζώνες της Κυπριακής Δημοκρατίας

Μαθητές του Λυκείου Αρχ. Μακαρίου Γ΄ διαδηλώνουν κατά του Ψευδοκράτους τον Νοέμβριο του 2004.
Φωτογραφία: Από το αρχείο του σχολείου

και στον φυσικό πλούτο που κρύβεται στο υπέδαφός της. Τόσο ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, όσο και ο “πρόεδρος” του ψευδοκράτους, Μουσταφά Ακιντζί, συχνά απειλούν ότι θα σταλεί από την Τουρκία γεωτρήπανο για εκμετάλλευση του φυσικού αερίου στην κυπριακή ΑΟΖ, και συγκεκριμένα στο οικόπεδο 10, εάν η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση δεν δεχτεί ο πλούτος να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από κοινού... Η αποστολή τουρκικού γεωτρήπανου φαίνεται ότι δεν ικανοποιεί τις αδηφάγους βλέψεις της Αγκυρας,

αφού ουκ ολίγες φορές αναφέρθηκαν σε ανοικτό ενδεχόμενο πολέμου, με αφορμή το φυσικό αέριο!

Κι αυτή τη φορά, οι Τούρκοι δεν παρέμειναν στα λόγια και τις απειλές. Πρόσφατα διέρρησε φωτογραφικό υλικό που επιβεβαιώνει τη μεταφορά αρμάτων μάχης Leopard-2A4 του τουρκικού στρατού, βαμμένων με παραλλαγή ερήμου, στα κατεχόμενα. Είναι η πρώτη φορά που η Τουρκία μετακινεί στην Κύπρο αυτού του τύπου άρματα μάχης, κάτι που αυξάνει κατακόρυφα τις επιχειρησιακές δυνατότητες των κατοχικών δυνάμεων... Επιπλέον, τους τελευταίους μήνες ενισχύονται οι τουρκικές δυνάμεις στη γραμμή αντιπαράταξης και στα τουρκικά φυλάκια χρησιμοποιούνται «διπλές σκοπιές», στο πλαίσιο της προσπάθειας για επίδειξη ισχυρής στρατιωτικής παρουσίας. Εκτός τούτου, η Τουρκία έχει επιδοθεί και στο νησί μας στο «γκριζάρισμα» εδαφών στη νεκρή ζωνή. Τη ζώνη που με τόσο αίμα, πόνο και δάκρυ οι ελληνικές δυνάμεις κράτησαν μακριά από τον Αττίλα το καλοκαίρι του 1974...

Συμμαθητές, η σημερινή τουρκική αδιαλλαξία που παραμένει σταθερή εδώ και δεκαετίες, βρίσκει απέναντί της έναν λαό που ξεκίνησε με αγώνες να επιδιώκει την Ένωση και κατέληξε να συζητά για το εάν θα υπάρχει εκ περιτροπής προεδρία, εγγυήσεις κ.α. Καλούμαστε να συλλογισθούμε και να αναρωτηθούμε για το πώς καταλήξαμε σ'αυτό το σημείο, ποιοι ευθύνονται γι'αυτό, εάν ως Έλληνες Κύπριοι αντιμετωπίσαμε το ζήτημα σωστά, πριν και μετά τον όλεθρο του 1974.

Οφείλουμε, εμείς - τα νιάτα αυτού του πολυβασανισμένου τόπου - να πάρουμε το μέλλον στα χέρια μας. Να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για μια Κύπρο ελεύθερη, δημοκρατική, με σεβασμό πρωτίστως στα πανανθρώπινα δικαιώματα της πλειονότητας των Ελληνοκυπρίων αλλά και της κάθε μειονότητας, του κάθε ΝΟΜΙΜΟΥ πολίτη.

Ελένη Πίπη Β11

Οι μαθητές της Δασούπολης πρωταγωνιστούν πάντοτε στους αντικατοχικούς αγώνες. Η γενιά του 2019 συναντά νοερά τους Δασουπολίτες του 2004 και μαζί διαδηλώνουν κατά του παράνομου κράτους της Βόρειας Τουρκικής Δημοκρατίας.

Η Συμφωνία των Πρεσπών

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι η διακρατική συμφωνία που συνομολογήθηκε στις 12 Ιουνίου 2018, ανάμεσα στην Ελληνική Δημοκρατία και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (πΓΔΜ) υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών με σκοπό την επίλυση του ζητήματος της ονομασίας της δεύτερης. Με άλλα λόγια, είναι μια συμφωνία με την οποία ο Έλληνας Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας ενέκρινε τη μετονομασία της πΓΔΜ σε Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας. Ο Αλέξης Τσίπρας υποστήριξε πως η συμφωνία «καλύπτει όλες τις προϋποθέσεις που ετέθησαν από την ελληνική πλευρά», ενώ ο Ζόραν Ζάεφ, πρωθυπουργός της πΓΔΜ, υποστήριξε πως η χώρα αποκτά «ένα αξιοπρεπές και γεωγραφικά ακριβές όνομα» και «μια ενισχυμένη ταυτότητα και εγγύηση για την ασφάλεια, τη σταθερότητα και την ευημερία».

Από ιστορικής πλευράς, το πρόβλημα με τη Μακεδονία είναι παλιό. Συγκεκριμένα, έχει τις ρίζες του στο Μακεδονικό ζήτημα, το οποίο χρονολογείται ήδη από τον 19ο αιώνα, βρισκόταν σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα και εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι και σήμερα, λόγω των αλυτρωτικών επιδιώξεων της πΓΔΜ, ως εθνολογικό και όχι πλέον ως γεωγραφικό ζήτημα. Αποτέλεσε στην πραγματικότητα προϊόν του ευρύτερου Ανατολικού ζητήματος, έχοντας αρχικά εδαφικό και όχι εθνολογικό χαρακτήρα, εξελίχθηκε όμως με την παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την ανάδυση των εθνικών κρατών των Βαλκανίων.

Στην παρούσα φάση, το Κοινοβούλιο της πΓΔΜ ενέκρινε τη διεξαγωγή ενός μη δεσμευτικού δημοψηφίσματος για την έγκριση της συμφωνίας, το οποίο έλαβε χώρα στις 30 Σεπτεμβρίου 2018 και στο οποίο το 91% όσων ψήφισαν αποδέχτηκαν τη συμφωνία. Επειδή όμως η συμμετοχή ανήλθε μόλις στο 37%, το δημοψήφισμα δεν θεωρήθηκε επιτυχές, αφού προϋπήρχε συνταγματική προϋπόθεση για συμμετοχή τουλάχιστον 50%. Παρόλο που το δημοψήφισμα κατέληξε σε αποτυχία, εντούτοις ο πρωθυπουργός των Σκοπίων έλαβε υπόψη του την άποψη της κοινής γνώμης. Εν αντιθέσει, η ελληνική κυβέρνηση δεν προχώρησε σε δημοψήφισμα, κάτι που προκάλεσε την αντίδραση του ελληνικού λαού, ο οποίος θεώρησε ότι ο πρωθυπουργός της χώρας παρέκαμψε τη γνώμη του, «καταργώντας» ουσιαστικά την έννοια της δημοκρατίας.

Φαίνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.) και το ΝΑΤΟ, υποστηρίζουν ανεπιφύλακτα τη συμφωνία αυτή. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ με προσωπικό του μήνυμα στο Twitter δήλωσε για τους Πρωθυπουργούς Ελλάδας και Σκοπίων ότι «είχαν φαντασία, πήραν το ρίσκο και ήταν έτοιμοι να θυσιάσουν τα προσωπικά τους συμφέροντα για το ευρύτερο καλό. Ζόραν, Αλέξη, Μπράβο. Πετύχατε το ακατόρθωτο». Επιπρόσθετα, ηγέτες άλλων ευρωπαϊκών χωρών χαιρετίζουν τη συμφωνία αυτή. Η Βρετανίδα Πρωθυπουργός Τερέζα Μέι περιέγραψε την ψήφιση ως «ιστορική στιγμή», ενώ ο Κοσοβάρος Πρόεδρος Χασίμ Θάτσι εξέφρασε την ελπίδα πως η Συμφωνία των Πρεσπών, που έλυσε το ζήτημα της ονομασίας της πΓΔΜ, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως «πρότυπο» για την επίλυση της διαφοράς του Κοσόβου με τη Σερβία. Ο Αλβανός Πρόεδρος Ιλίρ Μέτα συνεχάρη την αλλαγή ονομασίας και ο Αλβανός Υπουργός Εξωτερικών Νπιτμίρ Μπουσάτι χαιρέτισε την υπερψήφιση του αιτήματος πως τα αλβανικά κόμματα στην πΓΔΜ ήταν ο «αποφασιστικός παράγοντας». Ένα άρθρο στο New York Times αναφέρει: «Θρίαμβος της διπλωματίας η Συνθήκη των Πρεσπών». Ενδεικτικά, αναφέρουν ότι: «Πράγματι, σε μια

στιγμή κατά την οποία η Ε.Ε. αντιμετωπίζει σειρά προκλήσεων, η χθεσινή ψηφοφορία αντιμετωπίζεται ως ένα σπάνιο δείγμα καλών νέων και θριάμβου της επιμελούς διπλωματίας».

Σε πλήρη αντίθεση με την ΕΕ και τις ΗΠΑ η πλειοψηφία των Ελλήνων καταδικάζει τη συμφωνία των Πρεσπών για τους πιο κάτω λόγους:

Αρχικά, ο ελληνικός λαός δεν ερωτήθηκε για την άποψή του! Πρώτον, επειδή είναι βέβαιο ότι το αποτέλεσμα ενός τέτοιου δημοψηφίσματος θα ήταν ένα τρανταχτό ΟΧΙ στη συνθήκη των Πρεσπών. Αυτό το ΟΧΙ η Κυβέρνηση αδυνατεί να το δεχθεί. Και τούτο, επειδή από κοινού με τους 151 «πεφωτισμένους βουλευτές» της, η Κυβέρνηση των Ελλήνων έχει προφανώς λόγους να πιστεύει ότι ο λαός, τον οποίο κυβερνά, είναι ανίκανος για κρίση και συνεπώς οφείλει να βοηθηθεί στις επιλογές του. Άλλωστε, και το 2015, η ίδια Κυβέρνηση «έσωσε» τον λαό από τη (δήθεν) εσφαλμένη ψήφο του ΟΧΙ στα μνημόνια, μεταλλάσσοντας τη σαφέστατα εκφρασθείσα λαϊκή βούληση από ΟΧΙ σε ΝΑΙ. Δεύτερον, όπως είναι γνωστό, η ΕΕ είναι κάθετα εναντίον των δημοψηφισμάτων στον χώρο της. Και αν κάποια χώρα-μέλος της κατορθώσει να ξεφύγει και να προχωρήσει σε δημοψήφισμα, το αποτέλεσμα σπάνια συμφωνεί με τα σχέδια της Ευρώπης. Γι' αυτό, και από την επομένη ενός δημοψηφίσματος, οι προσπάθειες επικεντρώνονται στην προετοιμασία των κατάλληλων συνθηκών, που απαιτούν ένα επαναληπτικό δημοψήφισμα με το ίδιο ερώτημα, αλλά με την προοπτική μιας διαμετρικά διαφορετικής απάντησης. Ευρωπαϊκή τακτική που καταδεικνύει ότι δεν είναι μόνο η Ελληνική Κυβέρνηση που κρίνει ανώριμο τον λαό της για τη διαμόρφωση ορθών επιλογών, αλλά τηρουμένων των αναλογιών, το ίδιο φρονεί και η εκάστοτε ηγεσία της ΕΕ, για το σύνολο των λαών-μελών της.

Τραγικό μιν αλλά, ενώ η Ελλάδα αναγνώρισε τα Σκόπια ως Βόρεια Μακεδονία, ο πρωθυπουργός της χώρας, σε συνέντευξή του δύο μόλις μέρες πριν την υπογραφή της συνθήκης, αναφέρεται σε Μακεδονία, Μακεδονικό, Μακεδονική, Μακεδόνες, όμως πουθενά δεν αναφέρεται σε Βόρεια Μακεδονία.

Αξιότιμε κύριε Έλληνα Πρωθυπουργέ, δεν μπορείς να απαιτείς από τον λαό να δεχτεί μια συμφωνία την οποία εσύ έκρινες ως την πιο συμφέρουσα, όταν ταυτόχρονα διδάσκεις στα ελληνόπουλα πως η Μακεδονία είναι μία και ελληνική και πως ήρωες, όπως ο Παύλος Μελάς, πρέπει να αποτελούν παράδειγμα για τους νέους. Το γεγονός, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι δεν φέρατε το θέμα αυτό ενώπιον του λαού, δείχνει

δειλία και φόβο. Αν πιστεύατε πραγματικά, ότι ο λαός σας στηρίζει, θα ζητούσατε τη γνώμη του. Με την κίνησή σας, όμως, δείχνετε στον λαό ότι δεν του έχετε εμπιστοσύνη και ότι τον θεωρείτε ανίκανο να αποφασίσει για ένα τόσο σημαντικό εθνικό θέμα.

Είναι φανερό πως αυτή η συμφωνία και όλος αυτός ο σάλος, που έχει ξεσπάσει σχετικά με το όνομα, είναι μια κάλυψη. Διερωτήθηκε κανείς πώς είναι δυνατόν, αμέσως μετά την υπογραφή της Συνθήκης των Πρεσπών, η Βόρεια Μακεδονία να έχει ήδη συμπεριληφθεί στο ΝΑΤΟ; Ακόμη, γιατί η Αμερική να συμφωνεί με κάτι τέτοιο, αν δεν έχει κάποιο όφελος; Ή μήπως έχει και μάλιστα μεγάλο; Η απάντηση στο ερώτημα είναι απλή: Οικονομικά συμφέροντα! Η Αμερική επιδιώκοντας να ελέγχει τα Βαλκανικά κράτη όσον αφορά το πετρέλαιο, θα μεταφέρει στη Βόρεια Μακεδονία μέσω του ΝΑΤΟ μεγάλο μέρος του οπλικού της συστήματος.

Έτσι, ενώ η Ελλάδα ασχολείται με το όνομα, στην πραγματικότητα το όνομα είναι η αφορμή που χρειάστηκε η Αμερική για να μπορέσει να επέμβει στα Βαλκάνια. Ως εκ τούτου, ο «Αξιότιμος» Πρωθυπουργός της Ελλάδας με αυτή τη Συνθήκη, η οποία λειτουργεί ως ανάχωμα για την εμπλοκή της Αμερικής σε σφαίρες επιρροής που ουσιαστικά δεν θα έπρεπε να εμπλέκεται, δίνει δικαιώματα τόσο στα Σκόπια όσο και σε άλλες χώρες, όπως η Τουρκία. Η Τουρκία συγκεκριμένα υποστηρίζει ότι τα νησιά του Αιγαίου και ειδικότερα η Ίμβρος και η Τένεδος δεν θα έπρεπε να ανήκουν στην Ελλάδα αλλά στην Τουρκία, αφού βρίσκονται πολύ κοντά στα Τουρκικά παράλια. Δεν είναι τυχαίο και πάλι το γεγονός πως η Ίμβρος και η Τένεδος θεωρούνται πλούσιες σε κοιτάσματα πετρελαίου. Η Συνθήκη των Πρεσπών, λοιπόν, ίσως ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου, δίνοντας αφορμή και σε άλλες χώρες να διεκδικήσουν εδάφη από την ήδη κατακερματισμένη Ελλάδα.

Υπάρχει βέβαια και η άλλη άποψη... Καλό και πρέπει να ήταν να δώσουμε λίγο χρόνο στη συμφωνία να λειτουργήσει και μόνο τότε θα έχουμε μια ξεκάθαρη εικόνα για τα θετικά και τα αρνητικά αυτής. Δεν πρέπει, λέει, να είμαστε απόλυτοι στις απόψεις μας, αλλά να αφήσουμε ένα ανοικτό παράθυρο, για να δούμε την εξέλιξη του θέματος.

Κυθρεώτου Λουίζα Γ21, Γεωργίου Άννη Γ32

BREXIT

Το Brexit, δηλαδή η έξοδος του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πήρε σάρκα και οστά με το δημοψήφισμα που πραγματοποιήθηκε στις 23 Ιουνίου 2016 και οδήγησε σε ένα υπέρ της εξόδου αποτέλεσμα με ποσοστό 51.9%. Είναι γεγονός πως η αποχώρηση της Μ. Βρετανίας από την Ε.Ε θα επιφέρει σημαντικές επιπτώσεις τόσο στην ίδια τη χώρα, όσο και στην Ε.Ε, ενώ αναμένεται να επηρεάσει και την Κύπρο. Σύμφωνα μάλιστα με τον Βρετανό ύπατο αρμοστή Μάθιου Κιντ, η Κύπρος και η Ιρλανδία, θα είναι τα κράτη-μέλη που θα επηρεαστούν περισσότερο.

Πρωτώς όμως αναλύσουμε τις επιπτώσεις, πρέπει να δοθεί έμφαση στο γεγονός ότι η συμμετοχή της Μεγάλης Βρετανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενίσχυσε την ισχύ της πρώτης και της επέτρεψε να υπερβεί τον ρόλο που μεμονωμένα θα κατείχε στη διεθνή πολιτική σκηνή. Ως εκ τούτου, οι συνέπειες του Brexit στις εξωτερικές σχέσεις και την πολιτική της χώρας θα είναι πολυάριθμες και θα εξαρτηθούν σε μεγάλο βαθμό από την τελική συμφωνία μεταξύ της Βρετανίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικότερα, όσον αφορά τον οικονομικό τομέα, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος δεν επέφερε τελικά μία άμεση οικονομική κρίση, όπως προειδοποιούσε ο Ντέιβιντ Κάμερον καθώς και πολλοί άλλοι υποστηρικτές του Britain. Αυτό οφείλεται κυρίως στην τεράστια υποτίμηση της λίρας το 2016 και 2017, συγκεκριμένα κατά 10% έναντι του δολαρίου και 15% έναντι του ευρώ. Αυτή η υποτίμηση έδωσε ώθηση στις καθαρές εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών καθώς και στον δείκτη πληθωρισμού, κάτι το οποίο οδήγησε στη μείωση της ανεργίας, η οποία έπεσε σε ένα πρωτοφανές 4.3%. Παρ' όλα αυτά, η οικονομική υπόσταση της Βρετανίας, η εμπορική της ισχύ και η συνεπαγόμενη διεθνή της επιρροή επρόκειτο μελλοντικά να υποστούν μεγάλο πλήγμα. Τα πρώτα σοβαρά οικονομικά προβλήματα θα γίνουν αισθητά μετά τον Απρίλη του 2019, όταν η πρόσβαση στις Ευρωπαϊκές αγορές θα περιοριστεί σημαντικά. Η Μεγάλη Βρετανία δεν θα ανήκει πλέον στην Ένωση με τη μεγαλύτερη εμπορική δύναμη παγκοσμίως, και μάλιστα θα χρειαστεί να την αποζημιώσει κατά 40-45 δισεκατομμύρια. Η συνολική επίδραση του Brexit στο εμπόριο και την οικονομία της Βρετανίας θα εξαρτηθεί τόσο από την αποτελεσματικότητα της ανεξάρτητης πλέον εμπορικής και επενδυτικής πολιτικής που θα ακολουθήσει, όσο και από το μοντέλο συνεργασίας που θα εφαρμοστεί στη σχέση της με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε περίπτωση που η Μεγάλη Βρετανία δεν καταφέρει να ενταχθεί σε ένα από τα μοντέλα συνεργασίας που ήδη εφαρμόζονται μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών, αναπόφευκτα θα οδηγηθεί στην εναλλακτική του λεγόμενου "hard brexit" ή ακόμη χειρότερα θα αποχωρήσει από την ΕΕ χωρίς κανένα είδος Συμφωνίας (No deal scenario).

Σε κάθε περίπτωση και σε κάθε ένα από τα πιθανά σενάρια που περιεγράφηκαν παραπάνω, το Brexit σημαίνει ότι η Βρετανία δεν θα έχει πλέον την ικανότητα να επηρεάσει τη διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής πολιτικής, δεν θα συμπεριλαμβάνεται στις διαπραγματεύσεις, αδυνατώντας συνεπώς να προσπαήσει τα συμφέροντά της σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ως αποτέλεσμα, η Βρετανία αναπόφευκτα θα λάβει τον ρόλο εξωτερικού παράγοντα, ο οποίος θα προσπαθεί να προσάψει, τα ακόμη κοινά με την Ευρωπαϊκή Ένωση, στρατηγικά του συμφέροντα. Η επιρροή της κάθε φορά θα προσδιορίζεται από το τι η ίδια έχει να προσφέρει στην Ένωση, είτε αυτό είναι οικονομική και στρατιωτική στήριξη είτε μυστικές πληροφορίες. Επίσης, η Βρετανία θα χάσει αντίστοιχα την ικανότητα να επηρεάζει τρίτες χώρες προωθώντας την εξωτερική της πολιτική μέσα από Ευρωπαϊκές επιδιώξεις, όπως η σύναψη εμπορικής συμφωνίας με την ΕΕ ή η δυνατότητα προσχώρησης σε αυτή, για χώρες όπως η Τουρκία, η Ουκρανία και άλλες.

Στη συνέχεια θα αναλύσουμε ορισμένες συνέπειες για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αρχικά, η απόφαση του Βρετανικού λαού να αποχωρήσει από την Ένωση αποτελεί το μεγαλύτερο

πλήγμα που υπέστη η Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας το 1958 μέχρι και σήμερα. Η έξοδος της Βρετανίας παρουσιάζει την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση ως μια διαδικασία, η οποία κορυφώθηκε και σταδιακά θα παρακμάσει. Αυτή η «υπαρξιακή κρίση» της Ένωσης, όπως την ονόμασε ο κύριος Juncker, καθώς και η επικράτηση ενός αντιευρωπαϊκού συναισθήματος σε πολλά κράτη-μέλη, όπως η Γαλλία, η Ολλανδία, η Ιταλία και η Αυστρία απειλεί την ενότητα των χωρών και δημιουργεί σενάρια για περισσότερες μελλοντικές αποχωρήσεις από το Ευρωπαϊκό Εγχείρημα (Domino Effect). Με αφορμή λοιπόν το Brexit, η Ένωση μπήκε σε μια διαδικασία προβληματισμού και προσαρμογής σε νέα δεδομένα, η οποία τελικά μπορεί να την ευνοήσει και να την ενώσει περισσότερο.

Οι οικονομικές συνέπειες, οι οποίες θα εξαρτηθούν σε μεγάλο βαθμό από το μοντέλο συνεργασίας που θα εφαρμοστεί τελικά μεταξύ της ΕΕ και της Βρετανίας, θα είναι σίγουρα λιγότερο επώδυνες για την Ένωση. Οι βασικοί εμπορικοί εταίροι της Αγγλίας (η Γερμανία, η Γαλλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Ιταλία, η Ισπανία) θα επηρεαστούν σημαντικά, ενώ η Ένωση στο σύνολό της θα πάψει να έχει το μεγαλύτερο ποσοστό παγκόσμιου ΑΕΠ και να είναι η μεγαλύτερη εμπορική δύναμη παγκοσμίως, παραχωρώντας τη θέση της στις Η.Π.Α και την Κίνα. Επίσης, η Ευρώπη θα χάσει την οικονομική εισφορά της Βρετανίας, η οποία ετησίως ανέρχεται περίπου στα δέκα δισεκατομμύρια.

Τέλος, με την έξοδο της Μεγάλης Βρετανίας, πραγματοποιείται ένας επαναπροσδιορισμός των Ευρωπαϊκών συμμαχιών και ανοίγει ο δρόμος για μια Γαλλογερμανική κυριαρχία εντός της Ένωσης. Παράλληλα, φαίνεται ότι η Ευρώπη περιμένει από τον κύριο Macron και την κυρία Merkel να προχωρήσουν σε μεταρρυθμίσεις και να προωθήσουν νέες συλλογικές πολιτικές, ως οι δύο ηγέτες της Ένωσης. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη λοιπόν οφείλουν να θυμηθούν ότι το Ευρωπαϊκό εγχείρημα είναι ένα παιχνίδι που παίζεται με πάνω από δύο παίκτες και να δημιουργήσουν νέες και ευρύτερες συμμαχίες, για να μπορέσει η γνώμη τους να ακουστεί στις Βρυξέλλες.

Πολλοί αναρωτούνται κατά πόσον το Brexit θα επηρεάσει την Κύπρο. Σχετικά με τον τουρισμό, οι τυχόν επιπτώσεις έχουν να κάνουν με τη συναλλαγματική ισοτιμία της στερλίνας αλλά και την ψυχολογία των Βρετανών πολιτών. Όσον αφορά την ισοτιμία, η ισοτιμία της στερλίνας δεν έχει μειωθεί μόνο έναντι του ευρώ. Η στερλίνα αδυνατεί ως νόμισμα με τη συναλλαγματική ισοτιμία έναντι όλων των νομισμάτων. Άρα, αν θα έχει επιπτώσεις θα είναι στο σύνολο των χωρών που δέχονται τουρισμό από τη Μεγάλη Βρετανία, για να έχουμε μία σφαιρική οπτική γωνία. Να σημειωθεί, επίσης, ότι ο ΚΟΤ δήλωσε πρόσφατα στη Βουλή ότι εκτιμά πως δεν θα μειωθεί ο αριθμός των τουριστικών αφίξεων από τη Βρετανία, ωστόσο, αναμένει ότι θα μειωθεί η μέση διάρκεια παραμονής τους. Τέλος, έχει εκδηλωθεί η επιθυμία από πλευράς Μ. Βρετανίας να συναφθούν νέες συμφωνίες αεροπορικών μεταφορών με τις χώρες της ΕΕ που θα επιτρέπουν τη συνέχιση των σημερινών συνθηκών με τις ελάχιστες δυνατές αλλαγές. Ακόμα πρέπει να λάβουμε υπόψη το γεγονός πως πέραν του 10% των εξαγωγών της Κύπρου γίνονται στη Βρετανία, ενώ υπάρχει σημαντική διασύνδεση λόγω και του χρηματοοικονομικού τομέα. Συνεπώς, αναμένεται να επηρεασθούν οι εξαγωγές και εισαγωγές σε περίπτωση εφαρμογής εμπορικών δασμών.

Συνοψίζοντας, συμπεραίνουμε πως η αποχώρηση της Μ. Βρετανίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να επιφέρει σημαντικές επιπτώσεις στην ίδια τη Μ. Βρετανία καθώς και στην ΕΕ. Εντούτοις, η έκταση και η σοβαρότητα των επιπτώσεων αυτών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τους όρους της τελικής συμφωνίας και την επικύρωσή της από το Βρετανικό Κοινοβούλιο.

Αχιλλέας Καζαμίας Γ41

ΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑΡΡΕΞΕΙ...

Ιστορική αναδρομή

Ο Συνεργασιμός είναι στενά συνδεδεμένος με την κυπριακή κοινωνία αλλά και τη σύγχρονη ιστορία του τόπου μας. Είναι το δημιούργημα του κόπου των αγροτών και είναι βαθιά συνδεδεμένος με την παράδοσή μας.

Η ίδρυση του Συνεργατικού Κινήματος αποτέλεσε την αντίδραση της κοινωνίας ενάντια στην οικονομική και κοινωνική καταπίεση των πολιτών, που ήταν χρόνια κάτω από τον ζυγό των κατακτητών και κυρίως ενάντια στο φαινόμενο της τοκογλυφίας και της εκμετάλλευσης. Ο Συνεργασιμός, με επίκεντρό του τον άνθρωπο, διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο, τόσο στην οικονομική ανάπτυξη, όσο και στην κοινωνική πρόοδο του κυπριακού λαού. Ο στόχος του Συνεργασιμού ήταν να στηρίξει τον κάθε πολίτη και την κοινωνία γενικότερα παρέχοντας διάφορες χρηματοοικονομικές διευκολύνσεις.

Οι πρώτες προσπάθειες για τη δημιουργία ενός συνεργατικού ιδρύματος έγιναν το 1904 στην περιοχή της Πάφου.

Χρονολογία σταθμός ήταν το 1938, όταν ιδρύεται η Συνεργατική Κεντρική Τράπεζα.

Η δύναμη που σταδιακά αποκτούσε δεν ήταν όμως βασισμένη σε δυνατά θεμέλια. Οι ανορθόδοξες μέθοδοι που χρησιμοποιούνταν, οι κακές πρακτικές και γενικά η κακή διαχείριση έφεραν το τέλος.

Λόγοι κατάρρευσης του συνεργασιμού

Ο Συνεργασιμός, ως οργανισμός με ιστορία στην κυπριακή κοινωνία, έκλεισε το 2013, μεταλασσοδόθηκε ουσιαστικά σε τράπεζα, ενώ το 2018 έκλεισε ολοκληρωτικά, με το ένα μέρος να μεταφέρεται στην Ελληνική Τράπεζα και το υπόλοιπο, «κακό» του κομμάτι να παραμένει -εκτός τραπεζικού συστήματος- στην ιδιοκτησία του κράτους.

Με την κατάρρευση του Συνεργασιμού έγιναν πολλές έρευνες για να εξακριβωθούν τα αιτία που την προκάλεσαν. Οι ειδικοί παραπέμπουν σε δεκαετίες λαθών στον Συνεργασιμό, αλλά και στην αδυναμία του κράτους, των κομμάτων και των υπευθύνων των συνεργατικών να διαχειριστούν σωστά τα λεφτά των καταθετών. Τα λάθη προηγούμενων δεκαετιών, και κυρίως της περιόδου της φούσκας των ακινήτων, ήρθαν στην επιφάνεια το 2013, όταν η κρίση στην πραγματική οικονομία επιβάρυνε τα ήδη υπάρχοντα προβλήματα. Το πόρισμα της Ερευνητικής Επιτροπής, που κλήθηκε να διερευνήσει την υπόθεση, απέδωσε πολιτικές και ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες σε πρόσωπα κλειδιά. Ωστόσο, πέραν από την προσωποποίηση των υπευθύνων παρουσιάζονται και πολλοί άλλοι λόγοι που οδήγησαν τελικά στην κατάρρευση του Συνεργασιμού.

Σύμφωνα με το πόρισμα τα προβλήματα οφείλονταν συνοπτικά στους πιο κάτω λόγους:

- Την κακή διαχείριση των Συνεργατικών
- Την δημιουργία μεγάλων ζημιών λόγω της πολύ κακής ποιότητας των δανείων
- Στο γεγονός ότι η Διοίκηση δεν είχε τις τραπεζικές γνώσεις και τις ικανότητες για τη διαχείριση των προβλημάτων που αντιμετωπίζονταν στον Συνεργασιμό
- Τα μικρά συνεργατικά ιδρύματα δεν είχαν τρόπο να ελέγξουν και να αξιολογήσουν τους κινδύνους που αντιμετώπιζαν
- Την εφαρμογή κακών τραπεζικών πρακτικών σε όλο το φάσμα των αποφάσεων για την έγκριση αλλά και διαχείριση των δανείων, όπως για παράδειγμα:

1. Τα δάνεια εγκρίνονταν σχεδόν πάντοτε
2. Δεν γινόταν αξιολόγηση της ικανότητας αποπληρωμής του δανειολήπτη
3. Οι εξασφαλίσεις ήταν κυρίως υποθήκες
4. Οι υποθήκες δεν ήταν πάντοτε ικανοποιητικές και οι εκτιμήσεις των ακινήτων δεν ήταν πραγματικές
5. Οι υποθήκες ήταν κυρίως πρώτες κατοικίες που δύσκολα θα μπορούσαν να πουληθούν χωρίς την κατακραυγή της κοινής γνώμης, άρα δεν μπορούσαν εύκολα να ανακτήσουν τα υπόλοιπα των δανείων
6. Δεν υπήρχε συμφωνημένο πρόγραμμα αποπληρωμής
7. Μερικά συνεργατικά ενέκριναν τρεχούμενους λογαριασμούς με μεγάλα και αδικαιολόγητα όρια. Επίσης ενέκριναν τεράστια ποσά δανείων σε αθλητικά ή άλλα σωματεία που δεν είχαν τρόπο να τα αποπληρώσουν
8. Αρκετά συχνά, τα μέλη της Επιτροπής του Συνεργατικού και άτομα σε θέσεις κλειδιά έδιναν δάνεια σε άτομα συνδεδεμένα με αυτούς ή εκμεταλλευτήκαν τη θέση τους για να εξασφαλίσουν μεγάλες χρηματοδοτήσεις με ευνοϊκούς όρους, που δεν θα δικαιούνταν κανονικά
9. Γίνονταν πολιτικές και κομματικές παρεμβάσεις

Ο συνεργασιμός στην Ευρώπη

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζει την προσφορά των διαφόρων μορφών συνεργασιμού γενικά στην Ευρώπη. Στις 15 Ιουνίου 2017, με ψήφισμά του το Ευρωκοινοβούλιο αναγνωρίζει για άλλη μια φορά τη σημασία των συνεργατικών μοντέλων στο πλαίσιο μιας συνεργατικής οικονομίας. Τα συνεργατικά αυτά ιδρύματα θα λειτουργούν σύμφωνα με τα πρότυπα των τραπεζών με στόχο την ανάπτυξη και την πρόοδο της οικονομίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα από οδηγίες της υποστηρίζει και καθοδηγεί τα κράτη μέλη και γενικότερα τους πολίτες, τους καταναλωτές, τις επιχειρήσεις και τις δημόσιες αρχές. Από τη θεωρία στην πράξη υπάρχουν και στην Ευρώπη αρκετά μοντέλα κακής εφαρμογής της συνεργατικής ιδέας, καθώς και παραδείγματα μετατροπής συνεργατικών ιδρυμάτων σε τράπεζες.

Το μέλλον του συνεργασιμού στην Κύπρο

Στην Κύπρο δυστυχώς δεν τα καταφέραμε να εφαρμόσουμε τη συνεργατική ιδέα προς όφελος της οικονομίας, της κοινωνίας και του ανταγωνισμού. Οι πολίτες μέσα από εκδηλώσεις, διαμαρτυρίες και πορείες δείχνουν τη δυσαρέσκειά τους για τα γεγονότα και ζητούν να αποδοθούν ευθύνες. Ζητούν, όμως, επίσης να γίνει προσπάθεια για την αναβίωση της υγιούς ιδέας του Συνεργασιμού, όπως τη στήριζε ο κάθε απλός κύπριος πολίτης προς όφελος όλου του κοινωνικού συνόλου. Θα είναι άραγε εφικτό να γίνει ξανά αυτό; Θα ανακτηθεί η εμπιστοσύνη της κοινής γνώμης; Μπορεί η σημερινή οικονομία της Κύπρου να το στηρίξει αυτό; Ό,τι και να γίνει στο μέλλον θα πρέπει να είναι μέσα στα πλαίσια μιας σωστής διακυβέρνησης που θα εμποδίζει τη διαφθορά και την εκμετάλλευση.

Μαρία Ηλιάδη Γ42

Παγκύπρια εκδήλωση διαμαρτυρίας για τον Συνεργασιμό, 27 Μαρτίου 2019

Διαλογική συζήτηση (;) με τον Υπουργό Εσωτερικών

Στις 29 Νοεμβρίου 2018, μαθητές Λυκείων της επαρχίας Λευκωσίας συμμετείχαν σε διαλογική συζήτηση με τον Υπουργό Εσωτερικών, κ. Κωνσταντίνο Πετρίδη, στα Κεντρικά γραφεία της Τράπεζας Κύπρου. Η συζήτηση αφορούσε στο καρτοφυλλάκι του ομώνυμου υπουργού και το όραμα του κ. Πετρίδη για το μέλλον.

Οι ερωτήσεις που τέθηκαν κυμαίνονταν από το μεταναστευτικό/ προσφυγικό, στις τουρκοκυπριακές περιουσίες, στη χορήγηση πολιτικού ασύλου, στη στεγαστική πολιτική και τέλος στην αστυφιλία. Το πλαίσιο των απαντήσεων του Υπουργού ικανοποίησε μερικώς μόνο τους μαθητές...

Με αφορμή δημοσίευμα της εφημερίδας Φιλελεύθερος με ημερομηνία 16/9/2018, όπου αναφέρεται ότι «σήμερα εκκρεμούν 7.406 αιτήσεις για χορήγηση πολιτικού ασύλου και αυτές αυξάνονται λόγω της έλευσης νέων άτυπων «μεταναστών», ο Υπουργός κλήθηκε να παρουσιάσει το έργο του Υπουργείου στα θέματα μετανάστευσης και Πολιτικού Ασύλου. Συγκεκριμένα ερωτήθηκε για τους τρόπους με τους οποίους σκοπεύει να επισπεύσει τις γραφειοκρατικές διαδικασίες που αφορούν στην παραχώρηση ασύλου σε μετανάστες (λαμβάνοντας υπόψη του ότι ο αριθμός αιτήσεων αυξάνεται καθημερινά), ενώ ζητήθηκαν διευκρινήσεις για τον βαθμό αξιοποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων. Ο κ. Πετρίδης απάντησε με περισσή ικανοποίηση, πως τα κονδύλια που πήραμε από το ταμείο μετανάστευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) αξιοποιούνται στο 100%. Τόνισε ότι η Κύπρος είναι μία από τις κορυφαίες χώρες σε απορρόφηση προσφύγων και ότι η διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων για πολιτικό άσυλο, ενισχύεται από την Ε.Ε. με επιπλέον προσωπικό και κονδύλια. Σημείωσε όμως πως «όσα λεφτά και να σου δώσουν, πρέπει να ξέρετε ότι η αλληλεγγύη δεν μπορεί να εξαγοραστεί».

Οι μαθητές επέδειξαν έντονο ενδιαφέρον για το μεταναστευτικό και έτσι συνεχίστηκε η συζήτηση γύρω από την έξαρση της εισροής των μεταναστών στα ευρωπαϊκά εδάφη από το 2015 - κυρίως σε Ελλάδα, Κύπρο και Ιταλία - με αποτέλεσμα την αλλοίωση του δημογραφικού και του πολιτιστικού χαρακτήρα των χωρών αυτών. Ο κ. Πετρίδης από την πλευρά του σχολίασε ότι υπάρχουν πολλά είδη μετανάστευσης, όπως για παράδειγμα η ελεγχόμενη μετανάστευση από το κράτος. Το πρόβλημα βρίσκεται στη μη σχεδιασμένη μετανάστευση. Παρόλο που η Ε.Ε θέλει να δείξει ότι η μεταναστευτική κρίση έχει τελειώσει, η πραγματικότητα απέχει πολύ από αυτό. Η Κύπρος δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την κρίση αυτή από μόνη της, αλλά η αλήθεια είναι ότι την έχει διαχειριστεί πάρα πολύ καλά. Η διαχείριση αυτή, δυστυχώς, δεν θα μπορέσει να κρατήσει για πολύ ακόμα, καθώς οι πρόσφυγες καταλήγουν σε μια χώρα που δεν μπορεί να τους απορροφήσει. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα κράτη δεν κατάφεραν να συνεργαστούν και να ακολουθήσουν μία κοινή μεταναστευτική πολιτική, βάσει του πληθυσμού και της οικονομίας της κάθε χώρας. Έτσι, κατέληξε, χώρες όπως η Κύπρος, η Ελλάδα, η Ιταλία εσωμίζονται το βάρος της μεταναστευτικής κρίσης, ενώ ταυτόχρονα ορθώνονται τείχη διαχωρισμού μεταξύ των υπόλοιπων χωρών.

Τη συζήτηση μονοπώλησε για λίγο το αίτημα ενός μαθητή για τη δημιουργία ειδικών χώρων για αγώνες ταχύτητας. Επικεντρώθηκε κυρίως στο περιστατικό της 18ης Νοεμβρίου, όταν κατά τη διάρκεια αγώνων ταχύτητας στο Δάλι έγινε τροχαίο δυστύχημα, θύμα του οποίου ήταν ένας νέος. Ο μαθητής, με έντονο ύφος και ιδιαίτερη επιμονή, εξέφρασε την επιθυμία παραχώρησης ειδικού χώρου που να παρέχει ασφάλεια στους νέους. Η συζήτηση πήρε διαστάσεις, καθώς ο μαθητής επέμενε μέχρι να λάβει την επιθυμητή - για αυτόν - απάντηση από τον Υπουργό. Ο κ. Πετρίδης απάντησε ότι υπάρχει μια προσπάθεια από το κράτος

για να μπου κάμερες φωτοεπισήμανσης και δίνεται μεγάλη σημασία για την ασφάλεια των δρόμων. Ακόμη, δήλωσε ότι υπάρχουν πολλά πλαίσια βελτίωσης στην αστυνόμευση και στην ποιότητα των δρόμων. Ο ίδιος τόνισε ότι βλέπει θετικά τη δημιουργία πίστας, αλλά πιστεύει ότι δεν θα λύσει τα προβλήματα, αφού πρωτίστως θα πρέπει να αλλάξουν οι ποινές. Να τονίσουμε πως το συγκεκριμένο θέμα, που κατασπατάλησε τον χρόνο της συζήτησης, δεν άπτεται των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Εσωτερικών και ο κ. Πετρίδης εξέθετε απλά τις προσωπικές του απόψεις.

Ένα άλλο θέμα που επισήμαναν οι μαθητές αφορούσε στις εξετάσεις για πρόσληψη σε θέσεις εισδοχής στο δημόσιο, κλίμακας Α8. Στις εξετάσεις που διεξάγονταν εκείνες τις μέρες ο αριθμός των υποψηφίων είχε ξεπεράσει τις 10.000 για θέσεις που «ενδεχομένως» να προκηρυχθούν κατά το 2019. Ο Υπουργός κλήθηκε να τοποθετηθεί επί της μορφής των εξετάσεων και να εκφράσει την άποψή του για τα προσόντα που πρέπει να έχει ένας εργαζόμενος στο Υπουργείο του. Ο κ. Πετρίδης επέλεξε να τοποθετηθεί αόριστα επί του θέματος τονίζοντας ότι ο αριθμός των θέσεων καθορίζεται από τις εκάστοτε ανάγκες, ενώ υποστήριξε έντονα τον τρόπο διεξαγωγής των εξετάσεων. Κατά τη γνώμη του, οι εξετάσεις πρέπει να περιστρέφονται γύρω από μελέτες περίπτωσης σύμφωνα με το αντικείμενο κάθε υπουργείου... Ο κ. Υπουργός λοιπόν, αν και δεν το κατάλαβε, απέρριψε τις εν λόγω εξετάσεις που είναι μαζικής μορφής και περιορίζονται σε ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής.

Η γενική εντύπωση που δημιουργήθηκε στους παρευρισκόμενους μαθητές ήταν ότι δεν δόθηκαν οι αναμενόμενες απαντήσεις. Ο Υπουργός Εσωτερικών, με όλη και τόσο ιδιαίτερη ευελιξία, αναμείωσε χιλοειπωμένες εξαγγελίες της προεκλογικής εκστρατείας του κ. Αναστασιάδη και παινεύτηκε για όσα έχει επιτύχει το Υπουργείο του. Ο κ. Πετρίδης, αν και ανήκει στη νέα γενιά Κυπρίων πολιτικών, απογοήτευσε τη νέα γενιά ψηφοφόρων.

Άννη Γεωργίου και Ιωάννα Χιώτη Γ21

Οι μαθητές ρωτούν και ο Γενικός Ελεγκτής απαντά!

Στις 15 Φεβρουαρίου 2019 μαθητές Λυκείων είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε διαλογική συζήτηση με τον Γενικό Ελεγκτή, κ. Οδυσσέα Μιχαηλίδη και τον Διευθυντή Διεύθυνσης Συμμόρφωσης του Συγκροτήματος της Τράπεζας Κύπρου, κ. Μάριο Σκανδάλη. Τη συζήτηση συντόνιζε ο δημοσιογράφος Κυριάκος Πεννηταέξ.

Οι ερωτήσεις που τέθηκαν από τους μαθητές - για την κοινωνική διαφθορά και τις προσωπικές αντιπαλοότητες του Γενικού Ελεγκτή - ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες. Οι δε απαντήσεις του κυρίου Μιχαηλίδη χαρακτηρίζονταν από ειλικρίνεια, σαφήνεια και κάποιες φορές καυστικότητα...

Η πρώτη ερώτηση των μαθητών αφορούσε στο αφορολόγητο της κυπριακής εκκλησίας, από τη στιγμή που αυτή δραστηριοποιείται επιχειρηματικά και ανταγωνιστικά. Ο Γενικός Ελεγκτής κλήθηκε να τοποθετηθεί και για τον έλεγχο που η ελεγκτική υπηρεσία μπορεί να ασκεί στον θεσμό της Εκκλησίας. Ο κύριος Μιχαηλίδης, χωρίς υπεκφυγές, χαρακτήρισε την Κυπριακή Εκκλησία ως ένα ιδιωτικό οργανισμό που δεν ελέγχεται από το κράτος και έχει πλήρη αυτονομία. Σημείωσε ότι η ιστορία συνέβαλε σε αυτή τη

διαμόρφωση πλήρους αυτονομίας και διακινείται, αφού το κράτος σήμερα αδυνατεί να επιβάλει καλύτερο έλεγχο. Παρόλο που η Εκκλησία πληρώνει μερικούς φόρους, αυτό δεν αναιρεί την ανάγκη για έλεγχο της Εκκλησίας.

Στη συνέχεια οι μαθητές υπέβαλαν ερωτήσεις για τη διαφθορά και την καταπολέμησή της, για το κλείσιμο της Λαϊκής Τράπεζας και το σκάνδαλο του Συνεργατισμού. Ο Γενικός Ελεγκτής αναφέρθηκε στον δείκτη αντίληψης διαφθοράς (CPI), επισημειώνοντας τη βελτίωση που σημείωσε η Κύπρος κατά 25%. Στη συνέχεια, μάς παρουσίασε τους τρεις πυλώνες του τριγώνου της διαφθοράς, οι οποίοι είναι το κίνητρο, η οικονομική πίεση και η ευκαιρία. Όπως σημείωσε, δυστυχώς, η γραφειοκρατία γεννά διαφθορά. Τα τελευταία χρόνια πολλά ήταν τα κρούσματα διαφθοράς που αναδύθηκαν στην επιφάνεια με κυριότερα το κλείσιμο της Λαϊκής Τράπεζας και το σκάνδαλο της Συνεργατικής. Ο κ. Μιχαηλίδης τόνισε πως στην κυπριακή κοινωνία υπήρχαν πράγματι τέτοια κρούσματα διαφθοράς, ούτως ώστε να καταρρεύσουν μεγάλοι οργανισμοί και ίσως να ακολουθήσουν και άλλοι. Ο ίδιος δήλωσε αισιόδοξος, αφού η Κύπρος συμπεριλαμβάνεται στις χώρες με τον υψηλότερο

δείκτη αντίληψης διαφθοράς. Κατέληξε πως τα πιστωτικά ιδρύματα οδηγήθηκαν σε κατάρρευση εξαιτίας της κατάχρησης εξουσίας, των εσφαλμένων προτεραιοτήτων και της ανικανότητας αντίληψης των κινδύνων που αντιμετώπιζαν από τα ηγετικά στελέχη.

Οι μαθητές δήλωσαν ευχαριστημένοι από τη συζήτηση, αφού οι απαντήσεις των κυρίων Μιχαηλίδη και Σκανδάλη ήταν ολοκληρωμένες και αληθοφανείς. Καθολικό αίτημα των μαθητών προς τους συνομιλητές είναι να συνεχίσουν το καιρίο έργο τους στην καταπολέμηση της διαφθοράς και να διατηρήσουν την ακεραιότητά τους.

Μικαέλλα Τρύφων και Ελίνα Μάρκου Γ21

Μπορούμε να επιβιώσουμε χωρίς κριτική σκέψη;

Μία από τις λύσεις που προτείνουμε σχεδόν σε κάθε πρόβλημα, σε όλες τις σχολικές εκθέσεις μας, είναι η κριτική σκέψη. Συνειδητοποιούμε, όμως, π ακριβώς σημαίνει αυτό, ή απλώς το γράφουμε μηχανικά, χωρίς να το κατανοούμε πλήρως; Ως μαθήτρια, επιβεβαιώνω πως ισχύει το δεύτερο, το οποίο αποδεικνύει ακριβώς, την απουσία κριτικής σκέψης.

Γιατί, λοιπόν, δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτήν;

Το να έχεις κριτική σκέψη σημαίνει πως σκέφτεσαι ελεύθερα, ανεξάρτητα και ο ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος είναι αυτός που μπορεί να βρει το νόημα της ζωής του, να ξεφύγει από την αλθοφάνεια και να περάσει στην Αλήθεια.

Για να μην σοριστολογώ όμως, θα μιλήσω συγκεκριμένα για μια φράση που ειπώθηκε εκατοντάδες χρόνια πριν, και όμως σήμερα είναι περισσότερο σχετική από ποτέ.

«Cogito ergo sum», «σκέφτομαι(=αμφιβάλλω), άρα υπάρχω». Ο Ντεκάρτ χωρίς αμφιβολία ήξερε καλά τι δήλωνε μ' αυτή του τη φράση. Η απόρριψη όλων των θεωρητικά «δεδομένων» πληροφοριών και γνώσεων, είναι το πρώτο βήμα για την ανακάλυψη της αλήθειας. Συμπωματικά (;) αυτό ήταν και το πρώτο στάδιο της διδασκαλίας του Σωκράτη η απαλλαγή από δεισιδαιμονίες και προκαταλήψεις. Ο οποίος Σωκράτης και πάλι συμπωματικά(!) θεωρείται ένας από τους σοφότερους ανθρώπους που έζησαν ποτέ.

Είναι αλήθεια, τόσο σημαντικό να σκεφτόμαστε ελεύθερα; έξω από το κουτί;

Η απάντηση είναι όχι. Δεν είναι σημαντικό. Είναι απαραίτητο. Διότι παραμένοντας φυλακισμένοι και δέσμοι κάποιων πραγματικοτήτων που θεωρούσαμε πάντα σωστές, επειδή απλώς είναι δύσκολο πλέον να ξεφύγουμε απ' αυτές, ή επειδή έχουν γίνει τόσο βολικές που δεν «συμφέρει» να τις ξεφορτωθούμε, επιτυγχάνουμε μόνο ένα πράγμα: την αδράνεια. Έχετε επιστρέψει ποτέ σίπι μετά από μια εξουθενωτική μέρα, που η κούραση είναι τόσο πολλή, ώστε το μόνο που είστε ικανοί να κάνετε είναι να σύρετε τα πόδια σας μέχρι το κρεβάτι και να ξαπλώσετε, βλέποντας το ταβάνι μέχρι να σας πάρει ο ύπνος; Αυτό συμβαίνει και στο μυαλό που δεν σκέφτεται, που δεν αμφιβάλλει. Κατά τη δική μου άποψη, το να δέχεται κανείς άκρατα οτιδήποτε του σερβίρεται στο πιάτο, είναι προσβολή του ίδιου μας του είδους. Διότι έχουμε το δικαίωμα και την ικανότητα της ελεύθερης βούλησης και έκφρασης, την οποία απορρίπτουμε με ιδιαίτερο θράσος, απλά και μόνο επειδή αρνούμαστε και να αποφασίσουμε και να εκφραστούμε με ιδίαν βούληση.

Άρα, πώς ακριβώς αρχίζουμε να καλλιεργούμε αυτή την τόσο μαγική κριτική σκέψη; Ο πιο ασφαλής τρόπος είναι ένας: το διάβασμα. Είναι απίστευτο πόσα πολλά μπορεί να σου προσφέρει ένα βιβλίο, οποιουδήποτε είδους. Είναι απίστευτο πόσες ευκαιρίες ξεδιπλώνονται μπροστά σου μόλις ανοίξεις ένα βιβλίο. Χρειάζεται πάντα να είναι ευχάριστο; Όχι. Η γνώση και η μόρφωση είναι επίπονες διαδικασίες. Αλλά η κληρονομιά που αφήνουν είναι ανεκτίμητη. Ανοίγουν το μυαλό, τα μάτια και την ψυχή του ανθρώπου και αποκαλύπτουν πτυχές του κόσμου που δεν θα μπορούσαμε ποτέ να φανταστούμε πως υπάρχουν. Ο νους οξύνεται και είναι συνεχώς σε εγρήγορση, ώστε να μπορεί να αντηδράσει σε κάθε πρόκληση.

Πρέπει, επίσης, να απαιτούμε αποδεικτικά στοιχεία για το κάθε τι, να κάνουμε ερωτήσεις για οτιδήποτε μας προβληματίζει, να παίρνουμε διάφορες και ποικίλες απόψεις, για να μπορούμε να κάνουμε σύγκριση για να διαμορφώσουμε τη δική μας και αποκλειστικά δική μας άποψη. Και το σημαντικότερο: να μην βιαζόμαστε να εξάγουμε συμπεράσματα. Πάντα ξέρουμε πολύ πιο λίγα απ' όσα νομίζουμε, και είναι τουλάχιστον αφελές να θεωρούμε πως έχουμε τη σωστή απάντηση σε όλα.

Είμαστε στην πιο κρίσιμη ηλικία. Ενηλικιώνόμαστε, ανοίγουμε τα φτερά μας, αλλά εξακολουθούμε να είμαστε άπειροι και ευεπηρεάστοι.

Είναι τόσο εύκολο να επηρεαστούμε από οτιδήποτε και να παρεκκλίνουμε από τους στόχους που βάζουμε τόσα χρόνια, αν δεν προσέξουμε σε ποιους επιτρέπουμε να μας επιβάλουν τη γνώμη τους με τρόπο λανθάνων, μη επιτρέποντάς μας να αντιδράσουμε, είτε αυτοί είναι φίλοι, οικογένεια, δόγματα, καθηγητές, ΜΜΕ...

“Όποιος ελεύθερα συλλογάται, συλλογάται καλά”, ειπε κάποτε ο Ρήγας Φεραίος. Λόγια που αν τα κάνουμε κτήμα μας, θα ζήσουμε αναμφισβήτητα πιο ευτυχισμένοι.

Μόνικα Ιακώβου Γ11

Ιστορία μου, αμαρτία μου

Γοογιάρω «ποια είναι η σημασία του μαθήματος της ιστορίας στα σχολεία». 2 640 000 αποτελέσματα! Εντοπίζω την ιστοσελίδα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στην Κύπρο, διαβάζω και συνοψίζω πως, γενικός σκοπός του μαθήματος είναι η ανάπτυξη της ιστορικής σκέψης και της ιστορικής συνείδησης. Αυτή μπορεί να είναι η μία πλευρά της αλήθειας. Όπως το φεγγάρι έχει μία φωτεινή και μία σκοτεινή πλευρά, έτσι και η διδασκαλία του μαθήματος της ιστορίας αντίστοιχα, κρύβει τη σκοτεινή του πλευρά. Αυτό συμβαίνει γιατί κάθε εκπαιδευτικό σύστημα υπηρετεί πολιτικούς στόχους και το μάθημα της ιστορίας δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από τα όρια αυτά. Επομένως, τα σχολικά εγχειρίδια έχουν συγκεκριμένους στόχους και «βλέπουν» το παρελθόν από εκείνη τη σκοπιά που εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα, υποβάλλουν ιδέες, κρίσεις και διαμορφώνουν συνειδήσεις. Μπορούν, λοιπόν, να προβάλλουν εθνικιστικές «αιχμές» και να τονίζουν τις αντιθέσεις με τους γειτονικούς λαούς ή αντίθετα να προωθούν ιδέες «συνεργασίας», φιλίας και ειρήνης.

«Οι νέοι δεν γνωρίζουν ιστορία» ακούμε να λέγεται τόσο συχνά, ώστε το δεχόμαστε πλέον αδιαμαρτύρητα. Φυσικά, με αυτό τον τρόπο οι ευθύνες μεταφέρονται στους μαθητές και στη στάση τους προς το μάθημα και έτσι όλοι οι αρμόδιοι φορείς απαλλάσσονται κάθε ευθύνης. Και, όμως, ευθύνη φέρουν και όσοι ελέγχουν/ συγγράφουν τα βιβλία εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εύλογο είναι, λοιπόν, το ερώτημα αν όντως οι πολιτικοί επιθυμούν μια πολυετία πολιτικά και ορθολογιστικά σκεπτόμενων ατόμων ή μια κοινωνία στην οποία προσφέρεται ελεγχόμενη γνώση για να είναι εύκολα διαχειρίσιμη. Μήπως τελικά το μάθημα της ιστορίας μάς μετατρέπει σε υποχείρια μίας ανώτερης δύναμης και ανδράποδα της ευρύτερης κοινωνίας στην οποία ανήκουμε;

Ας πάρουμε για παράδειγμα το σχολικό εγχειρίδιο της «Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας» που διδασκόμαστε στην Γ' Λυκείου. Το βιβλίο παρουσιάζει κομβικά γεγονότα της ιστορίας της Ελλάδας/ Κύπρου μαζεμένα, -και όχι ολοκληρωμένα αναλυμένα- σε ένα βιβλίο 100 σελίδων. Η Αντίσταση «στριμώχνεται» σε μισή σελίδα, ο Εμφύλιος καταλαμβάνει αντίστοιχη έκταση ενώ η δικτατορία λίγο μεγαλύτερη. Η προσέγγιση γίνεται αποσπασματικά και οι μαθητές καθίστανται ημιμαθείς. Υιοθετώντας τη λογική ότι ο μαθητής πρέπει να τα γνωρίζει όλα, τελικά δεν μαθαίνει ουσιαστικά τίποτα -στην καλύτερη περίπτωση απομνημονεύει κάποια γεγονότα και ημερομηνίες. Αχαρακτήριστη, η παράλειψη από τη διδασκαλία, πιο πρόσφατων γεγονότων που κλόνισαν την ιστορία της Κύπρου, όπως η εισβολή του '74. Ακόμα και αν ευαισθητοποιηθεί κάποιος μαθητής και ρωτήσει για όλες αυτές τις παραλείψεις ακολουθούν οι συνήθεις δικαιολογίες:

- Γιατί τελειώνει η σχολική χρονιά, εμάς το μυαλό μας ήταν στην μπάλα και τις διακοπές και των καθηγητών μας στην άδεια.
- Θέλαμε την ιστορία λίγο πιο ωραιοποιημένη.
- Έπρεπε να τελειώνουμε για να γράψουμε εξετάσεις.
- Γιατί είχαμε ήδη μεγάλη ύλη και από κάπου έπρεπε να κόψουμε.
- Πιθανότατα επειδή ο καθηγητής μπορεί να βαριόταν να μπει σε περεταίρω ανάλυση.

Όποια δικαιολογία και αν προβάλουμε είναι, τουλάχιστον, τραγικό το γεγονός ότι τελειώνουμε το Λύκειο και δεν μαθαίνουμε την αλήθεια γιατί απλά μας πονάει ως κοινωνία... γιατί δεν είμαστε έτοιμοι να τη δεχτούμε.

Η διδασκαλία των «δύσκολων» ζητημάτων, που δεν είναι καταγεγραμμένα, μπορεί να εξάψει την περιέργεια, να προκαλέσει την ενεργητική συμμετοχή των μαθητών και τη συζήτηση στην τάξη, και με αυτόν τον τρόπο να ανιληφθούν οι μαθητές τη συνθετικότητα της ιστορικής εξέλιξης ενάντια στις απλοϊκές εξηγήσεις. Χρειάζεται επιτέλους μια ουσιαστική αναμόρφωση του μαθήματος της ιστορίας στα σχολεία. Θα ήταν μία σημαντική παράλειψη να μην αναφερθώ στην υποχρέωση του εκπαιδευτικού συστήματος να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στην ιστορία του εικοστού αιώνα, καθώς αυτή είναι πραγματικά απαραίτητη για να μπορέσει να κατανοήσει η νέα γενιά τον κόσμο στον οποίο γεννήθηκε και μεγαλώνει.

Κατερίνα Παϊά Γ31

Οι απόφοιτοι της Δασούπολης μοιράζονται μαζί μας αναμνήσεις από τα μαθητικά τους χρόνια

Σταύρος Δράκος, καρδιολόγος στο Πανεπιστήμιο της Γιούτα των ΗΠΑ

Πρώτα απ' όλα θυμάμαι τις μαθητικές διαδhlώσεις. Κατεβαίναμε στο Λήδρα Πάλας μία «θάλασσα» μαθητών από διάφορα σχολεία της Λευκωσίας. Οι μαθητές συνέρρεαν εκεί φορώντας τις στολές τους, τραγουδώντας για την απελευθέρωση και επανένωση της πατρίδας μας. Θυμάμαι, επίσης, το δεκαπενθήμερο του Πάσχα που πηγαίναμε στην Ελλάδα, η δεύτερα τάξη. Οι μνήμες και οι στιγμές από εκείνη την εκδρομή είναι πραγματικά αξέχαστες!

Κωνσταντίνα Ζάνου, Ιστορικός-ερευνήτρια Center for European and Mediterranean Studies στο New York University

Η φίλη μου Σοφία Χατζήπαπα κι εγώ είχαμε πάρει συνέντευξη από τον Γιώργο Φιλίππου Πιερίδη, έναν Κύπριο συγγραφέα που έζησε στην Αλεξάνδρεια, αδελφό του Θεοδόση Πιερίδη, ο οποίος ήταν πολύ ενδιαφέρουσα προσωπικότητα και ήταν μεγάλη τιμή για το σχολείο η παραχώρηση της συνέντευξης αυτής. Η καθηγήτρια που ήταν υπεύθυνη για το περιοδικό λογόκρινε τη συνέντευξη στα σημεία όπου ο Γιώργος Φιλίππου Πιερίδης αναφέρθηκε στους Τουρκοκύπριους και για την ειρηνική συνύπαρξη των δύο κοινοτήτων κλπ. Είχε κόψει λοιπόν όλα τα ωραία πράγματα, το οποίο ο σοφός αυτός άνθρωπος είχε να πει για το συγκριμένο θέμα.

Ένα άλλο γεγονός που θυμάμαι από το σχολείο ήταν όταν κάποια μέρα κατά τη διάρκεια ενός διαλείμματος στην αυλή του σχολείου εφημέρευε μία καθηγήτρια από τις αγαπημένες μου, η κυρία Μισαΐδου, η οποία καθόταν σ' ένα παγκάκι και κάθισα δίπλα της. Ήταν η πρώτη φορά που αντιλήφθηκα ότι οι καθηγητές είναι άνθρωποι, ότι δεν έχουν μόνο την επαγγελματική τους ιδιότητα. Ακόμα θυμάμαι τη σκηνή να καθόμαστε στο παγκάκι και να σκέφτομαι πόσο καλός άνθρωπος ήταν εκείνη η γυναίκα.

Μάριος Κούμας, τραγουδιστής

Πάρα πολλές αναμνήσεις! Για παράδειγμα μία πολύ δυνατή στιγμή για μένα ήταν η πρώτη φορά που βγήκα να τραγουδήσω σε γιορτή του σχολείου – κάπου έχω αυτή τη φωτογραφία – που ήμουν κατακόκκινος, γιατί ήμουν πάρα πολύ ντροπαλός. Ήταν η πρώτη φορά που τραγουδούσα μπροστά σε κόσμο. Το σχολείο δίνει στους μαθητές αυτή την ευκαιρία σε κάθε τομέα, και είναι πολύ ωραίο αυτό, σου προσφέρει την ευκαιρία να ανοίξεις τα φτερά σου σε κάτι που αγαπάς και να το κάνεις μπροστά σε κόσμο.

Άννα Θεολόγου, ανεξάρτητη βουλευτής της περιφέρειας Αμμοχώστου

Δεν ήταν ακριβώς σχολικό γεγονός, αλλά το 2004 που ήταν το δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανάν ήταν πολύ έντονη η ατμόσφαιρα, ακόμα και οι συζητήσεις που γίνονταν μέσα στο σχολείο για το θέμα αυτό. Μέσα στην τάξη μου, λοιπόν, ήταν ο πρόεδρος της ΠΣΕΜ και στο κλίμα των ημερών υπήρχε μια ενεργητικότητα με τις διαμαρτυρίες και τις διαδhlώσεις. Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι ότι το σχολείο επέτρεπε στους μαθητές και τους έδινε την άδεια να διαδhlώσουν, κάτι που από ό,τι έχω ακούσει δεν ισχύει απόλυτα τα τελευταία χρόνια. Τότε κανείς δεν μας απαγόρευε να διεκδικήσουμε, να φωνάξουμε, είτε είχε να κάνει με το θέμα της Κύπρου, είτε τα θέματα του σχολείου και τις απεργίες.

Γιώργος Στυλιανού, δημοσιογράφος

Έχουν χαρακτηρί διάφορα γεγονότα στη μνήμη μου, όπως για παράδειγμα όταν το 1982 επισκέφθηκε την Κύπρο η τότε πρωθυπουργός της Ινδίας Ιντίρα Γκάντι. Ήμουν, θυμάμαι, δεύτερα γυμνάσιου και μας έβγαλαν έξω με τις σημαίες να την υποδεχτούμε. Μας παρέταξαν δεξιά και αριστερά του δρόμου και την ώρα που περνούσε η επίσημη αποστολή των Ινδιών κουνούσαμε τις σημαιούλες για να μας δει η Ιντίρα Γκάντι. Ένα άλλο γεγονός που θυμάμαι είναι η ανακήρυξη του ψευδοκράτους στις 15/11/83, όταν είχαμε βγει στους δρόμους τότε όλοι οι μαθητές. Ακόμη ένα σχολικό γεγονός που θυμάμαι είναι όταν εγώ ήμουν στη β' λυκείου και ο Αλκίνοος Ιωαννίδης ήταν τελειόφοτος. Είχε γίνει συγκέντρωση για μια εκδήλωση στην κεντρική αυλή του σχολείου. Ο Αλκίνοος πήρε την κιθάρα του και ξεσήκωσε κυριολεκτικά όλο το σχολείο τραγουδώντας το τραγούδι του Μάνου Λοΐζου «Ο στρατιώτης», το οποίο ερμήνευε ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου.

Φωτογραφίες:
Από το αρχείο του σχολείου

Συνέντευξη από τον πρώτο Διευθυντή του Γυμνασίου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης, κ. Μυριάνθη Χαμπάκη

Στις 20 Φεβρουαρίου συναντήσαμε τον πρώτο διευθυντή του σχολείου μας. Η πρώτη εντύπωση που μας έδωσε είναι πως πρόκειται για έναν άνθρωπο ευγενικό, καλοσυνάτο, που δεν άφησε ποτέ το πνεύμα του να αδρανήσει. Ανέλαβε το σχολείο μόλις λειτούργησε και έθεσε πολύ γερές βάσεις που βοήθησαν το σχολείο να χαράξει τη σπουδαία πορεία που εξακολουθεί να το χαρακτηρίζει. Η αγάπη που διακατέχει τον κ. Χαμπάκη, τόσο για την Παιδεία και την πνευματική καλλιέργεια, αλλά κυρίως για τους μαθητές, που ακόμα και τόσα χρόνια μετά, εξακολουθούσε να μιλά γι' αυτούς σαν να είναι τα δικά του παιδιά, μας άφησε συγκινημένους και γοητευμένους.

Συνέντευξη: Μόνικα Ιακώβου και Στέλιος Διογένους Γ11

Πώς νιώθετε που βρίσκεστε στο Λύκειο της Δασούπολης 40 χρόνια μετά;

Νιώθω συγκίνηση, γιατί ξαναζώ νοερά τη γέννηση του σχολείου μας. Νιώθω επίσης περηφάνια που συνέβαλα κι εγώ, στο μετρώ των δυνάμεών μου, στο σπύσιμο και στην προσπάθεια για μια πενταετία, να βρει το νέο σχολείο τον βηματισμό του στον χώρο της κυπριακής εκπαίδευσης. Σας διαβεβαιώ ότι αυτή η διαδικασία υπήρξε για μένα συγκλονιστική εμπειρία.

Ποιες είναι οι πιο έντονες αναμνήσεις σας από τις πρώτες μέρες λειτουργίας του Σχολείου το 1978;

Τοποθετήθηκε στο σχολείο τρεις μέρες πριν από την έναρξη του σχολικού έτους 1978-1979 και μου ζητήθηκε από το Υπουργείο Παιδείας να υποβάλω το ταχύτερο δυνατό έκθεση για την κατάσταση που βρισκόταν το νεότευκτο ίδρυμα και να αναφέρω τι ήταν απαραίτητο να γίνει για να αρχίσει τη λειτουργία του. Η κατάσταση που διαπίστωσα ήταν απογοητευτική. Οι εργασίες δεν είχαν ακόμα ολοκληρωθεί. Ο εξοπλισμός ήταν ελλιπής και εντελώς ανεπαρκής. Συνειδητοποίησα αμέσως ότι, για να λειτουργήσει το σχολείο σε ένα υποφερτό επίπεδο, έπρεπε να δραστηριοποιηθούν όλοι οι αρμόδιοι φορείς και να αναληφθεί από μέρος μου και του διδακτικού προσωπικού μια υπεράνθρωπη προσπάθεια. Διευθύνση και διδακτικό προσωπικό αντιμετωπίσαμε την κατάσταση όχι μόνο ως πρόβλημα, αλλά και ως πρόκληση. Πρόβλημα λόγω των ελλείψεων και της δυσκολίας να αποκτήσει το σχολείο υπόσταση- πρόκληση γιατί δινόταν η ευκαιρία από την αρχή χωρίς καμιά προϊστορία και δέσμευση για να δημιουργηθεί κάτι νέο. Χωρίς καθυστέρηση έγινε ιεράρχηση των αναγκών και των προβλημάτων και καθορίστηκαν στόχοι και μέσα για την αντιμετώπισή τους. Η σχολική χρονιά 1978-1979 ήταν μια δύσκολη και επίμονη περίοδος, αλλά με συλλογική δουλειά και πολύ μεγάλο ζήλο μπόρεσε οι βάσεις για την περαιτέρω εξέλιξη του σχολείου.

Ποια γεγονότα – ευχάριστα και δυσάρεστα – ξεχωρίζετε από την πρώτη πενταετία του Σχολείου, κατά την οποία ήσασταν Διευθυντής;

Δεν μου είναι εύκολο να διαχωρίσω τα γεγονότα της πενταετίας σε ευχάριστα και δυσάρεστα. Μάλλον ανηκρίζω αυτά τα πέντε χρόνια ως μια περίοδο στη διάρκεια της οποίας, παρά τις δυσκολίες, συντελέστηκε αξιόλογο έργο, που μου πρόσφερε χαρά και ικανοποίηση. Ύστερα από ασταμάτητη προσπάθεια, προγραμματισμό, στερεή οργανωτική δομή, αυστηρότητα αλλά και κατανόηση, το σχολείο κατάφερε να αποκτήσει τη δική του ταυτότητα και το δικό του ξεχωριστό ήθος.

Το Γυμνάσιο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης λειτούργησε τα πρώτα χρόνια μετά την Τουρκική Εισβολή. Πώς επηρέαζε το γεγονός αυτό την καθημερινότητα του Σχολείου;

Όπως ήταν αναμενόμενο τα προβλήματα που επέφερε η τραγωδία του 1974 δεν άφησαν ανεπηρέαστη τη σχολική καθημερινότητα. Στο σχολείο φοιτούσαν και προσφυγοπούλα που η ζωή τους είχε ανατραπεί, οι συνθήκες διαβίωσης ήταν δύσκολες και το χειρότερο ήταν οι τραυματικές εμπειρίες που τους είχαν σπυγιάσει. Πέραν τούτου η αβεβαιότητα που επικρατούσε τότε στο νησί είχε αρνητικές επιπτώσεις σε όλους τους μαθητές. Το σχολείο επομένως, πέρα από την επίδιξη των βασικών στόχων, έπρεπε να θεραπεύσει ψυχικά τραύματα και να στηρίξει με πρακτικούς τρόπους όσους μαθητές είχαν ανάγκη. Ακόμα όφειλε σ' όλες του τις εκδηλώσεις να ενισχύει τα φρονήματα των μαθητών για αντίσταση στην κατοχή και να διατηρεί άσβεστη τη φλόγα για ελευθερία και αυτό έπραξε.

Κοιτάζοντας τα αρχεία του Σχολείου την περίοδο 1978-1983 βλέπουμε πως υπήρχε έντονη συνεργασία με τον Ερυθρό Σταυρό. Πώς νομίζετε ότι επιδρούσε αυτή η συνεισφορά στη διαπαιδαγώγηση των μαθητών σας;

Η συνεργασία με τον Ερυθρό Σταυρό ήταν εντεταγμένη στις δραστηριότητες του Ομίλου Νέων Ερυθρού Σταυρού του σχολείου. Ο Όμιλος ανέπτυξε πλούσια κοινωνική και ανθρωπιστική δράση και εντός και εκτός του σχολείου. Είχε επίσης ενεργή συμμετοχή με εισηγήσεις σε συνέδρια του Ερυθρού Σταυρού. Οι δραστηριότητες του Ομίλου είχαν πάντοτε την ισχυρή στήριξη του σχολείου, γιατί πιστεύαμε ότι οι μαθητές, πέραν από τη γνώση, έπρεπε να αποκτήσουν ενσυναίσθηση και να αναπτύξουν τις αρετές της αλληλεγγύης και της κατανόησης και έτσι ως πολίτες αργότερα θα στήριζαν τους έχοντες ανάγκη.

Ας έρθουμε λίγο στο σήμερα... παρακολουθώντας τα τεκταινόμενα στην παιδεία του τόπου μας, ποιες σκέψεις κάνετε για το εκπαιδευτικό μας σύστημα και τις αλλαγές που προωθούνται από το Υπουργείο Παιδείας;

Επειδή τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια ζω περισσότερο χρόνο στο εξωτερικό, παρακολουθώ, όσο μπορώ, τα τεκταινόμενα στο εκπαιδευτικό σύστημα της Κύπρου, αλλά δεν είμαι πλήρως ενημερωμένος. Γι' αυτό να μου επιτρέψετε να εκφράσω ένα γενικό σχόλιο αναφορικά με τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Στη διάρκεια των σαράντα ετών που υπηρέτησα την εκπαίδευση από διάφορες θέσεις, εξαγγέλθηκαν αρκετές και ποικίλες μεταρρυθμίσεις. Όμως άλλες από αυτές δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ κι άλλες δεν έφεραν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Οι λόγοι της αποτυχίας ήταν η έλλειψη σωστού σχεδιασμού και κατάλληλης προετοιμασίας και η αναπαραγωγή συνέχειας των δράσεων. Τις περισσότερες φορές η αλλαγή Υπουργού Παιδείας σήμανε και την εξαγγελία μιας νέας αλλαγής ή μεταρρύθμισης.

Ο εκπαιδευτικός άλλοτε και σήμερα. Ποιες ήταν ο κύριος ρόλος του εκπαιδευτικού της Κύπρου στα τέλη της δεκαετίας του '70 και ποιες σήμερα;

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού και στη δεκαετία του 70 και σήμερα βασικά είναι ο ίδιος-στόχος του είναι να προσφέρει στον μαθητή την απαραίτητη γνώση, αλλά κυρίως να τον καθοδηγήσει να διαμορφώσει χαρακτήρα βασισμένο σε αξίες και να τον προετοιμάσει για τη ζωή. Η διαφορά του σήμερα έγκειται στο ότι το έργο του εκπαιδευτικού έχει καταστεί δυσκολότερο, λόγω των ραγδαίων και συγκλονιστικών κοινωνικών, τεχνολογικών αλλαγών και λόγω της παγκοσμιοποίησης. Όλες αυτές οι αλλαγές έχουν τις επιπτώσεις τους και στο μαθητικό πληθυσμό. Η κατάσταση αυτή πρέπει να κρατάει τον εκπαιδευτικό σε μια συνεχή εγρήγορση που θα τον οδηγεί, με τη στήριξη της πολιτείας αλλά και με προσωπικό αγώνα, να επιμορφώνεται συνεχώς να αποκτά νέες διδακτικές δεξιότητες και να χρησιμοποιεί πιο αποτελεσματικές προσεγγίσεις αναφορικά με την προσφορά της γνώσης, αλλά κατά κύριο λόγο με τη διαπαιδαγώγηση του μαθητή.

Το σημαντικότερο κομμάτι ενός σχολείου για εμάς είναι οι μαθητές. Πώς ήταν οι μαθητές της Δασούπολης όταν ήσασταν Διευθυντής και πώς βλέπετε τους μαθητές σήμερα; Τι θα λέγατε στους νέους που απογοητεύονται από την οικονομική και ηθική κρίση που βιώνει η κοινωνία μας;

Ο μαθητικός πληθυσμός του Γυμνασίου της Δασούπολης την πενταετία 1978-1983 που ήμουν διευθυντής ήταν στη μεγάλη του πλειοψηφία εργατικός, πειθαρχημένος, συνεργάσιμος και επεδείκνυε σεβασμό στο σχολείο και στους καθηγητές τους. Για τους σημερινούς μαθητές του Λυκείου της Δασούπολης δεν μπορώ να μιλήσω, γιατί ούτε είχα ούτε έχω επαφή μαζί τους. Η συμπεριφορά των μαθητών στο σχολείο είναι ο καθρέφτης της κοινωνίας μέσα στην οποία ζουν. Η κυπριακή κοινωνία, παρά την τελευταία οικονομική κρίση, επανέρχεται σταθερά σε ένα πνεύμα ευδαιμονισμού και αδικαιολόγητης αδιαφορίας. Αντιμετωπίζει σχεδόν τα πάντα μέσα από το πρίσμα μιας επικίνδυνης χρησιμοθηρικής αντίληψης. Λησμονεί ή προτιμά να μην σκέφτεται ότι η τουρκική απειλή επικρέμεται Δαμόκλειος Σπάθη πάνω από το νησί μας. Τα φαινόμενα αυτά και οι συναφείς αντιλήψεις προσφέρουν στους μαθητές αρνητικά παραδείγματα και επηρεάζουν την τάση τους απέναντι στην ίδια την εκπαίδευση και τις αξίες της ζωής τους. Ένας αριθμός φτάνει σε ακραία επίπεδα παραβατικότητας και απογοητευτικής συμπεριφοράς. Παράλληλα, όμως, υπάρχουν και οι μαθητές που συμπεριφέρονται υπεύθυνα, που έχουν όνειρα και φιλοδοξίες, που διακρίνονται σε πολλούς τομείς και που εργάζονται σκληρά για να επιτύχουν εισαγωγή σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να συνεχίσουν έτσι τις σπουδές τους. Εκείνο που έχω να πω στους νέους ανθρώπους είναι ότι, παρόλο που οι οιωνοί δεν είναι και οι καλύτεροι, οφείλουν να επιδείξουν υπευθυνότητα και εργατικότητα, να τραβήξουν μπροστά και να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της ζωής ως αληθινοί αγωνιστές. Η αγωνιστικότητα, αρετή έντονα ελληνική, αποτελεί την πιο δυνατή έκφραση της ανθρωπίνης ύπαρξης και αποτελεί εχέγγυο για την ατομική τους προκοπή και της πατρίδας μας την πρόοδο και τη λύτρωση.

Το υδατογράφημα είναι απόσπασμα από τον Ύμνο του σχολείου που συνέθεσαν οι απόφοιτοι Δέσποινα Μνάσωνος και Νικόλας Κυριάκου.

Ο πρώτος Καθηγητικός Σύλλογος του Σχολείου (1978 - 79)

Κατάθεση θεμέλιου λίθου του Γυμνασίου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' Δασούπολη από τον Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού, Χρυσόστομο Σοφιανό

1978

«Οι Χοηφόροι», θεατρική παράσταση του σχολείου

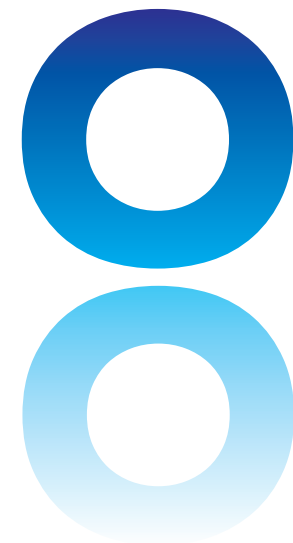

1987

Η εφημερίδα του σχολείου με τον

2006

1983

Παράδοση σημαίων στο Άγημα

1999

Α' τεύχος της εφημερίδας «Μαθητικά Χρώματα»

20χρονα Δασουπολίτη

μετονομάζεται σε «Δασουπολίτης»

2006

Εγκαινία του νέου σχολικού κτηρίου

2015

Σαράντα χρόνια πορείας. Αντικρίζοντας ψηφιακά το χτες και το σήμερα του Λυκείου Αρχ. Μακαρίου Γ΄ Δασούπολης – Συνέδριο

2019

Κ Π Ο Λ Η

2008

2016

Ο «Δασουπολίτης» απέσπασε Α΄ Βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό της Ελληνικής Εφημερίδας «Τα νέα» και Α΄ Βραβείο στον Παγκύπριο Διαγωνισμό σχολικών εφημερίδων που διοργανώνει ο Φιλελεύθερος και το ΥΓΠΠ

Θεατρική παράσταση «Οι Άθλιοι»

Μήνυμα από τις συντακτικές επιτροπές του Δασουπολίτη μας

Η εφημερίδα της Δασούπολης παραμένει πάντα στην καρδιά μου, γιατί έχω καταθέσει εκεί ένα κομμάτι της ψυχής μου και αυτό πιστεύω έχει συμβεί και στα παιδιά που εργάστηκαν για αυτήν. Ήμουν για 5 χρόνια υπεύθυνη για την εφημερίδα «Μαθητικά χρώματα», που μετά ονομάσαμε «Δασουπολίτης» απατώντας ένα πιο δημοσιογραφικό όνομα για τη μαθητική εφημερίδα, που είχε ανοίξει τα φτερά της και κέρδιζε βραβεία σε πανελληνίους διαγωνισμούς. Τι να πρωτοθυμηθώ; Όσοι συνάδελφοι ασχολούνται με εξωδρακτικές δραστηριότητες στα σχολεία, αυτοί ξέρουν πολύ καλά τι κόπος αλλά και τι ευτυχία είναι να δημιουργείς μαζί με τους μαθητές σου. Γιατί αυτό είναι μάθηση. Και μόνο τότε η γνώση γίνεται χαρά. Αυτή τη χαρά κρατάω από τον «Δασουπολίτη». Και την αγάπη. Είναι ακατάλυτη η αγάπη και η εκτίμηση που δημιουργείται με τους μαθητές σε μια τέτοια κοινή προσπάθεια. Και ακόμα κάτι. Όταν άλλες ευρωπαϊκές χώρες εισήγαγαν στα αναλυτικά τους προγράμματα ως ξεχωριστό μάθημα την εκπαίδευση στα ΜΜΕ, το Λύκειο της Δασούπολης την έκανε στην πράξη. Μια σωστή σχολική εφημερίδα είναι η καλύτερη εκπαίδευση στα ΜΜΕ.

Θεοδώρα Παυλίδου, Φιλολόγος

Είχαμε αναλάβει την ευθύνη για την έκδοση της εφημερίδας Δασουπολίτης μετά που η συνάδελφος και φίλη μας Θεοδώρα Παυλίδου μετακινήθηκε σε άλλο σχολείο. Η Θεοδώρα ήταν αυτή που ίδρυσε την εφημερίδα και έδωσε νέα πνοή στην εφημερίδα του Λυκείου Δασούπολης, Μαθητικά Χρώματα. Μαζί της δουλέψαμε διορθώνοντας κείμενα και παρακολουθώντας τον τρόπο που δούλευε με τους μαθητές. Μάθαμε να σεβόμαστε τους μαθητές και να παρακολουθούμε την επικαιρότητα, μεταδίδοντας στα παιδιά το ενδιαφέρον μας γι' αυτήν.

Οι χρονιές που δουλέψαμε για την έκδοση του Δασουπολίτη (2009-2013) ήταν γεμάτες με πολλές προκλήσεις και εκπλήξεις, με αγωνία και αγώνες μαζί με την εκάστοτε συντακτική ομάδα των μαθητών. Συνεργαστήκαμε επίσης μαζί με τους καθηγητές Στέλλα Λάντσια, Λοΐζο Αντωνίου και Κωνσταντίνα Χατζησάββα σε 6 τεύχη εφημερίδων. Βραβευτήκαμε με το Α' Βραβείο του διαγωνισμού της εφημερίδας «Φιλελεύθερος», παίρνοντας Έπαινο την ίδια χρονιά για το ίδιο τεύχος από το διαγωνισμό της εφημερίδας «Τα Νέα» των Αθηνών και το βραβείο Καλύτερης Επιλογής Θεμάτων και πάλι από την εφημερίδα «Τα Νέα» των Αθηνών. Το 2013 ξανακερδίσαμε το Α' Βραβείο στον διαγωνισμό του «Φιλελεύθερου».

Η αξία των μαθητικών εφημερίδων στην εκπαίδευση των παιδιών είναι γνωστή σε όσους εργάζονται για τον στόχο αυτό. Οι Δασουπολίτες την περίοδο 2009 - 2013 εργάζονταν ομαδικά, εκφράζονταν ελεύθερα, διατύπωναν τη γνώμη τους, ανακάλυπταν τον κόσμο, δημιουργούσαν και τελικά περνούσαν όμορφα στο σχολείο τους. Γι' αυτό, αγαπητοί Δασουπολίτες του 2019, σας συγχαίρουμε ιδιαίτερα που συνεχίζετε τις προσπάθειες έκδοσης μιας εφημερίδας, η οποία φέτος, όπως μάθαμε με πολλή συγκίνηση, θα κλείσει τα εικοστά της γενέθλια.

Ροδούλα Ιωάννου και Αργυρώ Παναγιώτου, Φιλολόγοι

Πω πω! Μετά από τόσο καιρό (δεν λέμε πόσο) έχω ξανά την ευκαιρία να κάτσω αναπαυτικά στην πολυθρόνα μου, να πάρω ένα σοφιστικό ύφος λες και θα δώσω διάλεξη σε κανένα πανεπιστήμιο και να γράψω για τον αγαπημένο μου Δασουπολίτη! Τώρα κανονικά θα έπρεπε να αρχίσω να εξιστορώ τις δικές μου εμπειρίες (και είναι πολλές!) ως μέλος της συντακτικής επιτροπής, αλλά δεν θα το κάνω, γιατί πρώτον θα νιώσω ογδόντα χρονών, δεύτερον είμαι σίγουρη ότι δεν σας ενδιαφέρει (θα ζήσετε τις δικές σας βρε αδερφέ!) και τρίτο και κυριότερο what ever happens in Dasoupolitis' team stays in Dasoupolitis' team!

Είκοσι χρόνια Δασουπολίτη λοιπόν. Χρόνια γεμάτα διακρίσεις και ποιότητα. Η εφημερίδα μας έχει γίνει κομμάτι της ζωής των εκάστοτε μαθητών του σχολείου, προσφέροντάς τους την ευκαιρία να σαπρίσουν, να γελάσουν, να ενημερωθούν και να πουν την άποψή τους. Σε μια κοινωνία του «δεν βλέπω, δεν ακούω, δεν μιλάω», ο Δασουπολίτης τούς δίνει φωνή. Γιατί στην εποχή του facebook και των social media αν δεν γράψεις στην εφημερίδα του σχολείου, πώς αλλιώς να εκφραστείς; Οεο; Δεν εννοώ αυτό φίλοι μου. Το σπουδαίο με τις σχολικές εφημερίδες δεν είναι η ευκαιρία που σου δίνεται για να μιλήσεις (αυτό είναι πανεύκολο στις μέρες μας) αλλά το να έχεις κάτι αξιόλογο να πεις και να φέρεις την ευθύνη των όσων λες όταν η επιλογή «delete comment» δεν υπάρχει. Και αυτό είναι κάτι που δυστυχώς λείπει από τη διδασκτέα ύλη του σχολείου. Ο Δασουπολίτης, όμως, σας δίνει την ευκαιρία και να σκέφτεστε και να μιλάτε. Και πρέπει να το κάνετε. Πρέπει να είστε αρκετά έξυπνοι όχι για να γράψετε 20 στο επόμενο διαγώνισμα των μαθηματικών (είπα να σκέφτεστε όχι να παπαγαλίζετε) αλλά για να μην σας πιάνει κορόιδο ο κάθε πωλητής ή η κάθε χαμογελαστή Μπάρμπυ σε κάποιο πρωινάδικο που μιλά για κάρμα και για πλανήτες στου διαόλου τη μάνα που επηρεάζουν τα ερωτικά σας ή οι «πατριώτες» πολιτικοί μας που «ότι περισσεύει το στέλνουν στην Ελβετία» κτλ. Οι μαθητικές εφημερίδες δεν είναι σίγουρα ο προορισμός (αλίμονο!), αλλά είναι μια καλή αρχή για καλύτερους αυριανούς πολίτες.

Και κάτι τελευταίο. Κανείς δεν σας εγγυάται ότι θα ζήσετε μέχρι τα ογδόντα σας. Συμμετέχετε σε όσα περισσότερα πράγματα μπορείτε. Ο Δασουπολίτης είναι ένα από αυτά αλλά όχι το μόνο. Κυνηγείστε εμπειρίες και όχι βαθμούς. Ακόμη και αν όλα διορθώνονται (λέμε τώρα) ο χρόνος δεν γυρίζει ποτέ πίσω! Κλείνω λοιπόν με αυτή τη συμβουλή: Να ζείτε, να σκέφτεστε και να αγαπάτε! Α, και να φοράτε ζακέτα (γιατί η μάμα ξέρει!) Φιλιά πολλά και καλή συνέχεια σε όλους εσάς που δεν σας ξέρω, αλλά κατά κάποιο τρόπο σας ξέρω και σας αγαπώ.

Άννα Φριξου, Αρχισυντάκτρια Δασουπολίτη

Η δημιουργία μιας Σχολικής Εφημερίδας είναι μια δύσκολη και χρονοβόρα διαδικασία. Απαιτεί πάθος, δημιουργικότητα, ταλέντο και σκληρή δουλειά μηνών, τόσο από τους νεαρούς αρθρογράφους, σκιτσογράφους και φωτογράφους, όσο και από τον υπεύθυνο καθηγητή που καθοδηγεί, συντονίζει και προωθεί την όλη προσπάθεια. Το τυπωμένο, όμως, τεύχος δίνει απίστευτη χαρά, που ξεπερνά τα όρια της απλής ικανοποίησης. Είναι γιορτή της συλλογικής παρηρσίας και της νεανικής πνευματικότητας. Εμπνέει τους επόμενους μαθητές να διεκδικήσουν και εκείνοι με τη σειρά τους μια θέση στη μαγική σελίδα που αντιστέκεται στον χρόνο.

Ο Δασουπολίτης μας, διακρίθηκε με επαίνους στον Παγκύπριο Διαγωνισμό Σχολικής Εφημερίδας για δυο συνεχόμενες χρονιές, το 2016-17 με υπεύθυνες καθηγήτριες έκδοσης τις Χάιδω Κωνσταντινίδου και Δέσποινα Μνάσωνος και το 2017-2018 με υπεύθυνη καθηγήτρια τη Χάιδω Κωνσταντινίδου. Ευχή μας να συνεχίσει η έκδοση του Δασουπολίτη να προσφέρει συγκινήσεις, ενημέρωση και προβληματισμό στους ανήλικους και ενήλικες αναγνώστες του.

Χάιδω Κωνσταντινίδου και Δέσποινα Μνάσωνος, Φιλολόγοι

Συζήτηση με τη μητέρα όλων των δημοσιογράφων της Δασούπολης

Συνέντευξη : Στέλλα Κουπεπίδου Γ21

1999 νέα χρώματα, μαθητικά γεννιούνται και κάνουν τον κόσμο της Δασούπολης πιο φωτεινό, πιο οξυδερκή, πιο ενεργό... και αυτά τα χρώματα γίνονται κάθε χρόνο και πιο ζωντανά. Η κα Ιφιγένεια Κάιζερ και η ομάδα της υπήρξαν πρωτοπόροι στις μαθητικές εφημερίδες και εμείς, ως συνεχιστές της, θελήσαμε να συζητήσουμε μαζί της.

Κυρία Κάιζερ, θα θέλαμε να μας αφηγηθείτε σύντομα, πώς ξεκίνησε η ιδέα έκδοσης μιας μαθητικής εφημερίδας πριν από 20 χρόνια.

Η ερώτησή σας με αιφνιδιάζει κάπως. Θυμάμαι πολύ έντονα το ξεκίνημα της έκδοσης της εφημερίδας, αλλά δεν είχα συνειδητοποιήσει ότι πέρασαν ήδη 20 χρόνια. Φαίνεται ότι είναι δύσκολη η εξοικείωση με τον χρόνο τον αληθινό.

Το 1999 ήμουν μόλις έναν χρόνο στη Δασούπολη. Είχα έρθει από το Παγκύπριο κι ένιωθα τη μεγάλη διαφορά. Τη σεμνότητα των μαθητών του Παγκύπριου τη διαδέχθηκε ο φιλελευθερισμός των μαθητών της Δασούπολης.

Ένα διάλειμμα στην καντίνα, η Στέλλα η Λάντσια της Τέχνης με ρώτησε απρόσκοπτα και εν αιθρία «Πώς σου φαίνεται η ιδέα να επιχειρήσουμε την έκδοση μιας σχολικής εφημερίδας;» Σκέφτηκα ότι τα παιδιά της Δασούπολης, σίγουρα θα έχουν να πουν πολλά, ή μάλλον θα τολμούσαν. Γιατί αν άξιζε τον κόπο η έκδοση μιας εφημερίδας, τη φανταζόμουν ως ένα βήμα ελεύθερης έκφρασης. Επί πλέον ο Διευθυντής ο κος Χ. Χατζησάββας ήταν δεκτικός σε καινοτομίες. Αφού λοιπόν υπήρχαν οι αντικειμενικές συνθήκες, ήταν μια ενδιαφέρουσα πρόκληση. Έτσι ξεκίνησε η μικρή ιστορία της εφημερίδας. Χαίρομαι ιδιαίτερα που αυτή η εκδρομή κρατάει με το ίδιο κέφι 20 χρόνια. Γιατί όντως μας έδινε τη χαρά της προσμονής μιας σχολικής εκδρομής, όπως ίσχυε παλαιότερα.

Βάλαμε κανόνες Δημοκρατικούς. Φτιάξαμε επιτροπές για τα διάφορα θέματα. Με ψηφοφορία επιλέξαμε το όνομα της εφημερίδας «Μαθητικά Χρώματα» από μία λίστα με ονόματα που είχαν προταθεί από τους μαθητές. Η λίστα και η κάλη σπύθηκαν στην αυλή και έτσι καταλήξαμε στο όνομα. Ήταν μια αρχή. Συμφωνήσαμε με τα παιδιά που έδειξαν ενδιαφέρον να συναντιόμασταν κάθε μεγάλο διάλειμμα στην αίθουσα Τέχνης ελέω Στέλλας Λάντσια. Στο τέλος καταλάβαμε ότι οι ατέλειωτες συζητήσεις, προτάσεις, ιδέες και το συνεχές πήγαινε έλα των μαθητών, αφού η σύνθεση των επιτροπών άλλαζε καθημερινά, ήταν ατελείωτη διαδικασία.

Στηριχθήκαμε στους πιστούς της ιδέας που ήταν 5-6 και ξεκινήσαμε. Η έκδοση της εφημερίδας τότε, ήταν πιο περίπλοκη διαδικασία απ' ό,τι σήμερα. Έγχρωμες ήταν μόνο η πρώτη και τελευταία σελίδα. Το μοντάρισμα των φωτογραφιών, οι λεζάντες, τα σκίτσα, οι γελοιογραφίες, τα σκαριφήματα γίνονταν στο χέρι από ένα πρόθυμο και επιδέξιο μαθητή. Περνούσαμε πολλές ώρες στο τυπογραφείο, αλλά το χαιρόμασταν.

Ποια ήταν η αντίδραση της Διεύθυνσης του σχολείου στην εισήγησή σας; Είχατε στήριξη από τη Διεύθυνση και τον Καθηγητικό Σύλλογο όσα χρόνια ήσασταν υπεύθυνη και πώς καλύπτονταν τα έξοδα;

Όπως είπα και πριν ο κος Χ. Χατζησάββας δέχτηκε με ενθουσιασμό μπορώ να πω την ιδέα μας και ανέλαβε ευχαρίστως την οικονομική ευθύνη. Όταν αργότερα τον διαδέχθηκε ο κος Σ. Θεμιστοκλέους τα πράγματα δυσκόλεψαν. Ήταν μαθηματικός, ορθολογιστής, δεν ενθουσιαζόταν εύκολα. Κατευθείαν μας ρώτησε πώς σχολιάζουμε τις πεταμένες στην αυλή εφημερίδες. Είπαμε ότι αυτές ήταν οι παράπλευρες απώλειες, αλλά αν και ένας μαθητής επωφελείτο από την έκδοση, ήταν κάτι! Σίγουρα ήταν κάτι, επαναλάβαμε. Μας κοίταξε και είπε, προχωρήστε. Γενικά μπορώ να πω ότι η Διεύθυνση μάς στήριξε κι εύρισκε λύσεις για το οικονομικό μέρος. Δεν ίσχυσε το ίδιο και με τους συναδέλφους. Με εξαίρεση, κυρίως κάποιους φιλόλογους που μας βοηθούσαν όποτε χρειαζόταν. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω την Κική Μηνά και τη Λουκία Χατζήμιχαηλ που στη συνέχεια εντάχθηκε και στη συντακτική ομάδα. Οι υπόλοιποι μας αντιμετώπισαν κάπως καχύποπτα. Σίγουρα κάπως.....

Είχατε εμπειρία στις εκδόσεις πριν αναλάβετε την έκδοση της εφημερίδας «Μαθητικά Χρώματα»;

Όχι, δεν είχα καμία ιδιαίτερη εμπειρία με τις εκδόσεις, εκτός

από το γεγονός ότι ασχολήθηκα με την έκδοση μαθητικών περιοδικών. Η εφημερίδα όμως, ήταν κάτι άλλο. Έπρεπε να είναι αισθητικά ελκυστική, επίκαιρη, μαχητική, πρωτότυπη και ενδιαφέρουσα, κυρίως νεανική, αν ήθελε να κερδίσει το αναγνωστικό της κοινό. Παρά τις προσπάθειές μας και τις ατελείωτες συζητήσεις για το ύφος της, αυτό που επιδιώκαμε δεν το αγγίξαμε όσο θέλαμε. Πάντα διαπισώναμε μια φιλολογίζουσα και όχι δημοσιογραφική προσέγγιση. Όλα θέλουν τον χρόνο τους.

Πώς κινηθήκατε για να δημιουργήσετε την πρώτη συντακτική ομάδα; Ποιες ήταν οι αντιδράσεις των μαθητών; Ανταποκρίθηκαν εύκολα σ' αυτή την καινοτομία;

Όπως ήδη λέχθηκε, ενώ υπήρξε ένα ενδιαφέρον από πλευράς μαθητών, ήταν μάλλον διερευνητικό. Έρχονταν πολλοί, αλλά λίγοι στέριωσαν και στρώθηκαν στη δουλειά και κράτησαν το βάρος της ευθύνης. Παρά το γεγονός ότι ξεκινήσαμε με πολύ λίγους, δεν θεωρώ ότι το γεγονός της έκδοσης ενός μαθητικού εντύπου τούς άφηνε αδιάφορους. Ακόμη κι όταν βλέπαμε πεταμένες και τσαλαπατημένες στην αυλή εφημερίδες, δεν απογοητεύμασταν. Την ίδια ώρα έτρεχαν όλοι πρόθυμοι να τη διανέμουν. Μπορεί να μην την αξιολογούσαν, αλλά ήταν ένα σχολικό γεγονός! Κάποια στιγμή θα την κοίταζαν διαφορετικά. Σιγά σιγά ήρθαν κι άλλοι, κι άλλοι. Αρχικά όμως περιορισθήκαμε στους πιστούς της ιδέας και πραγματικά δεν μας απογοήτευσαν.

Θυμάστε κάποια άρθρα ή κάποια μέλη της Συντακτικής ομάδας για όσο είχατε την ευθύνη για την έκδοση της εφημερίδας;

Μια τρανταχτή επιτυχία της εφημερίδας ήταν μια συνέντευξη που εξασφάλισε η Μυρτώ από το Διονύση Σαββόπουλο. Έδωσε και ενδιαφέρον και κύρος στην εφημερίδα μας. Θα 'θελα να παρατηρήσω ότι όσο ήμασταν εμείς, η πρώτη ομάδα υπεύθυνες για την εφημερίδα, δεν υπήρξε καμία παρέμβαση από τη Διεύθυνση με πρόθεση λογοκρισίας ή ελέγχου. Αυτό ήταν πολύ ενθαρρυντικό. Αυτή η ελευθερία μάς έκανε πιο υπεύθυνους. Όμως αναφέρω συνέχεια τη Μυρτώ Παπαχριστοφόρου που όντως, ήταν η ψυχή της προσπάθειας, αλλά αισθάνομαι ότι αδικώ τους άλλους. Τον Δημήτρη Παπαπολυβίου, τον Χάρη, τη Ρωξάνη, τον Αλέξη που ήταν ο φωτογράφος μας, τη Σοφία Παπακώστα που φρόντιζε εικαστικά κάποιες εκδόσεις. Αναφέρομαι στους πιο φανατικούς, υπήρξαν κι άλλοι με μικρότερη συμμετοχή.

Η μαθητική εφημερίδα του Λυκείου Αρχ. Μακαρίου του Γ' κλείνει φέτος 20 χρόνια ζωής. Με το πέρασμα του χρόνου έχει αλλάξει όνομα και μορφή. Νιώθετε κάτι να σας δένει με τον σημερινό Δασουπολίτη;

Η εφημερίδα φέτος έχει γενέθλια, ήδη ενηλικιώθηκε και φέτος γίνεται 20 ετών. Πέρασε από πολλά χέρια, άλλαξε όνομα, κέρδισε πολλά βραβεία, κυρίως νίκησε τον χρόνο και προχωρεί ακάθεκτη.

Με συγκινεί, κυρίως, η συνέχεια, η μακροβιότητα εκείνου του εγχειρήματος του 1999. Η σκέψη ότι βοήθησε κάποια παιδιά να σκεφτούν δυνατά, να βρουν τον δρόμο τους, ν' ασχοληθούν δημιουργικά με κάτι παραπάνω από τα μαθήματα με ικανοποιεί βαθιά. Το να γράφεις, να σχεδιάζεις, να τολμάς να εκφράζεσαι, να προβληματίζεσαι, να αμφισβητείς είναι το πιο σημαντικό επίτευγμα της Παιδείας. Είναι μια μορφή ελευθερίας, όσοι τη γευτούν κρατάνε το άρωμά της. Ασφαλώς και άλλαξε η εφημερίδα. Είναι ζωντανός οργανισμός, είναι ο τρόπος έκφρασης της κάθε γενιάς. Είναι η αναμέτρηση της κάθε γενιάς με την εποχή της. Μόνο τα απολιθώματα δεν αλλάζουν.

Με ρωτάτε αν με δένει κάτι με τη Δασούπολη. Η Δασούπολη ήταν το τελευταίο σχολείο που υπηρέτησα. Μετά έφυγα μεσοστρατίς. Λίγο πολύ αισθάνομαι Δασουπολίτισσα. Ήταν όμορφα χρόνια και δεν το λέω με τη γνωστή νοσταλγία της νιότης. Γίνονταν πράγματα στο σχολείο. Αυτό το σχολείο μου έδινε πάντα την εντύπωση ότι διέθετε το κάτι παραπάνω. Έναν αέρα ελευθερίας που ξεκινούσε από τους μαθητές και περνούσε στους καθηγητές. Αυτό το κάτι παραπάνω, ας πούμε ότι ήταν "ο Δασουπολίτης".

Σε ποιες αρχές πρέπει να στηρίζεται μια εφημερίδα σήμερα; Τελικά ποια είναι η αξία των μαθητικών εφημερίδων στο σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα;

Όταν πρωτοξεκινούσαμε την έκδοση της εφημερίδας, από πλευράς μου, η βασική αρχή που με παρακινούσε να το επιχειρήσω ήταν η πάγια άποψή μου, ότι έπρεπε να παρέχεται

στους μαθητές η δυνατότητα της ελεύθερης έκφρασης. Η γνώση πρέπει να γίνεται λόγος. Οι λέξεις είναι σκέψεις που πρέπει να δοκιμάζονται στην ελεύθερη έκφρασή τους και να δοκιμάζονται στην έκθεσή τους σε κριτική.

Το σχολείο πρέπει να δίνει διεξόδους δημιουργίας, έκφρασης, αμφισβήτησης, διάκρισης. Πρέπει να γεννά απορίες, να προκαλεί διάλογο, να δίνει ευκαιρίες δράσης. Εξακολουθώ, είκοσι χρόνια μετά, να θεωρώ ότι μια σχολική εφημερίδα πρέπει να στηρίζεται σ' αυτή την αξία, της απρόσκοπτης δυνατότητας έκφρασης.

Αυτή είναι και η τελική αξία των μαθητικών εφημερίδων διαχρονικά. Να μεταπλάθουν τη γνώση σε άποψη, νεανική, φρέσκια. Γιατί οι νέοι πρέπει να ακούγονται και οι μεγάλοι να αφουγκράζονται.

Ποιες νουθεσίες θέλετε να δώσετε στους σημερινούς Δασουπολίτες;

Δε μου αρέσει να δίνω νουθεσίες. Ίσως γιατί με κάνουν να αισθάνομαι πολύ γερασμένη. Ίσως γιατί ξέρω ότι οι νουθεσίες πάνε χαμένες. Κανείς δεν τις ακούει. Θα ήθελα όμως να επαναλάβω μια ευχή που εξέφρασε ο γνωστός μάγος της Apple, Steve Jobs στην τελετή αποφοίτησης των σπουδαστών του Stanford λίγο μετά που νόμιζε ότι είχε ξεπεράσει τον καρκίνο. Τον αντιγράψω λοιπόν απευθυνόμενη στους έφηβους Δασουπολίτες: "Stay hungry. Stay foolish".

Μαθητές σε αναζήτηση επαγγέλματος

2019, ζούμε στην εποχή της τεχνολογικής ανάπτυξης, η οποία επηρεάζει άμεσα και τα επαγγέλματα. Οι μαθητές, παρόλη την οικονομική αβεβαιότητα, καλούνται να κάνουν τις απαραίτητες επιλογές για το επαγγελματικό τους μέλλον – κλάδος, μαθήματα, εξετάσεις, σχολή. Δυστυχώς, πολλές φορές εγκαταλείπουν αυτό που πραγματικά θέλουν να κάνουν, για να ζήσουν μια ζωή που θα ανταποκρίνεται στα πρότυπα της σημερινής κοινωνίας. Ποια πρέπει να είναι τελικά τα κριτήρια επιλογής επαγγέλματος; Χώρανε τα «πρέπει» στην επαγγελματική μας σταδιοδρομία;

Συχνά ακούμε τη φράση: «Διάλεξε επάγγελμα με καλό μισθό». Χωρίς καμία αμφιβολία, οι οικονομικές απολαβές επηρεάζουν καθοριστικά την ποιότητα ζωής του ανθρώπου. Ωστόσο, το εισόδημα δεν μπορεί να αποτελεί το μοναδικό κριτήριο επιλογής επαγγέλματος. Θα λέγαμε πως σημαντικότερο κριτήριο πρέπει να είναι η κλίση του καθενός. Ο νέος πρέπει να επιλέγει να ασχοληθεί με κάτι στο οποίο είναι καλός και τον ενδιαφέρει άμεσα. Στην τελική, ποιος ο λόγος να επιλέξεις κάτι αν είναι να ξυπνάς κάθε πρωί και να μην θες να πας στη δουλειά σου; Είναι πολύ σημαντικό να αγαπάς αυτό που κάνεις. Έτσι, με την ορθή καθοδήγηση από συμβούλους επαγγελματικής αγωγής, ο νέος μπορεί να ανακαλύψει τα ταλέντα του, τα οποία θα τον καθοδηγήσουν όσον αφορά στην επαγγελματική του σταδιοδρομία.

Οι ανάγκες της κοινωνίας πρέπει επίσης να μελετηθούν από τους μελλοντικούς εργαζόμενους. Τα τεχνικά επαγγέλματα έχουν εξίσου ζήτηση με τα ακαδημαϊκά και μπορούν να προσφέρουν ένα ικανοποιητικό εισόδημα. Η κοινωνία μας έχει ανάγκη από τεχνικούς επαγγελματίες και τα επαγγέλματά τους δεν πρέπει να υποβιβάζονται. Επίσης, πρέπει να λάβει κανείς υπόψη του ότι στο μέλλον πολλά επαγγέλματα θα εξαφανιστούν ή θα διαφοροποιηθούν. Πολλά επαγγέλματα που έχουν να κάνουν με την ιατρική θα συνδέονται άμεσα με την τεχνολογία. Για παράδειγμα, θα υπάρχουν νανο-γιατροί, οι οποίοι θα δημιουργούν υπο-ατομικές συσκευές και θεραπείες.

Ακόμη, θα υπάρχουν χειρουργοί που θα ειδικεύονται σε νέους τομείς, όπως η δημιουργία νέων μελών του σώματος. Πολλά επαγγέλματα πρόκειται να γίνουν εικονικά. Εικονικοί δικηγόροι θα διαχειρίζονται παγκόσμιες υποθέσεις από το σπίτι τους, ενώ πλεκπαιδευτικοί θα διδάσκουν τους μαθητές διαδικτυακά. Ένας άλλος τομέας που αναμένεται να έχει μεγάλη ανάπτυξη, είναι ό,τι σχετίζεται με την πληροφορική. Αυτό περιλαμβάνει την ανάλυση δεδομένων, τη δημιουργία προγραμμάτων και ιστοσελίδων. Επαγγέλματα που θα παραμείνουν δημοφιλή είναι το μάρκετινγκ και ό,τι έχει να κάνει με πωλήσεις και εμπόριο, αλλά και τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και Ενημέρωσης αναμένεται να προσφέρουν επιπρόσθετες θέσεις εργασίας.

Όπως προαναφέρθηκε, η τεχνολογία αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής των ανθρώπων και μπορεί να συντείνει στις προσπάθειες για την επαγγελματική ανάπτυξη. Ενδεικτικά, αν κάποιος επιθυμεί να ασχοληθεί με τον καλλιτεχνικό χώρο, μπορεί να προωθήσει τον εαυτό του ανεβάζοντας βίντεο στο διαδίκτυο. Έτσι αυξάνει τις πιθανότητες να γίνει γνωστός και να αμείβεται αξιολογικά, κάνοντας αυτό που του αρέσει. Το διαδίκτυο μπορεί να βοηθήσει ακόμα και στην εύρεση εργασίας. Το μόνο που χρειάζεται είναι κόπος, θέληση και πρωτοτυπία.

Η επιλογή επαγγέλματος, αποτελεί μια σοβαρή απόφαση για τον νέο. Είναι πρωταρχικής σημασίας η επιλογή να ικανοποιεί τον ίδιο και όχι τις προσδοκίες των υπολοίπων. Ας θεωρήσουμε το 2019 ως τη χρονία των ευκαιριών, της ανάπτυξης, αλλά και της αποδοχής όλων των επαγγελμάτων. Αν ο καθένας επιλέξει να ασχοληθεί με αυτό που τον ενδιαφέρει, τότε αναπόφευκτα το βιοτικό επίπεδο θα βελτιωθεί. Αν οι πολίτες είναι ευχαριστημένοι με αυτό που κάνουν, τότε θα αυξηθεί η παραγωγικότητα και το επίπεδο ζωής. Συνεπώς, οι νέοι αυτή την κρίσιμη στιγμή μπορούν και οφείλουν να επιλέξουν σωστά τον επαγγελματικό τους δρόμο.

Ειρήνη Ερωτοκρίτου A11

Πότε; Ποτέ!

Καλημέρα. 7 η ώρα!

Έχεις σχολείο.

Δευτέρα είναι.

Ξύπνα, θα αργήσεις.

Ετοιμάστηκες;

Συντόμευε! θα αργήσεις.

Το κολασιό σου.

Να προσέχεις στο μάθημα.

Γύρισες;

Κάτσε να φας.

Συντόμευε! έχεις διάβασμα.

Έχεις φροντιστήριο σήμερα.

Συντόμευε! μη χασομεράς, θα αργήσεις για το μάθημα.

Γύρισες;

Έλα να φας.

Συντόμευε! να πας νωρίς για ύπνο, έχεις σχολείο αύριο.

Ξάπλωσες;

Κοιμήσου έχεις σχολείο αύριο.

Και τότε αναρωτιέσαι πότε είναι η κατάλληλη στιγμή να κάνεις όνειρα. Μέσα σε όλο τούτο τον χαμό της καθημερινότητας. Αναρωτιέσαι πότε θα έχεις ξανά την ευκαιρία να ζήσεις μια δεύτερη εφηβεία. Χωρίς άγχος και σκοτούρες. Μια εφηβεία έτσι που να σε αφήνει να απολαύσεις τις χαρές της ηλικίας σου.

Η τραγική αλήθεια είναι ποτέ.

Κατερίνα Παί, Γ31

The Trials of Snail (Vol. 4)

There are people
who carry
the weight of this world
on their shoulders
And those who carry
Nothing but a Body
And then;
There are those who carry
A Soul.
~ Armageddon ~

A

Prologue

B

The Stars
The Universe
You

~ Your visions will
become clear only
when you can look,
into your own heart
who looks outside,
dreams;
who looks inside,
awakes. ~

~ Carl Jung

Many, tried to shape,
the very Human nature
some spoke of,
Darkness and Light
Battles and Love
Yet, this one, will surprise you.

From the very moment of creation
the universe is just a place
That lies within us all.
is found inside your veins
Calcium
inside your bones
And moondust inside your soul

To be continued...

Mark.A.mageddon

Στον δρόμο για τη φοιτητική ζωή

Όλοι οι περσινοί τελειόφοιτοι μάς στέλνουν το μήνυμα πως η φοιτητική ζωή είναι υπέροχη. Η περίοδος αυτή θα μας χαρίσει ένα σωρό εμπειρίες και γνώσεις που σήμερα – κάτω από την πίεση της Γ' Λυκείου – δεν μπορούμε καν να φανταστούμε! Χωρίς καμία αμφιβολία, όταν φεύγεις απ' την πόλη ή τη χώρα που μεγάλωσες για να ζήσεις τη γοητεία των φοιτητικών σπουδών, σε διακατέχει η ανασφάλεια και το άγχος για το καινούριο, το άγνωστο, το διαφορετικό. Πώς θα κάνω γνωριμίες, με ποιους θα βγαίνω, πού θα συχνάζω; Το να διευρύνεις τον κοινωνικό σου κύκλο ή το να δημιουργήσεις έναν καινούριο είναι κάτι σημαντικό για τους πρωτοετείς φοιτητές. Προτείνουμε, λοιπόν, κάποιες κινήσεις στρατηγικής για εξεύρεση νέων φίλων – ειδικά για όσους θα σπουδάσουν εκτός Αγλαντιζιάς...

1. Βόλτες

Αν και ως Κύπριοι δεν συνθηζούμε να περπατάμε, στη φοιτητική σου ζωή θα κάνεις πολλές βόλτες. Βάλε ακουστικά και περπάτα. Έτσι, θα ανακαλύψεις την περιοχή σου και θα μάθεις όλα όσα βρίσκονται γύρω σου. Κάτσε κάπου που σου αρέσει για καφέ και απλά χάζεψε. Εκεί όλο και κάποιον θα γνωρίσεις.

2. Σχολή

Η σχολή είναι ο χώρος που πρέπει να κατακτήσεις! Οπλίσου με θάρρος και ξεκίνα να κάνεις γνωριμίες. Εκεί θα γνωρίσεις και άλλα άτομα που ίσως νιώθουν ακριβώς το ίδιο με εσένα.

3. Βιντεοκλήσεις

Έχεις φύγει για το εξωτερικό, όπως ονειρευόσουν! Αν και διατυμπανίζεις ότι θα ρίξεις μαύρη πέτρα πίσω σου, σου λείπει η οικογενειακή θαλωρή! Μην ανησυχείς καθόλου, η τεχνολογία έχει φροντίσει πριν από σένα, για σένα. Μίλα με τους φίλους σου και την οικογένειά σου μέσω βιντεοκλήσεων για να νιώσεις καλύτερα.

4. Δώσε τον κατάλληλο χρόνο και χώρο

Δεν υπάρχει κανένας λόγος βιασύνης και επομένως είναι αρκετά σημαντικό να δίνεις στους άλλους τον χρόνο που χρειάζονται για να εξοικειωθούν μαζί σου, χωρίς να προσκολλάσαι απ' την πρώτη στιγμή της γνωριμίας σας. Σημαντικό! Μην αισθανθείς άσχημα αν κάποιος απορρίψει μια πρότασή σου, γιατί αυτό δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ούτε ότι δεν σε συμπαθεί, ούτε ότι σε απομακρύνει. Όλους μας διακατέχει ο φόβος της απόρριψης, είτε σε μικρότερο είτε σε μεγαλύτερο βαθμό, όμως μην ξεχνάς πως ίσως και οι άλλοι είναι στην ίδια φάση ανα-

ζήτησης και ενδεχομένως να χρειάζονται λίγο περισσότερο χρόνο για να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα!

5. Μπες σε κάποιο εθελοντικό πρόγραμμα

Ειδικά απ' τη στιγμή που δεν εργάζεσαι και απλώς παρακολουθείς μαθήματα στη σχολή και διαβάζεις, τι καλύτερο απ' το να γεμίσεις τον ελεύθερο χρόνο σου με εργασία και πρωτοβουλίες που προσφέρουν στην κοινωνία; Αν πεις «ναι» στον εθελοντισμό, αφενός η ανιδιοτελής προσφορά θα σε κάνει να νιώσεις ικανοποίηση, αφετέρου θα έχεις την ευκαιρία να γνωρίσεις πολύ κόσμο, ο οποίος πολύ πιθανόν να μοιράζεται τα ίδια ενδιαφέροντα με σένα!

6. Γίνε ενεργό μέλος της φοιτητικής κοινότητας

Θες να γνωρίσεις άμεσα κόσμο στη νέα σου σχολή; Ένας πολύ αποτελεσματικός τρόπος είναι να συμμετέχεις στα διάφορα δρώμενα που οργανώνει η σχολή σου και η φοιτητική κοινότητα. Πίστεψέ με, μπορεί να μην ταιριάξεις με όλους, αλλά σίγουρα θα βρεις ανθρώπους με κοινά γούστα. Εξάλλου, δεν είσαι μόνος! Πολλοί πρωτοετείς θα είναι εκεί για τον ίδιο ακριβώς λόγο!

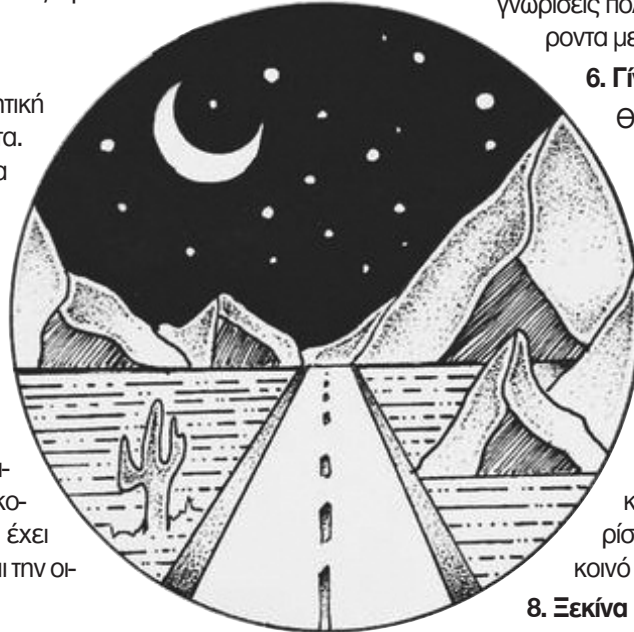
7. Βρες ένα νέο χόμπι

Δεν σ' ενθουσιάζει η ιδέα του γυμναστηρίου; Ε τότε μην πληρώσεις καμία συνδρομή, αφού ξέρουμε πως δεν θα περάσεις ούτε καν απ' έξω. Βρες κάποια δραστηριότητα περισσότερο διασκεδαστική. Δοκίμασε να μπεις σε κάποιο όμιλο ή σύλλογο κινηματογραφικό, θεατρικό, χορευτικό, σκακιστικό ... εκεί θα γνωρίσεις ανθρώπους, με τους οποίους θα σας ενώνει τουλάχιστον ένα κοινό σημείο!

8. Ξεκίνα μια ξένη γλώσσα

Αν δεν έχεις ήδη πτυχία σε αγγλικά και γαλλικά, τότε είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να ξεκινήσεις μια από τις πιο δημοφιλείς ευρωπαϊκές γλώσσες. Σε περίπτωση που έχεις ήδη τα απαραίτητα πτυχία σε αυτές, επέλεξε μία άλλη γλώσσα που πάντα σου άρεσε. «Ναι καλά! Κινέζικα; Από πού και ως πού;». Ε, λοιπόν, ναι! Κινέζικα! Στις πανεπιστημιοπόλεις προσφέρονται σε πολύ οικονομικές τιμές μαθήματα ξένων γλωσσών. Για πρακτική εξάσκηση θα οργανώνετε καφεδάκια με τους νέους σου συμμαθητές και έτσι θα έχεις ήδη μια νέα παρέα.

Χρυστάλια Κυριάκου Γ21

Η Θέκλα Πετρίδου απαντά στις εφηβικές μας ανησυχίες

Συνέντευξη: Μαρία Γρηγορίου Γ21

Η ψυχολόγος Θέκλα Πετρίδου απαντά σε όλα όσα μας προβληματίζουν ως εφήβους και ομολογώ πως θέτει τα πράγματα σε ένα άλλο επίπεδο... και ξαφνικά όλα γίνονται πιο ξεκάθαρα, πιο φωτεινά.

Υπάρχει η γενική εντύπωση ότι οι ψυχικές διαταραχές στους νέους αυξάνονται. Αληθεύει; Και αν ναι, γιατί νομίζετε συμβαίνει αυτό;

Από την επαγγελματική μου πείρα δεν έχω παρατηρήσει κάτι τέτοιο. Ίσως αυτό που συμβαίνει στις μέρες μας είναι οι νέοι άνθρωποι να έχουν πιο εύκολη πρόσβαση σε επαγγελματίες ψυχικής υγείας, και έτσι να γίνεται διάγνωση όταν υπάρχει μια ψυχική διαταραχή και να λαμβάνουν και βοήθεια. Αυτό δεν σημαίνει αύξηση των ψυχικών διαταραχών, αντιθέτως σημαίνει πιο έγκαιρη και έγκυρη διάγνωση και θεραπεία.

Μπορείτε να μας εξηγήσετε τι ακριβώς εννοούμε με τον όρο «κρίση πανικού»;

Κρίση πανικού είναι ένα ξαφνικό επεισόδιο έντονου φόβου και πανικού, το οποίο πυροδοτεί έντονες σωματικές αντιδράσεις, όπως αύξηση των παλμών, επιδρωση κλπ, ενώ στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ούτε κάποια ασθένεια, αλλά ούτε κάποιος άλλος σωματικός κίνδυνος. Ένα άτομο που παθαίνει κρίση πανικού συχνά πιστεύει πως αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα σωματικής υγείας, όπως να έχει πάθει ένα καρδιακό επεισόδιο ή ένα εγκεφαλικό, χωρίς αυτό όμως να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Την διάγνωση μιας κρίσης πανικού θα την κάνει ένας ψυχολόγος ή ένας ψυχίατρος. Δεν την κάνουμε από μόνοι μας.

Ποιοι λόγοι μπορούν να οδηγήσουν ένα άτομο σε «κρίση πανικού»;

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ειδικά ποιοι λόγοι μπορεί να οδηγήσουν ένα συγκεκριμένο άτομο σε κρίση πανικού. Υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που ενδέχεται να παίξουν ρόλο, κυρίως αλλαγές στη χημεία του εγκεφάλου, σε συνδυασμό με εξωγενείς στρεσογόνους παράγοντες. Η ψυχιατρική θεραπεία της διαταραχής κρίσεων πανικού, που αφορά μια ξεχωριστή κλινική οντότητα, είναι στην ουσία αντικαταθλιπτική

θεραπεία. Με απλά λόγια, οι ίδιες χημικές ουσίες (νευροδιαβιβαστές) που αλλάζουν στην κατάθλιψη, έχουν παρόμοια ανισορροπία και στη διαταραχή κρίσεων πανικού. Όχι σε μια μεμονωμένη κρίση πανικού. Στη διαταραχή πανικού.

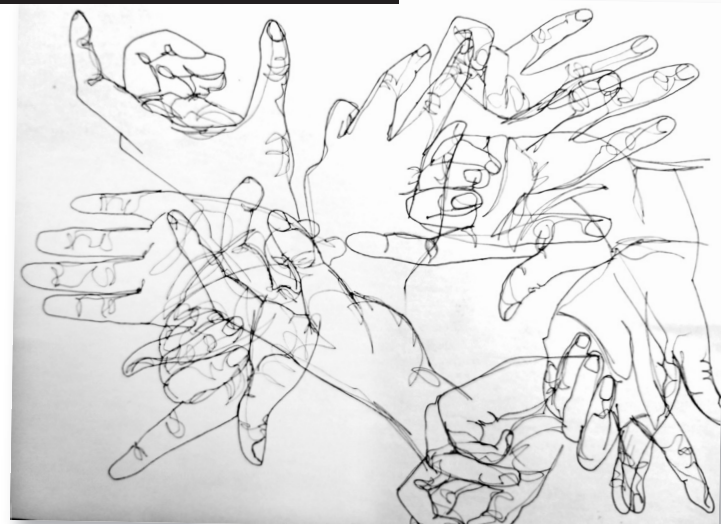
Εμείς ως τρίτα άτομα πως μπορούμε να βοηθήσουμε ένα άτομο που εκδηλώνει κρίση πανικού;

Όταν ένα άτομο εκδηλώνει κρίση πανικού, είναι καλή ιδέα να εξεταστεί πρώτα από γενικό ιατρό και στη συνέχεια από ψυχολόγο. Η εξέταση από γενικό ιατρό θα αποκλείσει τις σωματικές αιτίες για το περιστατικό και η εξέταση από ψυχολόγο θα συγκεκριμενοποιήσει εάν είναι μια κρίση πανικού αυτό που βίωσε το άτομο. Η κρίση πανικού αυτή καθαυτή δεν διαρκεί μεγάλο χρονικό διάστημα, μετά το πέρας της όμως, καλή ιδέα είναι να επισκεφτούμε ειδικό. Ως τρίτα άτομα, αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να στηρίξουμε ψυχολογικά το άτομο που ταλαιπωρείται από κρίσεις πανικού και να το ενθαρρύνουμε να αναζητήσει την κατάλληλη θεραπεία, ψυχοθεραπεία και αν αυτό είναι απαραίτητο και φαρμακοθεραπεία παράλληλα. Για αυτά όμως θα αποφασίσουν οι ειδικοί. Όχι εμείς.

Η περίοδος των Παγκυπρίων εξετάσεων είναι πολύ στρεσογόνος. Ποιες στρατηγικές μπορούν να εφαρμόσουν οι μαθητές για να αντεπεξέλθουν;

Ο καθένας έχει τον δικό του τρόπο που αντιμετωπίζει το άγχος και το στρες. Το να μιλούμε για αυτό και να ζητούμε συμπαράσταση από το περιβάλλον μας είναι καλή ιδέα. Το να προγραμματίσουμε τη μελέτη μας από ενωρίς, πολλούς μήνες πριν, ώστε να μην τα αφήσουμε τελευταία στιγμή και να μας φαίνονται βουνό, το να κοιμόμαστε και να τρεφόμαστε καλά και πριν αλλά και κατά τη διάρκεια των εξετάσεων είναι κάποιιοι τρόποι.

Ακόμη και αν αποτύχουμε όμως στις Παγκύπριες εξετάσεις δεν είναι το τέλος του κόσμου. Μπορεί να ξεκουραστούμε έναν χρόνο από το σχολείο, το πρωινό ξύπνημα, τα εντατικά μαθήματα, να χαλαρώσουμε, να διαβάσουμε με την ψυχιά μας και να επαναλάβουμε τις εξετάσεις την επόμενη σχολική χρονιά.

Η ερωτική απογοήτευση είναι ένας άλλος παράγοντας που ταλαιπωρεί ψυχικά τους εφήβους. Ποιες συμβουλές τους δίνετε ως ειδικός αλλά και ως μητέρα;

Ο καθένας από εμάς μπορεί να φάει κυλόπιτα. Η ερωτική απογοήτευση είναι μέσα στο παιγνίδι, όταν κάνουμε μια ερωτική σχέση. Η πρώτη μας ερωτική απογοήτευση είναι συνήθως και η πιο δύσκολη να αντιμετωπίσουμε. Επειδή είμαστε νέοι, ιδεαλιστές και ο ρομαντικός έρωτας μας συνεπαίρνει στον υπέρτατο βαθμό. Όταν απογοητευτούμε ερωτικά μπορεί να το πάρουμε κατάκαρδα και να θεωρήσουμε πως είναι το τέλος του κόσμου. Όχι, δεν είναι το τέλος του κόσμου. Είναι το τέλος αυτής της σχέσης, ή το τέλος αυτής της προοπτικής για σχέση. Και αυτός και αυτή που τώρα φαίνονται τόσο σπουδαίοι στα μάτια μας, λίγα χρόνια μετά δεν θα μας κάνουν καμία αίσθηση. Είναι καλή ιδέα, αν βλέπουμε ότι δυσκολευόμαστε να ξεπεράσουμε μια ερωτική απογοήτευση, να ζητήσουμε να δούμε έναν ψυχολόγο. Η ψυχοθεραπεία θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε το τραύμα της απόρριψης και να βρούμε ξανά τον εαυτό μας και την αυτοεκτίμησή μας, ώστε να μην κουβαλούμε ως ανοιχτή πληγή αυτή την αρνητική εμπειρία στο μέλλον.

Έχω φωνή, μα δεν μπορώ να μιλήσω

Η εμπορία προσώπων αποτελεί ένα κρίσιμο ζήτημα, το οποίο απαιτείται να αντιμετωπιστεί μεθοδικά και ριζικά. Η σωματεμπορία ή αλλιώς “Human trafficking” είναι η απαγωγή ατόμων από σωματεμπόρους, με σκοπό την ακούσια εκπόρνευσή τους και το οικονομικό κέρδος για τον σωματέμπορο. Η εμπορία προσώπων αποτελεί το τρίτο μεγαλύτερο οργανωμένο έγκλημα, μετά την παράνομη διακίνηση των ναρκωτικών και των όπλων. Θύματα του trafficking είναι άνδρες, γυναίκες, κορίτσια και αγόρια, αλλά την πλειονότητα αποτελούν γυναίκες, συνεπώς η διάσπαση του φύλου είναι έντονη. Βασικό χαρακτηριστικό των διακινούμενων γυναικών αποτελεί η αυξημένη πολυεθνικότητά τους. Πιο συγκεκριμένα, από το 1990 και μετά, οι κύριες χώρες προέλευσης των θυμάτων είναι η Ρωσία, η Ουκρανία, η Αλβανία, η Βουλγαρία, η Ρουμανία και η Μολδαβία.

Η διαδικασία του συγκεκριμένου φαινομένου καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθορίζεται από τρία στάδια. Πρώτο στάδιο είναι η στρατολόγηση, δηλαδή η απαγωγή, η ολική καθώς και η μερική εξαπάτηση, η υποδούλωση και η δέσμευση λόγω χρημάτων. Δεύτερο στάδιο, η μεταφορά από τη χώρα προέλευσης του θύματος στη χώρα προορισμού, η οποία πραγματοποιείται με διάφορα μέσα. Η μεταφορά του διακινούμενου ατόμου μπορεί να πραγματοποιηθεί αποκάλυπτα ή και κρυφά. Τρίτο και τελευταίο στάδιο της διαδικασίας, η εμπορευματοποίηση, οικονομική και σεξουαλική εκμετάλλευση. Αυτή επιτυγχάνεται με την κακομεταχείριση, τον περιορισμό και την κράτηση, καθώς και την ακατάπαυστη επιτήρηση μέσα σε οίκους ανοχής, ή άλλα φρουρούμενα κτήρια, αλλά και με τη συνεχή αλλαγή τόπου, με απειλές και εκφοβισμούς. Καθ’ όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας το υπό εμπορία πρόσωπο διαθέτει ανταλλακτική μόνο αξία για τον έμπορο και αυτό την καθιστά αντικείμενο.

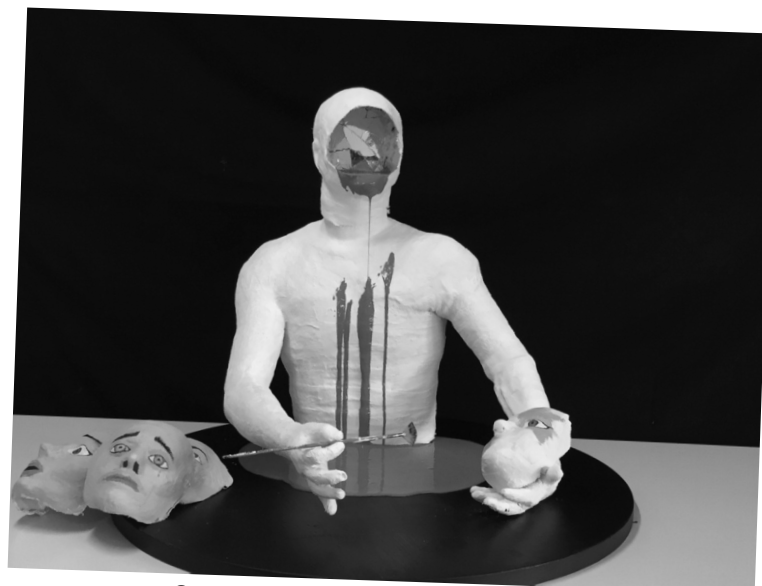
Η εμπορία προσώπων είναι μια συγκροτημένη, περίπλοκη και καλά οργανωμένη «βιομηχανία», στην οποία εμπλέκονται εγκληματικές ομάδες αλλοδαπών και ντόπιων. Οι ομάδες αυτές έχουν πολλαπλούς ρόλους. Στη χώρα προέλευσης έχουν την ευθύνη για τη στρατολόγηση και την παροχή πλαστών εγγράφων, ενώ στη χώρα προορισμού αποτελούν τους αρμοδίους για την πειθαρχία του θύματος, τη μαστροπεία, τη συλλογή χρημάτων και τη διαφθορά κρατικής υπαλληλίας. Σημαντικό ρόλο διαδραματίζει, επίσης, το

τοπικό δίκτυο μεσαζόντων που στόχο έχει τη διευκόλυνση της μετακίνησης του θύματος, δηλαδή την παροχή συνοδείας, μεταφοράς και καταφυγίου, με τη διαπλοκή νόμιμων επιχειρήσεων. Πιο συγκεκριμένα, νόμιμες επιχειρήσεις, όπως γραφεία εύρεσης εργασίας και γραφεία γάμου συμβάλλουν στη φάση της διακίνησης, ενώ αγροτικές επιχειρήσεις, οικοδομικά γραφεία, βιομηχανίες κατασκευής ενδυμάτων και νυχτερινά κέντρα διασκέδασης συντελούν στην εκμετάλλευση του θύματος.

Είναι κρίσιμο να κατανοηθεί ότι τα στερεότυπα και οι μύθοι, που περικλείουν το φαινόμενο της εμπορίας προσώπων, αποκρύπτουν την πραγματικότητα του εγκλήματος και αποτρέπουν την αντιμετώπισή του. Πρώτο στερεότυπο αποτελεί ότι όλες οι μετανάστριες διακινούνται στη χώρα προορισμού με τη θέλησή τους, το οποίο συντριβεί το τραγικό γεγονός ότι οι μετανάστριες αποτελούν θύματα εξαπάτησης. Δεύτερο στερεότυπο αποτελεί η ψευδαίσθηση ότι τα θύματα της σωματεμπορίας γνωρίζουν πως θα εργαστούν στη σεξουαλική βιομηχανία, το οποίο αντικρούει το γεγονός ότι το θύμα παραπλανείται. Τρίτο στερεότυπο αποτελεί η διεφθαρμένη άποψη ότι οι εκδιδόμενες γυναίκες συμμετέχουν εκούσια στην αγορά της πορνείας, το οποίο αιχμάρει την εκμετάλλευση που βιώνουν τα θύματα.

Το έγκλημα της σωματεμπορίας φέρει καιρικές επιπτώσεις στη ζωή των θυμάτων, αφού παραβιάζει τα ατομικά τους δικαιώματα. Πιο συγκεκριμένα, οι γυναίκες αποτελούν θύματα ψυχολογικής, σωματικής και σεξουαλικής βίας, με αποτέλεσμα να μην έχουν το δικαίωμα να ελέγχουν το ίδιο τους το σώμα. Ακόμη, οι γυναίκες έρχονται αντιμέτωπες με τις συνθήκες σκλαβιάς και εξαναγκαστικής εργασίας, που απορρέουν από την πλημμελή και κακή διατροφή, την παρατεταμένη έλλειψη και αταξία ύπνου, την κατάχρηση αλκοόλ ή και ναρκωτικών, τη σεξουαλική παρενόχληση και τους ξυλοδαρμούς, τον εξευτελισμό, τον βασανισμό νοθεσίας και παραδειγματισμού ακόμη και θανατώσεις.

Επιπρόσθετα, η εκμετάλλευση αυτών των γυναικών επηρεάζει την ψυχική τους υγεία, αφού η αυτοεικόνα των θυμάτων διαμορφώνεται όχι μόνο από την εσωτερική τους αρνη-

Ομαδικό έργο μαθητών του σχολείου.

τικών προτύπων αλλά και από τις πλατιά διαδεδομένες αρνητικές παραστάσεις των φορέων του άτυπου και του τυπικού κοινωνικού ελέγχου του εγκλήματος απέναντι στο θύμα σεξουαλικής βίας. Επίσης, τα θύματα έρχονται αντιμέτωπα με συναισθήματα ντροπής και ενοχής, λόγω του κοινωνικού στίγματος που τους αποδίδεται, με αποτέλεσμα να τους δημιουργούνται ψυχικά τραύματα και να μην κατανοούν ότι είναι θύματα. Έτσι, άπειρα θύματα βιώνουν ψυχολογικά προβλήματα, όπως μετατραυματική διαταραχή με συμπτώματα άγχους, κατάθλιψης, φόβου και δυσκολίας ανάκλησης και έκφρασης της εμπειρίας της παρενόχλησης.

Είναι σημαντικό η κοινωνία να αντιληφθεί την έκταση του εγκλήματος της εμπορίας προσώπων. Τα θύματα της σωματεμπορίας έχουν φωνή μα δεν μπορούν να μιλήσουν. Κάπου σε κάποια γωνιά της γης ένα θύμα προσπαθεί μάταια να μας φωνάξει. Η κοινωνία οφείλει να δώσει στα άτομα αυτά φωνή! Η πολιτεία πρέπει να επαγρυπνεί και να προστατεύει τα δικαιώματα όλων των πολιτών αφενός αλλά και να παρέχει στα νεαρά άτομα τα εφόδια ούτως ώστε να μην κινδυνεύουν να εμπλακούν στο κύκλωμα αυτό με οποιοδήποτε τρόπο.

Φοίβια Χαράλαμους Γ33

Όταν η γη της επαγγελίας γίνεται τάφος

Με συντροφιά τον ουρανό και τη θάλασσα και όλα τα υπάρχοντά τους σε ένα μπόγο ή μια πλαστική σακούλα, χιλιάδες εκποτισμένοι αναζητούν τη γη που θα τους δεχθεί. Καθώς περνούν τη θάλασσα της Μεσογείου, με τα σαπιοκάραβα και τα φορτηγά πλοία, εκατοντάδες προσφυγές μαζί και μικρά παιδιά χάνουν τη ζωή τους καθημερινά. Η Μεσόγειος

Φωτογραφία: Δημήτρης Μουστούκης Γ61

θάλασσα γίνεται τάφος της προσδοκίας και της ελπίδας για μια καλύτερη ζωή.

Άνθρωποι στριμωγμένοι σε καΐκια αναζητούν τη γη της επαγγελίας. Η δραματική προσπάθεια χιλιάδων μεταναστών, που διακινδυνεύουν τη ζωή τους για να διασχίσουν τη Μεσόγειο, μάς έχει όλους συγκλονίσει. Δυστυχώς, όμως, πολλές φορές ακόμα και στις χώρες υποδοχής οι συνθήκες ζωής για τους μετανάστες είναι από δύσκολες έως απάνθρωπες. Καθώς οι μετανάστες αποτελούν μια ευάλωτη κοινωνική τάξη, μπορούν πολύ εύκολα να πέσουν θύμα σοβαρής εκμετάλλευσης, όπως εργασία πολλών ωρών κάτω από δύσκολες συνθήκες, που δεν τους εξασφαλίζει ούτε καν τα απαραίτητα για να ζήσουν και ταυτοχρόνως θύμα οργανωμένου εγκλήματος, για παράδειγμα, της εμπορίας προσώπων.

Η εμπορία προσώπων αποτελεί τη σύγχρονη μορφή δουλείας, η οποία καταρρακώνει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και παραβιάζει θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Η φτώχεια, η ελλιπής λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών, του κρατικού δικαίου, οι πόλεμοι και οι ένοπλες συγκρούσεις, η οικονομική εξαθλίωση και ο κοινωνικός αποκλεισμός, η έλλειψη ευκαιριών και απασχόλησης και η έλλειψη πρόσβασης στην εκπαίδευση, η παιδική εργασία και οι διακρίσεις είναι οι κύριες αιτίες του φαινομένου αυτού. Η εμπορία προσώπων αποτελεί τη δεύτερη μεγαλύτερη πηγή εσόδων του οργανωμένου εγκλήματος, μετά την εμπορία ναρκωτικών.

Η εκμετάλλευση των μεταναστών και η σωματεμπορία είναι «κοινό μυστικό» στα κράτη υποδοχής μεταναστών. Και στη μικρή μας Κύπρο, που κάποιοι θέλουν να πιστεύουν ότι όλα είναι ονειρικά, η εμπορία προσώπων «ανθεί και μεγαλουργεί», όπως δήλωσε η Βουλευτής και Πρόεδρος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Σκεύη Κουκουμά.

Μαρίνα Κυριάκου Β31

Σπάστε τη Σιωπή

Μια συζήτηση με την Πρόεδρο του Συμβουλίου «Φωνή», Αναστασία Παπαδοπούλου

Συνέντευξη: Νικόλ Παπαθανασίου Β11

Στις 6 Μαρτίου είχαμε τη χαρά και την τιμή να συναντήσουμε μια πολύ δυναμική και δραστήρια γυναίκα, που εργάζεται αφειδώλευτα και σιωπηρά σε φλέγοντα κοινωνικά ζητήματα. Η κυρία Αναστασία Παπαδοπούλου, νομικός στο επάγγελμα, Άνθρωπος με κεφαλαίο στην κοινωνική δράση, μοιράστηκε μαζί μας τις εμπειρίες της από το Συμβούλιο «Φωνή». Συζητήσαμε, χωρίς στρουθοκαμηλισμούς, όσα έγιναν αλλά και όσα πρέπει να γίνουν για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων.

Κυρία Παπαδοπούλου, πώς φθάσατε στη δημιουργία του Συμβουλίου «Φωνή»;

Το Συμβούλιο «Φωνή» υλοποιήθηκε με νόμο, ως αποτέλεσμα της εθνικής στρατηγικής για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων. Ενώ η εθνική στρατηγική είχε πολύ δυνατά χαρτιά, θεωρήθηκε ότι χρειάζεται και ένα σώμα το οποίο θα επιβλέπει και θα εφαρμόζει όλες τις δράσεις, γιατί στην εθνική στρατηγική υπάρχουν δραστηριότητες για όλες τις υπηρεσίες (ιδιωτικές και κρατικές) που ασχολούνται με ένα θέμα. Έτσι χρειαζόταν ένα εποπτικό και συντονιστικό όργανο.

Ποιοι είναι οι στόχοι του Συμβουλίου αυτού και σε ποιο βαθμό υλοποιήθηκαν μέχρι σήμερα;

Ο αρχικός στόχος ήταν η εφαρμογή της εθνικής στρατηγικής, η οποία ξεκίνησε με ένα τριετές σχέδιο δράσης που τελειώνει φέτος. Αυτή την περίοδο ετοιμάζουμε το σχέδιο για την επόμενη τριετία. Ο απώτερος στόχος είναι η καταπολέμηση όσο περισσότερο γίνεται της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών, όπως και της παιδικής πορνογραφίας. Η δουλειά μας είναι να βρούμε ποιες είναι οι δράσεις που θα ωφελήσουν στην πρόληψη για να σταματήσει αυτό το φαινόμενο. Η πιο σημαντική δράση έχει να κάνει με την ενδυνάμωση, την εκπαίδευση και την ενημέρωση των παιδιών. Διότι στην τελική, τα ίδια τα παιδιά θα προστατεύσουν τον εαυτό τους. Αν από μικρή ηλικία μάθουν να βάζουν όρια στη συμπεριφορά και το σώμα τους, τότε θα καταφέρουν να αποτρέψουν τέτοιες ενέργειες. Επίσης, στην ιστοσελίδα μας foni.org.cy, υπάρχουν πολλές δράσεις και προσκαλούμε τους νέους να μας προτείνουν και οι ίδιοι ποιες από τις δράσεις αυτές πιστεύουν ότι θα βοηθήσουν.

Συνεργάζεστε με κάποιους άλλους φορείς για την επίτευξη των στόχων σας;

Αρχικά η «Φωνή» είναι ένας ημικρατικός οργανισμός που στηρίζεται από την κυβέρνηση και εκπροσωπείται από γενικές υπηρεσίες του κράτους, τη Γενική Εισαγγελία, μη Κυβερνητικούς Οργανισμούς όπως είναι ο Σύνδεσμος για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Βίας στην Οικογένεια (ΣΠΑ ΒΟ) και ο Κυπριακός Σύνδεσμος Οικογενειακού Προγραμματισμού (ΚΣΟΠ). Ακόμη συνεργαζόμαστε με το Γραφείο Ευημερίας, την Αστυνομία, το Υπουργείο Παιδείας, το Υπουργείο Υγείας και το Hope For Children, που αναλαμβάνουν τη διαχείριση του σπιτιού για τα παιδιά. Γενικά συνεργαζόμαστε με όποια υπηρεσία μπορεί να προσφέρει γνώσεις και άλλες χρήσιμες υπηρεσίες για το παιδί, όπως για παράδειγμα οι επιστημονικές εταιρείες των ψυχολόγων και των ψυχαναλυτών.

Με ποιον τρόπο μπορεί το Συμβούλιο να προστατεύσει τα θύματα πριν και μετά την ολοκλήρωση της δίκης;

Τα θύματα από την πρώτη στιγμή που κάνουν την καταγγελία, προστατεύονται από την Αστυνομία και το Γραφείο Ευημερίας. Όταν γίνεται η καταγγελία, το θύμα μεταφέρεται στο σπίτι για παιδιά και εκεί θα το διαχειριστούν όλες οι υπηρεσίες που βρίσκονται κάτω από αυτή τη στέγη (Αστυνομία, Γραφείο Ευημερίας, ψυχολόγοι κτλ), έτσι ώστε το παιδί να λάβει όποια υπηρεσία χρειάζεται εκείνο και οι οικείοι του - που δεν εμπλέκονται φυσικά στο αδίκημα. Η πρώτη μας έγνοια είναι το παιδί να μην απομακρυνθεί από το σπίτι του εκτός και αν είναι απαραίτητο. Ο θύτης είναι αυτός που θα απομακρυνθεί από το σπίτι και από το παιδί και στη συνέχεια, εάν δεν τεθεί υπό κράτηση μέχρι τη δίκη, εκδίδεται διάταγμα από το δικαστήριο που του απαγορεύει να πλησιάσει το

παιδί. Ακόμη και όταν αποφυλακισθεί ο θύτης, ειδοποιείται η νεοσύστατη αρχή εποπτείας που βάζει στον θύτη όρους παρακολούθησης για χρόνια και αναλόγως ανανεώνονται. Είτε του απαγορεύουν να πλησιάσει το θύμα, είτε του απαγορεύουν να πλησιάζει σε περιοχές που συχνάζουν παιδιά, όπως για παράδειγμα σχολεία και πάρκα. Επιπρόσθετα του επιβάλλεται ψυχολογική και αστυνομική παρακολούθηση, έτσι ώστε να μην επιχειρήσει να κάνει ξανά μια τέτοια πράξη. Τελευταίο, και πιο σημαντικό, είναι η παραμονή της ανωνυμίας του θύματος και του θύτη, όπως και οι λεπτομέρειες της κακοποίησης, διότι στο 80% των περιστατικών ο θύτης είναι στον στενό κύκλο του παιδιού ή ακόμη και μέλος της οικογένειάς του.

Τα κρούσματα ενδοοικογενειακής βίας όντως αυξάνονται ή απλά διογκώνονται από τα ΜΜΕ;

Τα κρούσματα τουλάχιστον σεξουαλικής κακοποίησης και

σωματικής βίας δεν αυξάνονται τόσο δραματικά σε αριθμό. Αυτό που έχει αυξηθεί, όμως, είναι οι καταγγελίες, γεγονός που αποδεικνύει ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο, διότι το σύνθημα της εκστρατείας μας είναι «σπάστε τη σιωπή». Ειδικά για τη σεξουαλική κακοποίηση, το κοινωνικό στίγμα είναι τόσο μεγάλο, που αποτρέπει πάρα πολλά άτομα από το να μιλήσουν και να καταγγείλουν την κακοποίηση. Αυτό που λέμε πάντα είναι ότι, μόνο αν κάποιος κάνει καταγγελία, θα γνωρίζουμε και θα βοηθήσουμε κατάλληλα. Αρκετές έρευνες δείχνουν ότι, αν το θύμα καταγγείλει και λάβει την κατάλληλη βοήθεια όταν πρέπει, θα ξεπεράσει τα τραυματά του - απομένον φυσικά κάποια κατάλοιπα. Η δίκη μου γνώμη είναι ότι έχουμε αγγίξει μόνο την άκρη του παγόβουνου όσον αφορά τις καταγγελίες.

Τα ΜΜΕ δεν διογκώνουν τον αριθμό των περιστατικών, διογκώνουν τις λεπτομέρειες των πράξεων, οι οποίες δεν θα έπρεπε να δημοσιοποιούνται για τον απλούστατο λόγο, ότι το θύμα δεν πρέπει να υποβάλλεται σε τέτοια διαδικασία, που να το αναγκάζει να ξαναζήσει αυτό που του συνέβη μέσω των λεπτομερειών οι οποίες δημοσιεύονται κυρίως στο διαδίκτυο. Αυτό που ίσως οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν, είναι ότι δεν δημοσιοποιούνται όλες οι υποθέσεις.

Πώς νομίζετε ότι πρέπει να αντιμετωπίζονται από τα ΜΜΕ τα ζητήματα βίας ανηλίκων προσώπων; Χρειάζεται να δημοσιοποιούνται αυτά τα θέματα;

Φυσικά και πρέπει να δημοσιοποιούνται αυτά τα θέματα, διότι αν εσύ υποστείς σεξουαλική κακοποίηση θα εγκλωβιστείς από φόβο και ντροπή στον εαυτό σου και θα πιστεύεις ότι εσύ ευθύνεσαι για αυτό που σου συνέβη. Επίσης, θα πι-

στεύεις ότι κανείς δεν μπορεί να σε βοηθήσει, γιατί όπως προαναφέρα, ο θύτης είναι τις πλείστες φορές μέλος του οικογενειακού περιβάλλοντος. Άρα ο μόνος τρόπος για να δώσεις θάρρος σε αυτά τα παιδιά είναι να ακούσουν ότι υπάρχουν και άλλα άτομα που έζησαν τα ίδια και όταν κατήγγειλαν το περιστατικό, τούς δόθηκε βοήθεια. Οπότε, να πρέπει να δημοσιεύονται οι καταγγελίες, για να δώσουν θάρρος στα επόμενα θύματα. Άλλο, όμως, η δημοσιοποίηση και άλλο ο κανιβαλισμός, διότι αν ένα άλλο θύμα τα διαβάσει, δεν θα θελήσει να καταγγείλει τη δική του υπόθεση.

Ως νομικός σύμβουλος, ποια ποινή θεωρείτε ότι πρέπει να επιβάλλεται στους παιδεραστές;

Πρώτον, να ξέρετε ότι η σεξουαλική κακοποίηση περιλαμβάνει οποιαδήποτε πράξη, από ένα άγγιγμα μέχρι και ολοκληρωμένη πράξη. Ακόμη και αν η καταδίκη που θα δημοσιοποιηθεί αναφέρει μόνο τον όρο «σεξουαλικό αδίκημα», το δικαστήριο θα έχει ενώπιόν του όλα τα περιστατικά και θα επιβάλει ποινή ανάλογα με τις συγκεκριμένες πράξεις, ενώ τα ΜΜΕ θα αναφέρουν τον γενικό όρο «σεξουαλική κακοποίηση». Πρόσφατα, το δικαστήριο έχει επιβάλει ποινή φυλάκισης 7 χρόνων για αδίκημα που περιλάμβανε άγγιγμα και φιλή. Η συγκεκριμένη ποινή θεωρείται εξαιρετική για ένα τέτοιο αδίκημα. Δεν μπορούμε να επιβάλλουμε την ίδια ποινή για όλες τις υποθέσεις, διότι τότε θα ισοπεδωθεί και η σοβαρότητα και ο έλεγχος των περιστατικών. Δεύτερον πρέπει να σκεφτούμε και άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα το γεγονός ότι το παιδί ήδη κουβαλά μεγάλο βάρος για την ποινή του θύτη του, διότι όπως έχω προαναφέρει, ανήκει συνήθως στο οικείο του περιβάλλον. Τέλος, αν επιβάλουμε για οποιοδήποτε αδίκημα την ποινή της διά βίου φυλάκισης, αυτός που θα μπορούσε να μείνει στο άγγιγμα ή το φιλή, θα ολοκληρώνει την πράξη.

Ποια είναι η γνώμη σας για την αποφυλάκιση παιδεραστή με προεδρική χάρη;

Ήμουν η πρώτη που το έγραψε. Σαφέστατα δεν πρέπει να δίνονται προεδρικές χάρες σε παιδεραστές, για τον απλούστατο λόγο ότι αντίκειται σε όσα φτιάχτηκαν από αυτή την κυβέρνηση, η οποία δηλώνει ότι η καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών είναι από τους πρώτους στόχους. Ο ίδιος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παραδέχθηκε ότι ήταν ένα λάθος και είπε το mea culpa. Επίσης, όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ, δεν θα επαναληφθεί.

Ως κοινωνία και ως κράτος, ποια μέτρα πρέπει να λάβουμε για να μειώσουμε τα φαινόμενα ενδοοικογενειακής βίας και παιδεραστίας;

Όλα πρέπει να ξεκινούν από το σχολείο, διότι μόνο αν δώσουμε στα παιδιά τα εφόδια να αναγνωρίζουν τη βία ή την παραβίαση του σώματός τους, θα μιλήσουν. Αυτό είναι το πρώτο, δηλαδή να τους παρέχουμε τα εφόδια για να αντιμετωπίσουν κάτι ανάλογο. Το δεύτερο είναι εμείς οι ενήλικες να σπίνουμε τις κατάλληλες διαδικασίες και συστήματα προστασίας για τα παιδιά. Και τρίτο είναι η ενημέρωση των δασκάλων, καθηγητών και γονέων, για να μπορούν να αναγνωρίσουν τον κίνδυνο που αντιμετωπίζουν τα παιδιά του σήμερα, ούτως ώστε να εντοπίσουμε και να βοηθήσουμε ένα παιδί που μας χρειάζεται. Να επισημάνω εδώ ότι ως Συμβούλιο «Φωνή» κάνουμε πολλές προσπάθειες με το Υπουργείο Παιδείας για αυτό το ζήτημα. Τέλος, πρέπει όλοι να γνωρίζουμε τις υποχρεώσεις μας και τα δικαιώματά μας όσον αφορά στις καταγγελίες και την προστασία των παιδιών.

Απατηλή ελευθερία

Η ελευθερία για τον καθένα έρχεται με διαφορετικό τρόπο, σε διαφορετική μορφή. Αυτό που εύχομαι είναι, η ελευθερία που αναζητήσα εγώ, να μην έρθει ποτέ σε κανέναν. Η δική μου ελευθερία ήρθε σε σακουλάκι... σε ένα διάφανο μικρό σακουλάκι.

Ήρθε να με βγάλει από το σκοτάδι του μυαλού μου. Να με βγάλει από τη νάρκη ενός βαρετού μυαλού. Να με σώσει από την κοινωνία. Πώς θα μπορούσε, όμως, ένας δαίμονας να με σώσει από τον θάνατο, όταν τον κουβαλούσε μαζί του;

Όλα ξεκίνησαν σιγά-σιγά.. ή μήπως γρήγορα; Δεν θυμάμαι. Κάποιες μέρες περνούσαν είτε πολύ γρήγορα, είτε δεν περνούσαν καθόλου. Πολλές φορές έβλεπα τον εαυτό μου στον καθρέφτη και το μόνο που μπορούσα να ξεχωρίσω ήταν το αδύνατο πρόσωπό μου και τους μαύρους κύκλους γύρω από τα σκοτεινά μου μάτια. Ο δαίμονας είχε ρουφήξει όλη τη ζωή από μέσα τους, την ενέργεια ...

ακόμα και την αγάπη. Πίστευα, όμως, ότι αυτό ήταν το τίμημα για το βάλσαμο της ψυχής μου.

Θυμάμαι μία μέρα ούρλιαζα στη μαμά μου, χτυπιόμουν και φώναζα «δεν θα μου λείψεις ποτέ πια, δεν σε χρειάζομαι». Όντως, έτσι ένιωθα. Το μόνο που χρειαζόμουν ήταν «την ελευθερία μου», αυτή την ψεύτικη ελευθερία, που με τρέλαινε, που ντοπαρίζε το μυαλό κάθε μέρα, κάθε ώρα όλο και πιο πολύ.

Τώρα πια αναρωπιέμαι για το ανθρώπινο μυαλό. Μπορεί να ξεχνάει τόσο εύκολα; Μπορεί να διαγράφει αναμνήσεις, βιώματα... στιγμές... ακόμα και ανθρώπους. Μάλλον όχι, γιατί έτσι ξαφνικά άρχισαν να ξεπηδάνε αναμνήσεις από το μυαλό μου. Αναμνήσεις βαθιά ριζωμένες, σχεδόν ξεχασμένες θαρρείς ακόμα και από τον ίδιο τον χρόνο. Με κυριεύει ο φόβος του να ξεχαστώ από όλους και ταυτόχρονα βαθιά μέσα μου επιθυμούσα να ξεχαστώ! Δεν ήμουν εγώ αυτή... ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ ΕΓΩ ΑΥΤΗ.

Κοιτάχτηκα φευγαλέα στον καθρέπτη και είδα ένα φάντασμα του εαυτού μου, ένα φάντασμα που δεν μπορούσα πια

να αναγνωρίσω και φαντάζομαι ούτε και οι γύρω μου. Χλωμή με μάτια κόκκινα, αδύναμη σαν το φύλλο που το παρασέρνει ο αέρας, χαμένη και κλειδωμένη μέσα στον ίδιο μου τον εαυτό. Μέσα σε μία φυλακή που εγώ δημιούργησα.

Αυτό που είχα δεν ήταν ελευθερία αλλά δειλία. Δειλία να δείξω επιτέλους ποια είμαι, δειλία να μιλήσω και να πω ΟΧΙ, εγώ δεν θα το κάνω... το έκανα, ξανά και ξανά, και αυτό με κατέστρεφε μέρα τη μέρα. Πρώτα κατέστρεψε το μέσα μου, χωρίς καν να το καταλάβω. Μετά άρχισε η στέρηση. Αχ! η στέρηση... Τα νεύρα ήταν οι καλύτεροι φίλοι μου.

Θα ήθελα να μπορούσα να γράψω το όνομά μου με ανεξίτηλο στυλό στο βιβλίο της ζωής, ώστε να μην ξεχαστώ ποτέ. Βέβαια, αν θέλαμε να ωραιοποιήσουμε τα πράγματα, θα λέγαμε ότι ήμουν η διαφορετική του σχολείου, αλλά αν θέλαμε να πούμε

ωμά τα πράγματα, θα λέγαμε ότι ήμουν απλώς...το πρεζόني του σχολείου.

Βλέμματα επικριτικά, βλέμματα γεμάτα απόρριψη. Είχα χάσει κάθε είδους αξιοπρέπεια, κάθε είδους ειλικρίνεια. Το μεγαλύτερο ψέμα που έλεγα στον εαυτό μου ήταν ότι κατέστρεφα μόνο τον εαυτό μου, αλλά η μεγάλη αλήθεια ήταν ότι κατέστρεφα κυρίως όσους με νοιάζονταν και με αγαπούσαν.

Δεν θέλω να με θυμούνται έτσι. Δεν είμαι εγώ αυτή. Εγώ είμαι άλλη. Πρέπει να πω ΟΧΙ, πρέπει να πω ΟΧΙ! Εγώ δεν είμαι δειλή, δεν χρειάζεται να ξεχωρίσω με τέτοιο τρόπο, δεν χρειάζεται να χαθώ, επειδή φοβάμαι την πραγματικότητα. Μπορώ να παλέψω, να φτιάξω τα πράγματα με εμένα και τους γονείς μου, δεν είναι διέξοδος «ο δαίμονας» αλλά το τέλος.

Βαριανασάινω στο ασθενοφόρο και νιώθω ακόμα το κρύο από το παγωμένο πεζοδρόμιο, απ' όπου με περιμάζωσαν μέσα στο σκοτάδι. Μια μόνο σκέψη κυριαρχεί μέσα μου: «δεν θα παραδοθώ στον δαίμονα, θα ξαναπιάσω το νήμα της ζωής!».

Μαρία Καραμάνου Β11

Δεν ξύπνησα μια μέρα και είπα «θέλω να είμαι διεμφυλικός!»

Ας ξεκινήσουμε αυτό το άρθρο ξεκαθαρίζοντας ότι ο όρος «αλλαγή φύλου» είναι λανθασμένος. Ο ορθός επιστημονικός όρος είναι «επαναπροσδιορισμός φύλου». Όσον αφορά στα κυπριακά δεδομένα και την κυπριακή κοινωνία, είναι διαπιστωμένο ότι κυριαρχεί αρκετή σύγχυση σχετικά με τη διαδικασία και τα βήματα που ακολουθούνται για τον επαναπροσδιορισμό φύλου.

Αρχικά, η διαδικασία του επαναπροσδιορισμού φύλου (φυλομετάβαση) αφορά τα διεμφυλικά (transgender) άτομα, των οποίων η ταυτότητα του φύλου (gender identity) δεν συμβαδίζει με το φύλο (sex) που έχει ανατεθεί κατά τη γέννηση, λόγω δυσφορίας φύλου. Πιο συγκεκριμένα, η δυσφορία απορρέει από την έντονη διαμάχη ανάμεσα στο φύλο με το οποίο γεννήθηκε το άτομο και στο φύλο, στο οποίο νιώθει πως ανήκει. Οι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι, στην παιδική ηλικία, για διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών, παρουσιάζεται η επιθυμία του παιδιού να ανήκει στο αντίθετο φύλο. Η επιθυμία αυτή εκφράζεται με την έντονη προτίμηση ρούχων και παιχνιδιών που είναι χαρακτηριστικά του άλλου φύλου και ταυτόχρονα απορρίπτει όσα στερεοτυπικά ταιριάζουν στο δικό του φύλο. Όταν τα συναισθήματα αυτά καταβάλλουν τους έφηβους και τους ενήλικες, οι σκέψεις και τα συναισθήματα του ατόμου είναι συμβατά με το εκφραζόμενο και όχι με το γενετήσιο φύλο. Συνεπώς, ενισχύεται η επιθυμία του να απαλλαγεί από τα γενετήσια χαρακτηριστικά της σεξουαλικής του ανατομίας και να αποκτήσει τα σεξουαλικά χαρακτηριστικά του εκφραζόμενου φύλου, για να ανήκει πραγματικά στο φύλο αυτό.

Η φυλομετάβαση (transition) είναι η διαδικασία που ακολουθεί ένα διεμφυλικό άτομο, έτσι ώστε να αλλάξει τον τρόπο που το φύλο του παρουσιάζεται κοινωνικά, ιατρικά και νομικά. Πρώτον, κοινωνικά ακολουθώντας τις νόρμες και τις συμπερι-

φορές που χαρακτηρίζουν το επιθυμητό κοινωνικό φύλο. Δεύτερον, ιατρικά μέσω ορμονοθεραπείας φύλου, η οποία διαφέρει σημαντικά από άτομο σε άτομο. Τρίτον, νομικά αλλάζοντας το φύλο στα αντίστοιχα επίσημα έγγραφα.

Η διεμφυλικότητα δεν κατατάσσεται ως ψυχική ασθένεια από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας αλλά ως θέμα σεξουαλικής υγείας, πράγμα το οποίο αποτελεί βασικό σημάδι προόδου για αυτή τη συχνά περιθωριοποιημένη κοινότητα. Παρ' όλη την πρόοδο που παρατηρείται στην αντιμετώπιση της διεμφυλικότητας, τόσο κοινωνικά όσο και πολιτικά, τα διεμφυλικά άτομα έρχονται αντιμέτωπα με σοβαρές διακρίσεις, στιγματισμό και συστηματική ανισότητα. Πρώτο και σημαντικότερο ζήτημα αποτελεί η έλλειψη νομικής προστασίας, το οποίο άπτεται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εφ' όσον στην Κύπρο του 2019 δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο να αναγνωρίζει τα διεμφυλικά άτομα νομικά. Πώς θα ένιωθες αν το ίδιο σου το κράτος δεν σε αναγνώριζε και δεν σε

προστάτευε;

Τα διεμφυλικά άτομα είναι μπαμπάδες και μαμάδες, αδελφοί και αδελφές, γιοι και κόρες και οι γείτονές μας. Είναι τα παιδιά ηλικίας επτά ετών και οι 70χρονοι παππούδες, δηλαδή συνιστούν μια ποικιλόμορφη κοινότητα, η οποία αποτελείται από όλα τα φυλετικά και εθνικά υπόβαθρα καθώς και τα πεδία πίστης. Είναι κάρριο να αμβλυνθεί ο στιγματισμός με τον οποίο αντιμετωπίζονται. «Είναι κάτι με το οποίο γεννήθηκες και συνειδητοποιείς ότι είσαι παγιδευμένος σε λάθος σώμα. Δεν ξύπνησα μια μέρα και είπα «θέλω να είμαι διεμφυλικός!»».

Φοίβια Χαραλάμπους Γ33

Το προλαμβάνειν κρείπτον του θεραπεύειν εστί

Παρόλη την εξέλιξη των θετικών επιστημών πολλές είναι ακόμα οι ασθένειες που μαστίζουν το ανθρώπινο είδος. Ιοί, λοιμώξεις, επιδημίες και άλλα πολλά. Ένας από αυτούς είναι ο ιός HIV. Σε παγκόσμιο επίπεδο, το 2017 ζούσαν με τον HIV περίπου 17 εκατομμύρια άτομα. Όπως εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς, η πληροφόρηση περί του θέματος είναι αρκετά μικρή, ιδιαίτερα στις υποανάπτυκτες χώρες. Ως εκ τούτου, θεωρείται σκόπιμο να εξηγήσουμε τι ακριβώς είναι ο HIV, ποια η επίδρασή του στον άνθρωπο και τι συνέπειες επιφέρει, ώστε να μπορεί κανείς να αποκτήσει πλήρη επίγνωση για το θέμα αυτό.

Αρχικά, HIV είναι ο ιός που προκαλεί τη νόσο AIDS και σημαίνει Human Immunodeficiency Virus δηλαδή Ιός της Ανθρώπινης Ανοσοανεπάρκειας. Η ονομασία του προκύπτει από το γεγονός ότι εμφανίζεται και επιδρά μόνο στο ανθρώπινο είδος. Δυστυχώς, ο HIV ανήκει στους ιούς που δεν θεραπεύονται ακόμα.

Όταν κάποιος μολύνεται με τον HIV θα είναι για πάντα HIV οροθετικός. Με την πάροδο του χρόνου, ο ιός μολύνει και εξοντώνει τα λευκά αιμοσφαίρια, τα CD4/T λεμφοκύτταρα. Το

γεγονός αυτό μπορεί να καταστήσει το σώμα ανίκανο να καταπολεμήσει κάποιες μολύνσεις και καρκινογενέσεις, αφού τα T-λεμφοκύτταρα επιδρούν στο λεμφικό σύστημα που σκοπός του είναι η προστασία και η άμυνα κατά των εξωγενών παραγόντων. Ο HIV αποκαλείται AIDS, όταν καταστρέφει ένα μεγάλο ποσοστό T-λεμφοκυττάρων και αδυνατεί να προστατέψει το άτομο. Αυτή όμως η διαδικασία, μετατροπή του HIV σε AIDS μπορεί να διαρκέσει από 10 έως και 15 χρόνια χωρίς να εμφανίζει συμπτώματα στον φορέα.

Εύλογα δημιουργείται στο ευρύ κοινό η απορία πώς εμφανίστηκε ο ιός αυτός. Σύμφωνα με τους αρμόδιους ερευνητές, ο HIV συνδέεται με τον ιό της ανοσοανεπάρκειας των πιθήκων (SIV) καθώς υπάρχουν πολλές ομοιότητες μεταξύ των δύο ιών. Οι ερευνητές κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι χιμπατζήδες ήταν η πηγή του HIV και ότι ο ιός σε κάποιο σημείο πέρασε από τους χιμπατζήδες στους ανθρώπους μέσω του «κυνηγιού», είτε από

την κατανάλωση κρέατος χιμπατζήδων, είτε από τη μόλυνση των κυνηγών μέσω τραυματισμών. Κανονικά, το ανοσοποιητικό σύστημα των κυνηγών έπρεπε να εξουδετερώσει τον SIV, αλλά σε μερικές περιπτώσεις ο SIV μεταλλάχθηκε και προσαρμόστηκε στο νέο ανθρώπινο ξενιστή του και έγινε ο HIV.

Λόγω του ότι δεν υπάρχουν συγκεκριμένα συμπτώματα που σχετίζονται με την πρωτολοίμωξη, ο καλύτερος τρόπος διάγνωσης της HIV νόσου είναι η ειδική εξέταση αίματος. Δυστυχώς, η εξέταση αίματος αποδίδει αποτελέσματα μόνο όταν το ανοσοποιητικό σύστημα του μολυσμένου ατόμου αναπτύξει αντισώματα ή αντιγόνο στον HIV. Κατά τη διάρκεια που μεσολαβεί μεταξύ της μόλυνσης και της ανάπτυξης αντισωμάτων ή αντιγόνου, η εξέταση αίματος βγαίνει αρνητική.

Ο HIV μεταδίδεται από ένα οροθετικό άτομο κατά τη διάρκεια της σεξουαλικής επαφής, όταν συγκεκριμένα υγρά του σώματός του, που περιέχουν HIV, μπουν απευθείας στην κυκλοφορία του αίματος ενός άλλου ατόμου μέσω μιας βλεννογόνου μεμβράνης (π.χ. το εσωτερικό του ορθού και του κόλπου, το άνοιγμα του πέους και του στόματος) ή μέσω ενός κατεστραμμένου ιστού ή με μια σύριγγα ή από τη μητέρα προς το έμβρυο. Τα σωματικά υγρά ενός οροθετικού ατόμου, που περιέχουν HIV και μπορούν να μεταδώσουν τον ιό, είναι το αίμα (συμπεριλαμβανομένου του αίματος περιόδου), σπέρμα και προσπερματικά υγρά, κολπικά υγρά, πρωκτικά υγρά και το μητρικό γάλα. Για να μεταδοθεί ο HIV πρέπει να είναι παρών σε ικανή ποσότητα σε κάποιο από αυτά τα υγρά, που θα εισχωρήσει στο σώμα. Οι σεξουαλικές συμπεριφορές που μπορούν να μεταδώσουν τον HIV είναι το κολπικό σεξ, πρωκτικό σεξ, στοματικό σεξ. Άλλοι τρόποι μετάδοσης του HIV είναι η κοινή χρήση συριγγών, όταν λαμβάνεται δόση ναρκωτικών ουσιών, το μη επαγγελματικό τατουάζ και τρύπημα αυτιών, οι τυχαίες διατρήσεις με σύριγγες, οι μεταγγίσεις μολυσμένου αίματος, με τον τοκετό και τον θηλασμό.

Ο ιός HIV ΔΕΝ μεταδίδεται με το σάλιο, τα δάκρυα, τον ιδρώτα, τα κόπρανα ή τα ούρα, την αγκαλιά, το φιλί, το μασάζ, τη χειραψία, τα τσιμπήματα εντόμων, τη συγκατοίκηση με κάποιον οροθετικό και την κοινή χρήση τουαλέτας ή ντους.

Ο Ιπποκράτης είχε πει πως «το προλαμβάνειν κρείπτον του θεραπεύειν εστί». Η ενημέρωση και η προφύλαξη είναι ο καλύτερος τρόπος να προλάβουμε τη μετάδοση του HIV. Και καθώς «το θεραπεύειν» δεν υφίσταται για τον ιό αυτό, «το προλαμβάνειν» είναι η μόνη λύση.

Μιχαηλάγγελος Προκοπίου Γ31

Γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα: Πανάκεια ή το κουτί της Πανδώρας;

Τα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα (ΓΤΤ) αποτελούν φλέγον ζήτημα για την επιστημονική κοινότητα και την κοινωνία ευρύτερα. Έχουν πυροδοτήσει πληθώρα επιστημονικών ερευνών που διερευνούν την επικινδυνότητά τους, ενώ έχουν προκαλέσει σωρεία συζητήσεων και ενδοιασμών ανάμεσα στους πολίτες.

Ένα γενετικά τροποποιημένο τρόφιμο προέρχεται από γενετικά τροποποιημένα φυτά ή/και ζώα. Η γενετική τροποποίηση επιτυγχάνεται με τη διασταύρωση των γονιδιωμάτων του δότη και δέκτη οργανισμού. Σε αντίθεση με την επιλεκτική αναπαραγωγή που εξασκούν καλλιεργητές και κτηνοτρόφοι για χιλιετίες, οδηγεί στην τροποποίηση μόνο της επιθυμητής ομάδας των γονιδίων, ενώ μπορεί να διενεργηθεί μεταξύ διαφορετικών ειδών ή ακόμα και βασιλείων.

Οι επιστήμονες μελετούν με μεγάλη προσοχή τις συνέπειες των ΓΤΤ στον άνθρωπο τα τελευταία τριάντα χρόνια και έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν περιέχουν κάτι που να τα ενοχοποιεί. Τα ΓΤ φυτά διαθέτουν την ίδια ποσότητα θρεπτικών ουσιών με τα συμβατικά και τα βιολογικά φυτά, αν και συχνά οι συγκεντρώσεις των βιολογικών τροφίμων σε ορισμένες βιταμίνες είναι ελαφρώς αυξημένες. Εντούτοις, αυτό το μειονέκτημα δεν είναι ανυπερβλήτο, αφού πλέον υπάρχει η δυνατότητα της γενετικής τροποποίησης των φυτών ούτως ώστε να παράγουν περισσότερα αντιοξειδωτικά και βιταμίνες.

Η συζήτηση περί των ΓΤΤ και εντομοκτόνων αποκτά μεγαλύτερες διαστάσεις απ' ό,τι το ερώτημα της θρεπτικότητάς τους. Το ήμισυ των ΓΤ φυτών έχουν τροποποιηθεί, ώστε να είναι ανθεκτικά στα φυτοφάρμακα, κατά των φυτών που δρουν εναντίον τους, και στα εντομοκτόνα, κατά των εντόμων που τα βλάπτουν. Εξυπακούεται ότι η έκθεση σε περιβάλλοντα με φυτοφάρμακα και εντομοκτόνα είναι βλαβερή για τον άνθρωπο και όντως οι έρευνες που διενεργήθηκαν αποκάλυψαν τρομακτικά δεδομένα. Η μακροχρόνια έκθεση στα εντομοκτόνα, είτε εξ αέρος είτε εκ τροφίμων, έχει συσχετισθεί με το άσθμα, τον διαβήτη, τη λευχαιμία, το σύνδρομο Πάρκινσον και τον καρκίνο του εγκεφάλου, του προστάτη και του μαστού, μιας και διαταράσσουν το ενδοκρινικό και το νευρικό σύστημα. Το έτερον ήμισυ των ΓΤ φυτών φτιάχτηκαν για να παράγουν αυξημένη ποσότητα φυσικών εντομοκτόνων, μειώνοντας δραστικά ή μηδενίζοντας τη χρήση εξωτερικών χη-

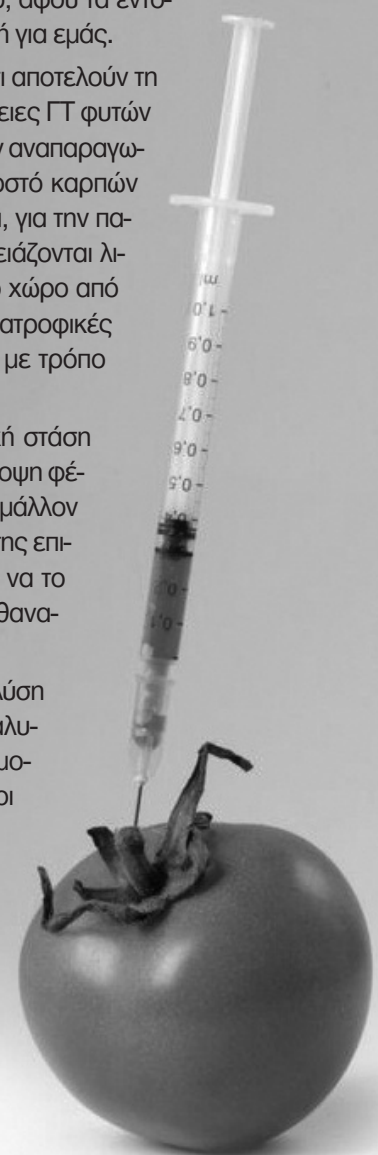
μικών εντομοκτόνων. Αυτό είναι ιδιαίτερα καθουχαστικό, αφού τα εντομοκτόνα που παράγονται από τα ίδια τα φυτά είναι αβλαβή για εμάς.

Σημαντικό επιχείρημα των υποστηρικτών των ΓΤΤ είναι ότι αποτελούν τη λύση για τον αυξανόμενο πληθυσμό της γης. Οι καλλιεργειες ΓΤ φυτών αποδίδουν περισσότερους καρπούς λόγω των μικρότερων αναπαραγωγικών τους κύκλων, έχοντας συγκριτικά μικρότερο ποσοστό καρπών που αποβάλλονται προτού διατεθούν στην αγορά. Ακόμα, για την παραγωγή ίδιας ποσότητας καρπών, οι ΓΤ καλλιεργειες χρειάζονται λιγότερο χώρο από τις συμβατικές και δραματικά λιγότερο χώρο από τις βιολογικές. Συνεπώς, θα δύνανται να καλύψουν τις διατροφικές ανάγκες των έντεκα δισεκατομμυρίων ατόμων το 2100, με τρόπο αποδοτικό και ταχύ.

Δυστυχώς, μεγάλη μερίδα του πληθυσμού έχει αρνητική στάση προς τα ΓΤΤ. Εντυπωσιακό είναι πως την αρνητικότερη άποψη φέρουν τα άτομα με τις λιγότερες γνώσεις περί του θέματος, μάλλον διότι η τεχνική αυτή είναι «αφύσικη». Πράγματι, η εξέλιξη της επιστήμης μάς επιτρέπει να παρέμβουμε στο φυσικό, ώστε να το προσαρμόσουμε και να μας βοηθήσει να πολεμήσουμε θανατηφόρες ασθένειες όπως η πανούκλα.

Καταληκτικά, η γενετική τροποποίηση στα τρόφιμα είναι η λύση στην ασπία. Τα εντομοκτόνα υπήρχαν πριν ακόμη ανακαλυφθεί το γενετικό μοντέλο, άρα το πρόβλημα με τα εντομοκτόνα εκτείνεται σε όλο το φάσμα των καλλιεργειών, μέχρι και τις βιολογικές. Το ολιγοπώλιο στην χρήση ΓΤ σπόρων θα διαλυθεί με τον εκδημοκρατισμό των μεθόδων γενετικής τροποποίησης, εάν προωθηθεί από την πολιτεία, με συνεπακόλουθο τον αυξημένο ανταγωνισμό άρα και την ταχύτερη ανάπτυξη του τομέα. Τέλος, ο κίνδυνος της απώλειας της βιοποικιλότητας μπορεί να αποτραπεί με την κατάλληλη ισορροπία και διαχωρισμό των ΓΤ, συμβατικών και βιολογικών καλλιεργειών.

Νικήτας Ανδρέου Β34

Θα αλλάξουμε το σύστημα και όχι το κλίμα

Συνέντευξη με την Επίτροπο Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής των Ελλήνων, Αικατερίνη Ιγγλέζη

Συνέντευξη: Αδαμάντιος Καλοψιδιώτης B42

Μία μέρα πριν οι μαθητές της Κύπρου ξεχυθούν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν με τους ευρωπαϊούς ομολόγους τους για την κλιματική αλλαγή, συναντήσαμε την κ Ιγγλέζη και είχαμε μια συζήτηση εφ' όλης της οικολογικής ύλης. Η Επίτροπος Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής των Ελλήνων δεν δίστασε να μιλήσει για τα πολιτικά παιχνίδια αλλά και τον ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η νεολαία για τη διάσωση του περιβάλλοντος.

Ως Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής των Ελλήνων, ποιες είναι οι άμεσες προτεραιότητές σας;

Το βασικό περιβαλλοντικό πρόβλημα, όχι μόνο της Ελλάδας αλλά γενικά όλου του πλανήτη, είναι η κλιματική αλλαγή. Αυτό σημαίνει ότι άμεσα πρέπει να παρθούν μέτρα, έτσι ώστε να αλλάξουμε το ενεργειακό μείγμα. Θα πρέπει, δηλαδή, να αυξήσουμε το ποσοστό παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μειώνοντας συγχρόνως πολύ γρήγορα το ποσοστό το οποίο παράγεται από υδρογονάνθρακες. Ξέρετε πολύ καλά ότι η κλιματική αλλαγή οφείλεται κυρίως στην υπερπαραγωγή, το κάψιμο των υδρογονανθράκων και την παραγωγή διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα και γενικά των αερίων του θερμοκηπίου. Αυτό λοιπόν σημαίνει ότι πρέπει άμεσα να προχωρήσουμε σε ένα πρόγραμμα στο οποίο θα αυξήσουμε την παραγωγή ενέργειας από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Για τη Μεσόγειο είναι ένας στόχος που μπορεί εύκολα να υλοποιηθεί, διότι έχουμε άφθονη ηλιακή ενέργεια, αιολική, γεωθερμίες αλλά και θαλάσσια πράσινη ενέργεια. Ένας άλλος τομέας, ο οποίος επίσης σχετίζεται με την κλιματική αλλαγή, είναι η προστασία των δασών. Ξέρουμε ότι τα δάση είναι αυτά που παράγουν το μεγαλύτερο ποσοστό διοξειδίου του άνθρακα άρα η αύξηση και η διατήρηση των δασών σημαίνει τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να επικεντρωθούμε στην προστασία των ελληνικών δασών. Ως Επιτροπή Προστασίας του Περιβάλλοντος, σε συνεργασία με το Υπουργείο Περιβάλλοντος της Ελλάδας, έχουμε φτιάξει ένα σχέδιο - καθώς δεν υπήρχε μέχρι τώρα - το οποίο δίνει τις κατευθύνσεις έτσι ώστε να αυξήσουμε, να διατηρήσουμε και να βελτιώσουμε τα ελληνικά δάση και μάλιστα βγαίνοντας από μια χρονιά, το 2018, στο οποίο συνέβη μια φοβερή τραγωδία στην Ελλάδα από δασική πυρκαγιά, με 100 νεκρούς... και γι αυτό δεν ευθύνεται η φύση, ευθυνόμαστε εμείς οι ίδιοι. Εμείς οι ίδιοι πήγαμε και φτιάξαμε οικισμούς, οι οποίοι δεν έχουν καμία πολεοδόμηση, καμία διέξοδο, καμία διαφυγή, αυθαίρετους οικισμούς μέσα στα δάση. Η φύση κάποια στιγμή θα κάνει αυτό που πρέπει να κάνει. Εμείς θα πρέπει να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτούς όλους τους κινδύνους. Θα πρέπει, λοιπόν, να προστατεύσουμε τα δάση από τις πυρκαγιές - οι οποίες και λόγω της κλιματικής αλλαγής θα είναι πολύ έντονες τα επόμενα χρόνια - αλλά και να τα βελτιώσουμε και να τα αυξήσουμε, έτσι ώστε να αποτρέψουμε την κλιματική αλλαγή. Όπως καταλαβαίνετε, λοιπόν, είναι ένας κύκλος, όπου το ένα συνεπάγεται το άλλο.

Ποιο περιβαλλοντικό ζήτημα συζητείται την περίοδο αυτή στην Ελληνική Βουλή και ποιες θέσεις ακούγονται από τις διάφορες πολιτικές παρατάξεις;

Κοιτάτε, νομίζω ότι για το θέμα της κλιματικής αλλαγής υπάρχει μία ομοφωνία, τουλάχιστον σε αυτά τα οποία αποφασίζουμε για την εφαρμογή των στόχων που έχουν δοθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και παγκοσμίως σε σχέση με την αντιμετώπιση των προβλημάτων τα οποία επιφέρει η κλιματική αλλαγή. Πολιτικά δεν υπάρχει διαφωνία για αυτά τα θέματα. Τα προβλήματα δημιουργούνται όταν ερχόμαστε στο διά ταύτα. Όταν υπάρχει μία αντίληψη από την πλευρά των νεοφιλελεύθερων παρατάξεων, ότι πρέπει να γίνονται επενδύσεις με κάθε κόστος, αυτό σημαίνει ότι βάζουμε το κέρδος των εταιρειών πάνω από την προστασία του περιβάλλοντος. Μιλάνε για ανάπτυξη και επενδύσεις, χωρίς να θέτουν αυστηρούς περιβαλλοντικούς κανόνες. Αυτό είναι πολύ μεγάλο λάθος, διότι δεν μπορεί να υπάρξει καμία ανάπτυξη σε αυτόν τον πλανήτη αν δεν είναι αειφόρος.

Πιστεύετε πως το ελληνικό κράτος συνδράμει ικανοποιητικά για την προστασία του περιβάλλοντος; Και αν ναι, με ποιους τρόπους;

Νομίζω ότι η σημερινή κυβέρνηση στην Ελλάδα έχει στόχους και κατευθύνσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Εξάλλου ήταν η βασική αρχή του κόμματος στο οποίο ανήκω - το ΣΥΡΙΖΑ - η οικολογία και το περιβάλλον. Αυτές είναι τευτονικές έννοιες για την αριστερά, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν λάθη, καθυστερήσεις και πολλές φορές ίσως και πιασμοί σε πολλά θέματα. Εμείς ως βουλευτές που ασχολούμαστε με περιβαλλοντικά θέματα (όχι ότι ο άλλος δεν έχουν ευαισθησία), πιέζουμε έτσι ώστε να μην υπάρξουν ούτε αυτές οι καθυστερήσεις ούτε αυτά τα πιασμοί.

Το 2018 ψηφίστηκε νόμος, που υποχρέωνε τους καταστηματάρχες να επιβάλουν τέλη για τη χρήση πλαστικών σακούλων στους καταναλωτές. Πρόκειται για ένα μέτρο που στέφθηκε με επιτυχία. Κατά τη γνώμη σας θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε και άλλα περιβαλλοντικά ζητήματα με νομικές διατάξεις; Μπορείτε να μας αναφέρετε κάποια παραδείγματα;

Ναι, θα μπορούσαμε! Το αντίτιμο που πληρώνει ο πολίτης, όταν ζητήσει μία πλαστική σακούλα, τουλάχιστον στην Ελλάδα, δεν πάει στον καταστηματάρχη, ούτε καν στο ταμείο του κρατικού προϋπολογισμού, πάει στο ταμείο του ΕΟΑΝ (Ελληνικός Οργανισμός Ανακύκλωσης), έτσι ώστε να προωθηθούν δράσεις για ανακύκλωση και άρα είναι ένα ανταποδοτικό τέλος, το οποίο δεν καταλήγει σε μία μαύρη τρύπα, αλλά γίνεται κάτι που λειτουργεί υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος. Νομίζω ότι με τον ίδιο τρόπο θα μπορούσαμε να πετύχουμε τη μείωση στο πλαστικό μπουκάλι και το πλαστικό καλαμάκι. Νομίζω ότι αυτά είναι μέτρα που δημιουργούν σιγά σιγά και

μία συνείδηση δράσης στον καταναλωτή. Ο ρυπαίνων πληρώνει και αποκαθιστά, αυτές είναι δύο βασικές αρχές, οι οποίες υπάρχουν στο περιβαλλοντικό δίκαιο και πρέπει να τις τηρήσουμε.

Οι πολίτες ευαισθητοποιούνται ουσιαστικά για προβλήματα που αφορούν περιβαλλοντικά θέματα;

Ναι, ευαισθητοποιούνται και κυρίως οι νέοι. Η ελπίδα μας είναι στη νεολαία, η οποία βρίσκεται στους δρόμους ξανά, διαδηλώνοντας και απαιτώντας να παρθούν μέτρα για το κλίμα τώρα. Θεωρώ πως το πιο σημαντικό σύνθημα που χρησιμοποιεί η νεολαία σήμερα είναι αυτό: «θα αλλάξουμε το σύστημα και όχι το κλίμα».

Γιατί πιστεύετε ο σημερινός Έλληνας έχει αποξενωθεί τόσο πολύ από τη φύση;

Η αποξένωση από τη φύση είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού ζει σε αστικά κέντρα. Ο Έλληνας έχει φύγει από το φυσικό του περιβάλλον, από τα χωριά του, από εκεί που εφάρμοζε την κυκλική οικονομία, την οποία νομοθετούμε και προωθούμε. Οι παππούδες μας και οι γιαγιάδες μας την κυκλική οικονομία την εφάρμοζαν καθημερινά στη ζωή τους. Θα σου περιγράψω μια εικόνα που έχω από τα παιδικά μου χρόνια. Όταν μαζεύαμε το τραπέζι, η γιαγιά μου έπαιρνε τα αποφάγια και τα ξεχώριζε. Έβαζε τα αποφάγια που ήταν για τις γάτες και τους σκύλους σε ένα πιάτο, τα αποφάγια για τις κότες σε ένα άλλο πιάτο και πήγαινε και τα έδινε στα ζώα. Στο τέλος έπαιρνε και το τραπέζομάντιλο και το τίνταζε εκεί που βοσκούσαν οι κότες για να φάνε τα ψίχουλα. Αυτό, το ότι δεν πάει τίποτα χαμένο, το ότι όλα τα χρησιμοποιούμε, όπως το παπούτσι που χαλούσε και το πηγαίναμε στον τσαγκάρη και δεν το πετούσαμε, ή το ρούχο που ξηλωνόταν και το πηγαίναμε στη μοδίστρα να μας το μεταποιήσει, όλα αυτά συνιστούν την κυκλική οικονομία, η οποία δεν είναι μόνο θέμα οικονομίας αλλά κυρίως προστασίας του περιβάλλοντος, διότι δεν εξαντλούμε τους πόρους, αλλά τους επαναχρησιμοποιούμε.

Αν και οι νέοι κατηγορούνται συχνά για κοινωνική και πολιτική αναληψία, αύριο θα βγουν στους δρόμους μαθητές από όλη την Ευρώπη να διαδηλώσουν για την κλιματική αλλαγή. Πώς σχολιάζετε την ενέργειά τους αυτή; Πιστεύετε ότι τέτοιες διαδηλώσεις μπορούν όντως να λειτουργήσουν ως μοχλός πίεσης για τις κυβερνήσεις;

Όλες οι αλλαγές στην πολιτική μας ζωή έχουν ξεκινήσει από τους αγώνες της νεολαίας. Η νεολαία ήταν αυτή που ήταν πάντα μπροστά και κατάφερε να επιτευχθούν πράγματα. Να αναφέρω τα εργατικά δικαιώματα; την παγκόσμια ειρήνη; να αναφερθώ στα δικαιώματα των μειονοτήτων; των ευάλωτων ομάδων; όπου και να αναφερθώ η νεολαία ήταν πάντα πρώτη. Είναι η πρώτη που ξεκινούσε τους αγώνες και πετύχαινε πράγματα. Δεν μπορεί να επιτευχθεί τίποτα χωρίς αγώνες και κυρίως τους αγώνες της νεολαίας.

Με ποιους τρόπους το σχολείο θα μπορούσε να τονίσει τη σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος, έτσι ώστε να ευαισθητοποιήσει τους νέους;

Νομίζω ότι η συμμετοχή σε διάφορα προγράμματα όπως οι «Δημοσιογράφοι για το περιβάλλον» και γενικότερα η περιβαλλοντική εκπαίδευση, που γίνεται κατά κύριο λόγο έξω στη φύση, με δράσεις οι οποίες βοηθούν στην προστασία του περιβάλλοντος, είναι πολύ σημαντική. Μέσα από τη δράση καταλαβαίνεις πόσο μεγάλη είναι η σημασία αυτού του οποίου θα χάσουμε.

Κυρία Ιγγλέζη σας ευχαριστούμε πολύ.

Εγώ σας ευχαριστώ και καλή συνέχεια.

Οι μαθητές της Δασούπολης διαμαρτύρονται για την κλιματική αλλαγή έξω από τη Βουλή των Αντιπροσώπων.

Η Καινοτομία χρειάζεται και λίγη... τρέλα!

Καθώς η οικολογική καταστροφή αφήνει όλο και πιο έντονα αποτυπώματα και ενώ η παγκοσμιοποίηση οδήγησε στη δημιουργία μιας παγκόσμιας κοινωνίας δύο ταχυτήτων, μία πρωτοποριακή μέθοδος παραγωγής ενέργειας έρχεται να φέρει τα πάνω κάτω στον κόσμο της επιστήμης!

Συνέντευξη: Ελευθερία Ιακώβου B32

Ο Κύπριος επιστήμονας Γιάννης Ιερόπουλος, επικεφαλής του Κέντρου Βιοενέργειας του Μπρίστολ (Bristol BioEnergy Centre – B-BiC), μαζί με την επιστημονική του ομάδα, δημιούργησαν ένα σύστημα που ενσωματώνεται στην τουαλέτα και παράγει ηλεκτρική ενέργεια από τα ανθρώπινα ούρα, η οποία χρησιμοποιείται για να ανάβει το φως του αποχωρητηρίου και όχι μόνο. Εκ των χρηματοδοτών του ερευνητικού προγράμματος «Urine-ricity» αποτελούν το αμερικανικό Ίδρυμα Μπιλ και Μελίνα Γκέιτς (του ιδρυτή της Microsoft) και η βρετανική μη κερδοσκοπική οργάνωση Oxfam. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κύριο Ιερόπουλο για τον χρόνο που αφιέρωσε συνομιλώντας μαζί μας.

Κύριε Ιερόπουλε, πώς ξεκίνησε η ιδέα για τη δημιουργία του συστήματος Pee Power;

Η έρευνα ξεκίνησε πριν 18 χρόνια ως μελέτη διδακτορικού επιπέδου, κοπάζοντας μια συγκεκριμένη τεχνολογία που έχει την ιδιότητα να αξιοποιεί τα μικρόβια και να παίρνει ηλεκτρισμό από τη ζωή των μικροβίων όταν καταναλώνουν διάφορες οργανικές ουσίες από φύλλα, απόβλητα φαγητά, νεκρά έντομα. Στο πλαίσιο αυτό και προσπαθώντας να βελτιώσουμε αυτή την τεχνολογία, για να τη χρησιμοποιήσουμε στα ρομπότ (τα οποία ήταν το κύριο στοιχείο της έρευνας που έκανα πριν 18 χρόνια), ένα από τα απόβλητα που μας κίνησε το ενδιαφέρον ήταν τα ανθρώπινα απόβλητα και κυρίως τα υγρά ανθρώπινα απόβλητα.

Πώς λειτουργεί η εφεύρεση αυτή και πώς βοηθά το περιβάλλον και τον άνθρωπο γενικότερα;

Η βοήθεια που προσφέρει στο περιβάλλον είναι το γεγονός ότι πολλά από τα απόβλητά μας, ακόμη και τα ανθρώπινα, όταν πηγαίνουν απευθείας στο περιβάλλον διαβρώνουν το περιβάλλον λόγω των ουσιών που περιέχονται σε αυτά. Οι μικροβιακές κυψελίδες καυσίμων που χρησιμοποιούμε λειτουργούν με ζωντανά μικρόβια. Η συγκεκριμένη τεχνολογία χρησιμοποιεί – αξιοποιεί τον μεταβολισμό των μικροβίων που καθαρίζουν τα απόβλητα από τις διαβρωτικές ουσίες και παράγουν ηλεκτρισμό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διάφορες εφαρμογές. Επίσης, η έξοδος από τις κυψελίδες είναι τα καθαρισμένα από τα μικρόβια απόβλητα, τα οποία επιστρέφοντας στο περιβάλλον μπορούν να βοηθήσουν στην αναπαραγωγή φυτών, λαχανικών και εννοείται ότι υπάρχει το επιπρόσθετο προτέρημα ότι κατά τη διάρκεια του καθαρισμού παράγεται ηλεκτρισμός.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας εμπειρίες που είχατε σε χώρες όπου η συσκευή τέθηκε σε εφαρμογή; Με ποιον τρόπο έχει αλλάξει η ζωή των ανθρώπων εκεί;

Η εγκατάσταση του Pee Power έγινε στην Ουγκάντα και την Κένυα. Και στις δύο περιπτώσεις σε σχολεία. Το σχολείο στην Ουγκάντα είναι παρθεναγωγείο-οικοτροφείο. Ήταν σημαντικό να δούμε πώς μπορούσε να βελτιωθεί η κατάσταση, αφού οι τουαλέτες και ο

περιβάλλον χώρος του σχολείου δεν είχαν φωτισμό. Σε μια χώρα όπως την Ουγκάντα υπάρχουν τρομακτικές ιστορίες, κυρίως όταν τα βράδια τα κορίτσια πρέπει να χρησιμοποιήσουν κοινόχρηστη τουαλέτα που βρίσκεται σε εξωτερικό χώρο, αφού δεν υπάρχουν υγειονομικές εγκαταστάσεις εντός των σπιτιών ή των οικοτροφείων. Ως εκ τούτου, προκύπτουν κίνδυνοι επιθέσεων και βιασμών από άντρες. Κάτι τέτοιο συνέβαινε συχνά στο συγκεκριμένο σχολείο παρ' όλο που υπήρχε περίφραξη. Υπήρξαν περιπτώσεις που κατάφεραν να περάσουν την περίφραξη επιτήδειοι, εγκληματίες, γιατί ακριβώς στον χώρο δεν υπήρχε επαρκής φωτισμός. Η πρώτη αλλαγή που επήλθε στο σχολείο με την εγκατάσταση του Pee Power είναι ότι απώθησε συγκεκριμένους ανθρώπους να εκδηλώνουν εγκληματική συμπεριφορά στον χώρο του οικοτροφείου, αφού, όταν ανοίξει η πόρτα του αποχωρητηρίου, ανάβει το φως με τη χρήση της ενέργειας που παράγεται. Παράλληλα, το σχολείο τώρα διαθέτει και φωτισμό τόσο εντός όσο και εκτός των Block των αποχωρητηρίων, σε παρακείμενους διαδρόμους. Έτσι παρατηρήθηκε το φαινόμενο, να μαζεύονται μαθήτρες τα βράδια για να μιλήσουν ή να διαβάσουν λόγω του ότι ο φωτισμός στα δωμάτιά τους διακόπτεται και χρειάζεται να ανάβουν κεριά ή να χρησιμοποιούν φανάρια κυροζίνης. Ταυτόχρονα, η ίδια διαδικασία τίθεται σε εφαρμογή και στην Κένυα, όπου το σχολείο λειτουργεί σαν Γυμνάσιο-Λύκειο και οικοτροφείο την ίδια στιγμή. Δυστυχώς, το ερευνητικό μας κέντρο είναι αδύνατο να προχωρήσει σε μαζική παραγωγή και γι' αυτό χρειαζόμαστε κατασκευαστική εταιρεία που θα χρηματοδοτήσει την υλοποίησή του.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κύριο Ιερόπουλο για την συνέντευξη που μας παρέιχε και ευχόμαστε να συνεχίσει να μας εκπλήττει με τις άκρως πρωτοποριακές ιδέες του! Ας ελπίσουμε ότι θα βγουν στο φως και θα υλοποιηθούν και άλλες τέτοιες καινοτόμες ιδέες, ώστε να βελτιώσουμε τον κόσμο μας και η ύπαρξή μας να γίνει τελικά λίγο πιο ανώδυνη για τον καθημαγμένο μας πλανήτη και για το περιβάλλον που μας φιλοξενεί! Πρέπει μόνο να υπάρχει θέληση και... όπως δήλωσε και ο ίδιος ο κύριος Ιερόπουλος «Η καινοτομία χρειάζεται και λίγη... τρέλα!».

#ferro μαζί σου

Περίπου 26 εκατομμύρια τόνοι πλαστικών αποβλήτων παράγονται στην Ευρώπη κάθε χρόνο, αλλά λιγότερο από το 30% αυτών των αποβλήτων ανακυκλώνονται. Τα πλαστικά αποτελούν το 85% των απορριμμάτων που καταλήγουν στις παραλίες, με αποτέλεσμα 3-5 εκατομμύρια τόνους πλαστικού να καταλήγουν κάθε χρόνο στον ωκεανό.

Για ποιους λόγους καταναλώνουμε ευρέως ένα υλικό που δεν ανακυκλώνεται; Η βιομηχανία στηρίζει τη μαζική παραγωγή πλαστικών, αφού αποτελούν γι' αυτές μια κερδοφόρα αγορά. Έτσι, καταναλώνουν πρώτες ύλες και απορρίπτουν τεράστιες ποσότητες αποβλήτων για να παράγουν ένα προϊόν που δεν ανακυκλώνεται. Είναι προφανές πως μοναδικός στόχος είναι το οικονομικό κέρδος και όχι η βιωσιμότητα του πλανήτη. Από την άλλη η μεγαλύτερη μάζα των καταναλωτών προτιμούν να χρησιμοποιούν πλαστικά προϊόντα, επειδή είναι ευκολότερο στη χρήση... επιδεικνύοντας όμως αδιαφορία για την υγεία του πλανήτη μας.

Την επόμενη φορά που θα μπεις σε μια καφετέρια για να πάρεις καφέ take away, αντί να πάρεις το ρόφημα σου μέσα σε πλαστικά και χάρτινα ποτήρια μιας χρήσης καλύτερα #ferro μαζί σου. Έχοντας πάντα μαζί σου το δικό σου ποτήρι, συμβάλλεις στη μείωση της κατανάλωσης πλαστικών. Η ιδέα #ferro μαζί σου προέκυψε από την εκστρατεία «Ωρα της γης». Πρόκειται για μία παγκόσμια εθελοντική εκστρατεία που στόχο έχει να ενώσει τους ανθρώπους για την προστασία του πλανήτη. Το συντονιστικό ρόλο της στην Κύπρο, έχει το Κίνημα Οικολόγων - Συνεργασία Πολιτών και η Νεολαία Οικολόγων.

Το #ferro είναι μία καμπάνια που αποσκοπεί στη μείωση της χρήσης των πλαστικών ποτηριών. Μετά τον νόμο για τις πλαστικές σακούλες, λοιπόν, ο οποίος στην Κύπρο έχει τεθεί σε εφαρμογή από τον Ιούλιο του 2018, καλό είναι να ξεκινήσουμε όλοι να δουλεύουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Στόχος της ΕΕ είναι μέχρι το 2030 να μη χρησιμοποιούνται καθόλου πλαστικά μιας χρήσης. Για να επιτύχουμε τον στόχο μας πρέπει να δημιουργηθεί η αντίστοιχη κουλτούρα. Οι άνθρωποι θα επιλέγουν το πλαστικό μιας χρήσης ως ύστατη λύση. Αν #ferrouμε στην καθημερινότητά μας μικρές αλλαγές που βοηθούν το περιβάλλον, τότε θα γίνουμε, οι ίδιοι, η αλλαγή που χρειάζεται ο πλανήτης μας.

Νίνα Ραχιμ Ζατέχ A42

Σκίτσο Φρόσω Παύλου G61

Ψυχικές διαταραχές on line

Αναμφισβήτητη η χρήση των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση αλλά και στην καθημερινή κοινωνική συναστροφή έχει κάνει την τεχνολογία αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας. Όλο και περισσότερα παιδιά/ νέοι νυχτοξημερώνονται «αγκαλιά» με μία οθόνη. Αυτό, βέβαια, έχει αντίκτυπο στην κοινωνική τους ζωή και την ψυχική τους υγεία. Σε σχετική έρευνα, ένα παιδί 12 ετών απάντησε πως «αν μου πάρεις το κινητό, μου παίρνεις ένα κομμάτι του εαυτού μου». Το διαδίκτυο, λοιπόν, φαίνεται να κρύβει μια κατάσταση εξίσου επιβλαβή και επικίνδυνη με τον εθισμό σε ουσίες και τον ιδεοψυχαναγκασμό.

Η σημασία του διαδικτύου για τους χρήστες είναι κοινός τόπος. Μέσω αυτού μπορεί κανείς να αντλήσει πληροφορίες, να επικοινωνήσει και να γίνει ενεργό μέλος της παγκόσμιας διαδικτυακής κοινότητας. Ως μέσο παρέχει πολυποικίλες δυνατότητες στους νέους και έτσι καθίσταται ιδιαίτερα ελκυστικό γι' αυτούς. Η κοινωνικοποίηση και η ανταλλαγή απόψεων είναι ένα από τα πλεονεκτήματα της χρήσης του για τους μαθητές. Μέσω του διαδικτύου μπορούν να δημιουργηθούν ή και να διατηρηθούν κοινωνικές σχέσεις μεταξύ ανθρώπων, που η φυσική απόσταση δεν τους επιτρέπει να επικοινωνούν. Επιπλέον, τα εκπαιδευτικά οφέλη είναι η ύπαρξη διαδικτυακών τρόπων προσομοίωσης σχολικών εργασιών, που επιτρέπουν στους μαθητές να αλληλεπιδρούν σε έναν εικονικό χώρο μελέτης και πειραματισμού.

Ωστόσο, την τελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα, οι επιστήμονες διαπίστωσαν περιπτώσεις υπερβολικής χρήσης και εξαρτημένης συμπεριφοράς, οι οποίες οδήγησαν στη δημιουργία του όρου «διαδικτυακός εθισμός». Ο Ivan Goldberg το 1995 ήταν ο πρώτος που απλά ανέφερε την έννοια του εθισμού στη χρήση του διαδικτύου, ενώ ένα χρόνο αργότερα, ο όρος καθιερώθηκε από την Ψυχολόγο Kimberly Young. Βέβαια, δεν αποτελεί ακόμη «επίσημη κατηγορία» στα εγχειρίδια ταξινόμησης ψυχικών διαταραχών, αν και έχει τα κριτήρια εκείνα που περιγράφουν τον εθισμό και τον καταναγκασμό σε αλκοόλ, ουσίες και τζόγο. Παράλληλα, όμως, περιγράφεται από έρευνες και με χαρακτηριστικά που περιγράφουν τον ψυχαναγκασμό (obsessive and compulsive behavior).

Συνήθως, ο εθισμός στο διαδίκτυο πλήττει άτομα μοναχικά και εσωστρεφή, τα οποία έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση ή κατάθλιψη και νιώθουν μέσω του διαδικτύου να ξεφεύγουν από τη μίζερη καθημερινότητά τους. Το διαδίκτυο είναι μία μεγάλη πόλη χωρίς αστυνομία, όπου η ανωνυμία κυριαρχεί και επιτρέπει σε μεγάλο βαθμό οικειότητα σχέσεων και ταχύτητα στην ανάπτυξή τους, καθώς πιο εύκολα κανείς μοιράζεται με τους ξένους τα συναισθήματά του, κρυμμένος πίσω από έναν εικονικό εαυτό. Σε μία προσπάθεια ακριβέστερου προσδιορισμού των απιών του φαινομένου της εξάρτησης από τον ιστό, προτάθηκε η αναζήτησή τους μέσα από το φίλτρο του ψυχοκοινωνικού μοντέλου. Θεωρήθηκε ότι τόσο βιολογικοί, ψυχολογικοί όσο και κοινωνικοί λόγοι παρεμβάλλονται και αλληλεπιδρούν, γεννώντας το φαινόμενο.

Τα συμπτώματα του εθισμού στο διαδίκτυο πιθανόν να μην διαπιστωθούν κατά την πρώτη κλινική εξέταση του χρήστη. Τα σημεία της διαταραχής είναι πολλαπλά, όπως η γενική αδιαφορία για την προσωπική υγεία του χρήστη, η έλλειψη ενδιαφέροντος για τις προσωπικές του ανάγκες, η διατροφή και την υγιεινή. Η στέρηση ύπνου είναι αποτέλεσμα της μακράς παραμονής του σε σύνδεση με το διαδίκτυο έως τις πρωινές ώρες. Το άτομο ξοδεύει αλόγιστο χρόνο στον υπολογιστή και αυτό έχει ως συνέπεια τη μείωση της σωματικής του δραστηριότητας και της κοινωνικοποίησής του. Η πραγματική ζωή και οι διαπροσωπικές σχέσεις παραμελούνται για χάρη της εικονικής πραγματικότητας. Τα τυπικά συμπτώματα της εξάρτησης είναι ψυχολογικά, με κύρια την ευφορία, όταν το άτομο βρίσκεται συνδεδεμένο στο διαδίκτυο και την ανικανότητά του να περιορίσει ή να διακόψει τη χρήση, αλλά και σωματικά, όπως

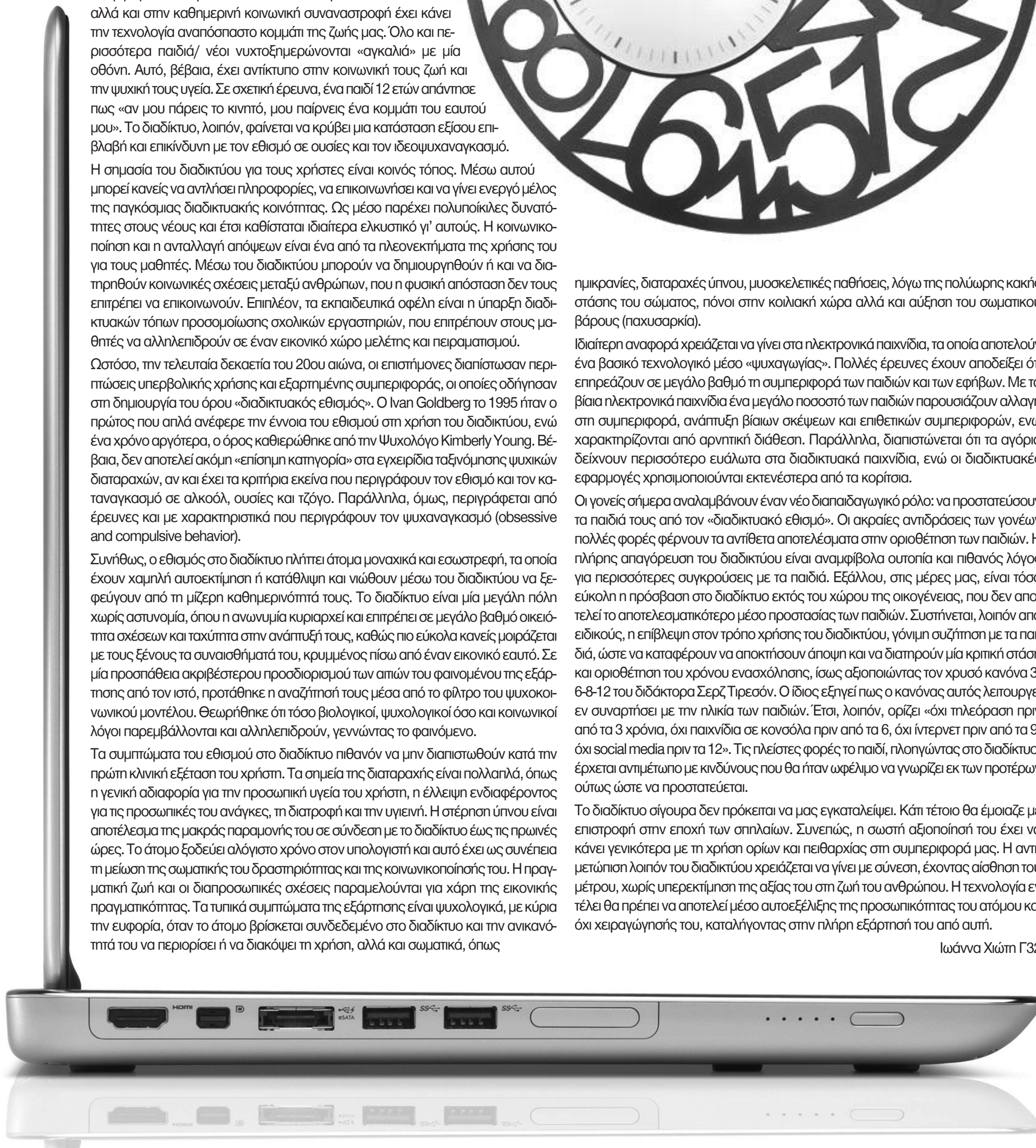
ημικρανίες, διαταραχές ύπνου, μυοσκελετικές παθήσεις, λόγω της πολύωρης κακής στάσης του σώματος, πόνοι στην κοιλιακή χώρα αλλά και αύξηση του σωματικού βάρους (παχυσαρκία).

Ιδιαίτερη αναφορά χρειάζεται να γίνει στα ηλεκτρονικά παιχνίδια, τα οποία αποτελούν ένα βασικό τεχνολογικό μέσο «ψυχαγωγίας». Πολλές έρευνες έχουν αποδείξει ότι επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό τη συμπεριφορά των παιδιών και των εφήβων. Με τα βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια ένα μεγάλο ποσοστό των παιδιών παρουσιάζουν αλλαγή στη συμπεριφορά, ανάπτυξη βίαιων σκέψεων και επιθετικών συμπεριφορών, ενώ χαρακτηρίζονται από αρνητική διάθεση. Παράλληλα, διαπιστώνεται ότι τα αγόρια δείχνουν περισσότερο ευάλωτα στα διαδικτυακά παιχνίδια, ενώ οι διαδικτυακές εφαρμογές χρησιμοποιούνται εκτενέστερα από τα κορίτσια.

Οι γονείς σήμερα αναλαμβάνουν έναν νέο διαπαιδαγωγικό ρόλο: να προστατεύσουν τα παιδιά τους από τον «διαδικτυακό εθισμό». Οι ακραίες αντιδράσεις των γονέων πολλές φορές φέρνουν τα αντίθετα αποτελέσματα στην οριοθέτηση των παιδιών. Η πλήρης απαγόρευση του διαδικτύου είναι αναμφίβολα ουτοπία και πιθανός λόγος για περισσότερες συγκρούσεις με τα παιδιά. Εξάλλου, στις μέρες μας, είναι τόσο εύκολη η πρόσβαση στο διαδίκτυο εκτός του χώρου της οικογένειας, που δεν αποτελεί το αποτελεσματικότερο μέσο προστασίας των παιδιών. Συστήνεται, λοιπόν από ειδικούς, η επίβλεψη στον τρόπο χρήσης του διαδικτύου, γόνιμη συζήτηση με τα παιδιά, ώστε να καταφέρουν να αποκτήσουν άποψη και να διατηρούν μία κριτική στάση και οριοθέτηση του χρόνου ενασχόλησης, ίσως αξιοποιώντας τον χρυσό κανόνα 3-6-8-12 του διδάκτορα Σερζ Τίρεσόν. Ο ίδιος εξηγεί πως ο κανόνας αυτός λειτουργεί εν συναρτήσει με την ηλικία των παιδιών. Έτσι, λοιπόν, ορίζει «όχι τηλεόραση πριν από τα 3 χρόνια, όχι παιχνίδια σε κονσόλα πριν από τα 6, όχι ίντερνετ πριν από τα 9, όχι social media πριν τα 12». Τις πλείστες φορές το παιδί, πλοηγώντας στο διαδίκτυο, έρχεται αντιμέτωπο με κινδύνους που θα ήταν ωφέλιμο να γνωρίζει εκ των προτέρων ούτως ώστε να προστατευτεί.

Το διαδίκτυο σίγουρα δεν πρόκειται να μας εγκαταλείψει. Κάτι τέτοιο θα έμοιαζε με επιστροφή στην εποχή των σπηλαίων. Συνεπώς, η σωστή αξιοποίησή του έχει να κάνει γενικότερα με τη χρήση ορίων και πειθαρχίας στη συμπεριφορά μας. Η αντιμετώπιση λοιπόν του διαδικτύου χρειάζεται να γίνει με σύνεση, έχοντας αίσθηση του μέτρου, χωρίς υπερεκτίμηση της αξίας του στη ζωή του ανθρώπου. Η τεχνολογία εν τέλει θα πρέπει να αποτελεί μέσο αυτοεξέλιξης της προσωπικότητας του ατόμου και όχι χειραγώγησής του, καταλήγοντας στην πλήρη εξάρτησή του από αυτή.

Ιωάννα Χιώτη Γ32

Μέσα κοινωνικής αποξένωσης

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) δεν επηρεάζουν απλά τις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μας που διαμορφώνει τον τρόπο που επικοινωνούμε, κάνουμε νέες γνωριμίες και ενημερωνόμαστε. Ποιος δεν γνωρίζει ή δεν χρησιμοποιεί το Facebook, το Instagram ή το Twitter; Πώς όμως οι νέοι αυτοί τρόποι επικοινωνίας επηρεάζουν τις σχέσεις των ανθρώπων και πώς διαμορφώνουν την κοινωνικότητά μας;

Είναι πασιφανές πως οι ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης φέρνουν πιο κοντά τους ανθρώπους, βοηθώντας τους να αλληλοεπιδράσουν όσο το δυνατόν πιο άμεσα χωρίς τοπικούς ή χρονικούς περιορισμούς και εμπόδια. Τα θετικά της χρήσης των μέσων κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να εντοπισθούν από τη στιγμή που τα χρησιμοποιούμε ως εργαλεία για να ενημερωθούμε, να ανταλλάξουμε απόψεις, να διευκολυνθούμε και να μάθουμε από αυτά. Άλλωστε, ποιος δεν θέλει να επικοινωνεί με άλλους γύρω του, αλληλοεπιδρώντας ακόμη και με άγνωστους ως υποψήφια μέλη του κοινωνικού ή επαγγελματικού του κύκλου;

Το τίμημα στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η αποξένωση και η αλλοτρίωση που δημιουργεί η ψευδαίσθηση του ελέγχου της ζωή μας. Η έλλειψη ουσιαστικής επικοινωνίας και η βαθύτατη εσωτερική μοναξιά που βιώνει ο σύγχρονος «ψηφιακός» άνθρωπος. Ο νέος της εποχής μας θα προτιμήσει να μιλήσει μέσω διαδικτύου με έναν φίλο του, αντί να συναντηθούν και να μιλήσουν. Αυτό βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με τον μειωμένο ελεύθερο χρόνο που διαθέτουν οι νέοι. Όμως, η αλλοτρίωση των ανθρώπινων σχέσεων οδηγεί στην απώλεια της αυθεντικής επικοινωνίας, καθώς οι ψηφιακοί χαρακτήρες δεν αποδίδουν τα ανθρώπινα συναισθήματα. Τα likes, τα rokes, τα shares και τα comments έχουν αντικαταστήσει τον πατροπαράδοτο τρόπο επικοινωνίας, δηλαδή να βλέπεις τον άλλο στα μάτια και να ακούς τη φωνή του. Μαθαίνουμε να φοράμε μάσκα, κρύβοντας τον πραγματικό μας εαυτό, ώστε να αρέσουμε στους άλλους.

Στο facebook, και γενικότερα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παρουσιάζουμε συνήθως μια εντυπωσιακή εκδοχή του εαυτού μας και της ζωής μας. Πόσες φορές ανεβάσαμε μια φωτογραφία στο Instagram ή στο facebook με πειραγμένα φίλτρα και μεγάλη δόση μεγαλομανίας; Κάποιες φορές το facebook μπορεί να μας προκαλεί μελαγχολία απογοήτευση και απελπισία, καθώς παρατηρούμε ότι η ζωή όλων των άλλων είναι καλύτερη από τη δική μας. Οι περισσότεροι δημιουργούν προφίλ με κίνητρο να δείξουν στους διαδικτυακούς τους φίλους πόσο όμορφοι, επιτυχημένοι και δραστήριοι είναι, καθώς και τον τρόπο διασκέδασής τους, με σκοπό να γίνουν αρεστοί. Είναι όμως έτσι στην πραγματικότητα;

Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της μοναξιάς που κυριαρχεί στις μέρες μας. Οι άνθρωποι νιώθουν

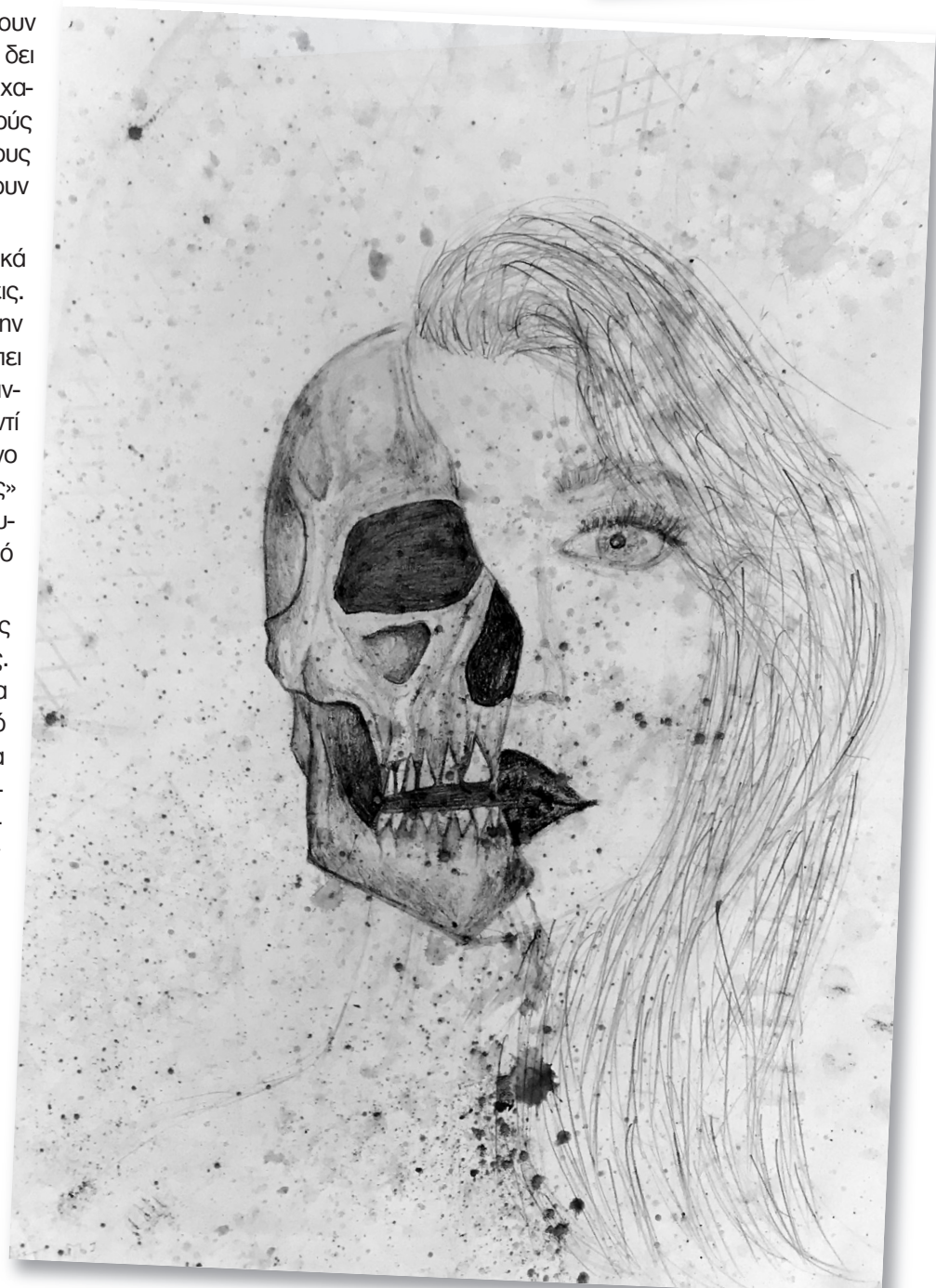
τόσο μόνοι που προσεγγίζουν διαδικτυακά ανθρώπους τους οποίους δεν έχουν δει ποτέ στη ζωή τους. Είναι σύνθηρες τέτοιες ιστοσελίδες να έχουν απήχηση σε άτομα με χαμηλή αυτοεκτίμηση, που ψάχνουν την αποδοχή έστω και από κάποιον άγνωστο. Για πολλούς ανθρώπους είναι λυτρωτικό, καθώς νιώθουν ελεύθεροι να εκφράσουν τα πραγματικά τους συναισθήματα και να είναι ο εαυτός τους μέσα από την ανωνυμία που τους εξασφαλίζουν τα "chat rooms".

Η αρνητική πτυχή της κοινωνικής δικτύωσης έγκειται στο ότι, αντί να λειτουργεί επικουρικά της πραγματικής δικτύωσης κι επαφής των ατόμων, υποκαθιστά τις ανθρώπινες σχέσεις. Θύτες και θύματα των ανθρώπινων σχέσεων είμαστε όλοι. Κάθε μέρα δολοφονούμε την κοινωνικότητά μας. Κάθε μέρα καταλύουμε την κοινωνική συνοχή που πρέπει να διέπει πραγματικά τη ζωή μας. Οι άνθρωποι πια δεν έχουμε χρόνο να ακούσουμε τον συνάνθρωπό μας. Έχουμε χάσει το αληθινό νόημα της ζωής. Κυνηγούμε τα υλικά αγαθά, αντί να καλλιεργήσουμε την ψυχή, το πνεύμα και την ανθρωπιά μας. Αντί να περάσουμε χρόνο με τους δικούς μας ανθρώπους, θα χάσουμε χρόνο δημοσιεύοντας την «τέλεια ζωή μας» στους διαδικτυακούς- άγνωστους φίλους μας. Σήμερα από τους ανθρώπους λείπει η κουβέντα, η συντροφιά, το αληθινό νόημα της ζωής, η σκέψη κι ένα υγιές μυαλό, καθαρό από όλα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Αν συνεχίσουμε έτσι, πολύ φοβάμαι πως σε λίγα χρόνια, αντί να κοιτάμε φωτογραφίες με τις παλιές καλές στιγμές με φίλους, θα κοιτάμε λίστες με τις καλύτερες ενημερώσεις. Καλή η τεχνολογία, μας έχει βοηθήσει με τα επιτεύγματά της, και είμαι σίγουρη πως τα επόμενα χρόνια θα μας βοηθήσει ακόμα περισσότερο. Όμως, δεν πρέπει ν' αλλάξει αυτό που είμαστε. Γιατί είμαστε άνθρωποι και έχουμε ανάγκη από την ανθρώπινη επικοινωνία και επαφή, πρόσωπο με πρόσωπο, όχι με την ψυχρότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης! Όλα τα συναισθήματα είναι στα μάτια μας, στο πρόσωπό μας, στη γλώσσα του σώματος! Γι' αυτό, την επόμενη φορά που θα κάθεστε μόνοι στο σπίτι μπροστά από έναν υπολογιστή σκεφτείτε πως εκείνη ακριβώς τη στιγμή χάνετε πολύτιμα λεπτά από τη ζωή σας που δεν θα ξαναέρθουν ποτέ! Και μπορεί εκείνη τη στιγμή να μη μας φαίνονται σημαντικά λόγω του μικρού της ηλικίας μας, αλλά μετά από μερικά χρόνια σίγουρα θα ευχόμαστε να είχαμε περάσει περισσότερο χρόνο με τους αγαπημένους μας.

Οφείλουμε να δρομολογήσουμε μια νέα προοπτική όπου το ψηφιακό σύμπαν της επικοινωνίας να υποστηρίζει και όχι να υποκαθιστά την ανάγκη για αληθινή ζωή. Ας κυνηγήσουμε την ουσιαστική επαφή, τις αυθεντικές εμπειρίες, τις υπαρκτές και μη ψευδεπίγραφες πραγματικότητες.

Παναγιώτα Λουκαΐδου Γ34

Αλέξανδρος Δημοσθένους Γ61

LA CASA DE PARAPLIROFORE

Γράφω αυτό το άρθρο με σκοπό να δηλώσω τη δυσαρέσκειά μου για τη συνεχή προπαγάνδα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ενάντια στα δημόσια σχολεία, καθώς και για την παραπληροφόρηση για τα συμβάντα που έλαβαν χώρα στο σχολείο μας.

Τη Δευτέρα 10 Σεπτεμβρίου, μέρα έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς, όπως κάθε χρόνο, εμείς οι τελειόφοιτοι του σχολείου, σαν έθιμο που τηρείται και σε άλλα λύκεια στην Κύπρο, παραμένουμε στο σχολείο την προηγούμενη νύχτα και οργανώνουμε ένα "show" με στόχο να καλωσορίσουμε τους καινούριους μαθητές του σχολείου. Το φετινό θέμα ήταν εμπνευσμένο από τη σειρά "La casa de papel", και έτσι ζωγραφίστηκαν πανό από εμάς και χρησιμοποιήθηκαν μάσκες της σειράς και πυροτεχνήματα.

Ένα τηλεοπτικό κανάλι, όμως, βιντεογράφησε στιγμιότυπα της εκδήλωσης, με πρόσωπα μαθητών. Έπειτα, κυκλοφόρησε ένα άρθρο στο διαδίκτυο, βασισμένο μόνο στα πλάνα που είχαν ληφθεί και χωρίς να προηγηθεί δημοσιογραφική έρευνα. Αισθάνομαι ότι εμείς και το σχολείο μας αδικηθήκαμε αφού πολλά απ' όσα ειπώθηκαν και γράφτηκαν συνιστούν ανυπόστατες ή και ψευδείς κατηγορίες. Το άρθρο διέσυρε τη σχολική μας κοινότητα. Χρησιμοποίησε τον ηλεκτρονικό εκφοβισμό αφού χαρακτήρισε τους μαθητές βάνδαλους και παρομοίωσε το Σχολείο με γήπεδο.

Ένα βήμα παραπέρα πήγε ένα δεύτερο τηλεοπτικό κανάλι, το οποίο αναφέρθηκε και στην παραμονή μας στο σχολείο την προηγούμενη νύχτα. Ο «δημοσιογράφος», την ώρα που βρισκόταν στον αέρα η πρόεδρος του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων, ισχυρίστηκε ότι υπήρξαν χουλιγκανισμοί που έθεσαν σε κίνδυνο τη ζωή των κατοίκων παρακείμενων οικιών. Ουδέν αναληθέστερο όμως! Κατά τη διάρκεια της νύχτας η παρουσία μας ήταν διακριτική και αθόρυβη, παρόλες τις ανακρίβειες που λέχθηκαν και γράφτηκαν – σκόπιμα μήπως; Κανείς δεν ανέφερε ότι

αμέσως μετά το

πέρασ του πεντάλε-

πτου "show" φροντίσαμε ο

σχολικός χώρος να είναι

πεντακάθαρος και μπήκαμε

πολιτισμένα στις

τάξεις μας. Αν αυτό είναι

Χουλιγκανισμός... ε τότε τι να πω!

Δυστυχώς, η προπαγάνδα και η

ανακάλυψη της παραπληροφόρησης

δεν είχε τέλος. Το ίδιο

βράδυ, ένα τρίτο τηλεοπτικό

κανάλι, το οποίο πήρε το

περιβόπο βίντεο από το πρώτο

κανάλι, σχολίαζε

"έκτροπα" από το Λύκειο της

Αγίας Φύλας Λεμεσού, ενώ

έδειχνε στιγμιότυπα από το δικό

μας Λύκειο!

Λυπηρό είναι το γεγονός ότι το

συγκεκριμένο περιστατικό

χρησιμοποιήθηκε από τον

κίτρινο τύπο με σκοπό να

«πείσει» για ακόμα μια

φορά για το χαμηλό επίπεδο

του δημόσιου σχολείου. Ανεβάζοντας

άρθρα και βίντεο στις σελίδες

τους στο Facebook οι δήθεν

δημοσιογράφοι, έδωσαν την

ευκαιρία σε διάφορους «κρπικούς

του καναπέ και του καφενέ» να

σκολιάζουν τους γονείς μας,

τους καθηγητές μας, αλλά προ

πάντων εμάς.

Πού βρίσκεται ο κώδικας

δημοσιογραφικής δεοντολογίας;

Πού βρίσκεται η αρχή

ραδιοτηλεόρασης; Αναντίρρητα,

φαίνεται ότι το χρήμα, τα

πολιτικά συμφέροντα και τα

οικονομικά κίνητρα είναι

πιο σημαντικά για εκείνους

που αποφασίζουν για μας

χωρίς εμάς για τη διάλυση

του δημόσιου σχολείου –

την οποία επιδιώκουν

μανιωδώς με τη βοήθεια

των Μ.Μ.Ε., ενώ έχουν

το θράσος να προ-

σποιοούνται ότι επιθυμούν

«εξορθολογισμό».

Στυλιανός Τηλαύγης Γ11

Και η παραπληροφόρηση συνεχίζει ακάθεκτη τη δική της πορεία...

Στις 5 Οκτωβρίου 2018 η ιστοσελίδα offsite δημοσίευσε άρθρο με τίτλο «Διαμαρτυρήθηκαν για τις εξετάσεις τετραμήνων μαθητές στη Λεμεσό». Το άρθρο αναφέρεται στους μαθητές του Λυκείου Αποστόλου Λουκά στο Κολόσι. Η φωτογραφία που το συνοδεύει είναι αυτή που βλέπετε δίπλα... Τι είπατε; Αυτό είναι το σχολείο μας; Μπα-αα οφθαλμαπάτη! Μην μου πείτε ότι υπάρχει και κάποιος που αναγνωρίζει τον εαυτό του; Να κάνετε μια δημοσιογραφική έρευνα για δίδυμα αδέρφια στη Λεμεσό... έρευνα τέτοιου βελνεκού, όπως αυτήν που έκανε ο συντάκτης του συγκεκριμένου άρθρου.

Δασουπολίτικες κλίκες

Οι Δασουπολίτες συχνά ενσωματώνονται μέσα σε παρέες. Αυτοεγκλωβίζονται μέσα στις φιλίες τους, χωρίς να τους ενδιαφέρει η φιλία με άλλα άτομα. Σε αυτές τις παρέες/ κλίκες τα άτομα συχνά ακολουθούν κοινή εμφάνιση με πανομοιότυπα ρούχα, παπούτσια, καλτσούλες (!) αλλά και συνήθειες, όπως οι διακοπές στον Πρωτάρρα, στην Κακοπετριά, με αποκορύφωμα τις διακοπές σε ελληνικό νησί... κάθε νησί και μία κλίκα της Δασούπολης! Άτομα πιο χαμηλών τόνων δεν ενσωματώνονται σε κάποια παρέα και συχνά μένουν μόνοι είτε από επιλογή, επειδή δεν θέλουν να ακολουθούν τη μάζα, είτε επειδή καμία κλίκα δεν τους αφήνει ανοιχτή δίοδο.

Το σχολείο τελειώνει και πριν φύγουμε, καλό είναι να συνειδητοποιήσουμε πως οι φίλοι, αν είναι πραγματικοί, αποδέχονται χωρίς να κριθύνουν, εκτιμούν, αγαπούν, βοηθούν και υπερασπίζονται τους φίλους τους... άρα δεν χρειάζεται να ακολουθούμε τις νόρμες καμίας κλίκας. Έξω από τα όρια της σχολικής μας κοινωνίας, οι πραγματικοί φίλοι δεν είναι μέσα σε κλίκες αλλά μέσα στην καρδιά μας, γιατί όπως είπε ο Χόρχε Λουίς Μπόρχες "Μου αρκεί που με θέλεις για φίλο. Ευχαριστώ που είμαι."

Μύρια Χατζημιχαήλ Γ21

Δασουπολίτικο είναι...

Μύρια Χατζημιχαήλ Γ21, Βάσια Χρυσάνθου Γ11

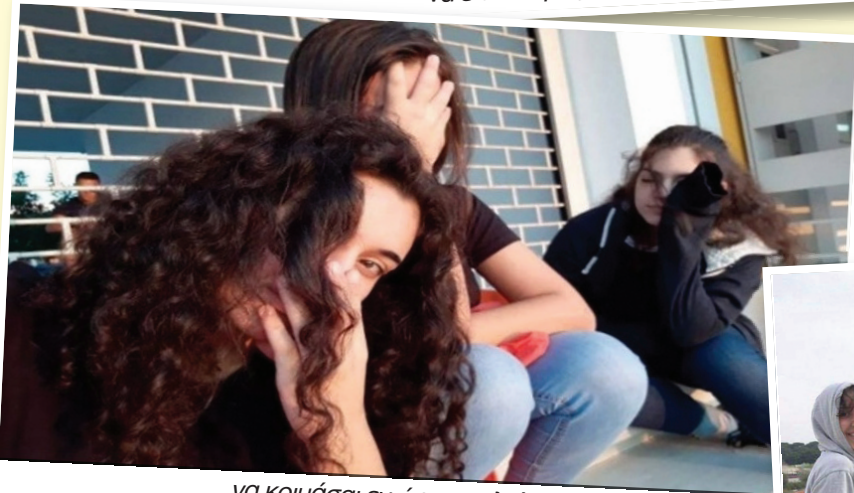
να είσαι περήφανος Δασουπολίτης

να κλειδώνουν τις τουαλέτες και συ να ψάχνεις απεγνωσμένα τις καθαρίστριες να σου ανοίξουν

να φιλοξενείς εξωγήινα πλάσματα, όπως τον αγαπητό μας @lil.roberto

να κοιμάσαι εν ώρα σχολείου

να εισάγεις ως νέα μόδα τις «δασουπολίτικες κάλτσες»

να δημιουργείς το δικό σου επιχειρηματικό brand

να είσαι δεκαοχτώ και με άδεια

Έμβλημα Λυκείου Αρχ. Μακαρίου Γ' για τα 40 χρόνια λειτουργίας του

Αποτελεί για μένα ιδιαίτερη τιμή το γεγονός ότι το λογότυπο που σχεδίασα επιλέχθηκε ως έμβλημα του Λυκείου Αρχ. Μακαρίου Γ' για τους εορτασμούς των σαράντα χρόνων ζωής του.

Παρ' όλο που συνήθως τα εμβλήματα έχουν κυκλικό περίγραμμα, επιλέχθηκε η ορθογώνια φόρμα, ώστε να παραπέμπει στον μοντέρνο αρχιτεκτονικό σχεδιασμό του σχολείου, όπου γίνεται χρήση ορθοκανονικών γεωμετρικών μορφών. Η ορθογώνια φόρμα αποτελείται από τέσσερα τετράγωνα, τα οποία συνθέτουν στοιχεία άμεσα συνφρασμένα με το Λύκειο Δασούπολης. Η φιγούρα του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', ως αφηρημένο περίγραμμα, αφού το Λύκειο Δασούπολης φέρει το όνομά του. Παράλληλα, η χαρακτηριστική σπειροειδής-ελικοειδής σκάλα, που βρίσκεται στο προαύλιο του σχολείου μάς δάνεισε την κάτοψή της, για να ενώσει αρμονικά τα στοιχεία της ονομασίας του σχολείου με τον εσωτερικό χώρο της σχολικής μας μονάδας. Δεν θα μπορούσε να παραλειφθεί η πρόσοψη του σχολείου μας, με το ιδιαίτερο σύστημα σκίασης, το οποίο δίνει στο μεπτόν και τη μπογιά μια άλλη όψη, μια πρωτοποριακή μορφή. Τέλος, μιας και η Δασούπολή μας «κλείνει» φέτος τα 40, ο αριθμός αυτός συμπεριλήφθηκε στο λογότυπο, υπενθυμίζοντας τα χρόνια λειτουργίας και προσφοράς του στον τόπο.

Ελευθερία Ιακώβου Β32

ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ' ΔΑΣΟΥΠΟΛΗ

Ατάκες αποκλειστικά δασουπολίτικες!

Όταν οι καθηγητές μιλούν ...

- ☹️ Ο ορισμός λύνει τα χέρια και όποιος δεν καταλαβαίνει τι σημαίνει αυτό να απευθυνθεί στη φιλόλόγο του.
- ☹️ Ε κασοκκλέφτη ...
- ☹️ Εννά με κάμετε παπά, ούλλη μέρα κύριε ελέπσον τζαι κύριε ελέπσον.
- ☹️ It's easy reasy Japanesey έννε;
- ☹️ Τις καρέκλες! Σπίπi σας εν έσσιετε;
- ☹️ Μπουμπουλίνες μου...
- ☹️ Βρε τσογλάνι παυχιά! Τι κάνεις εκεί ρε τσογλάνι;

και οι μαθητές δεν σιωπούν ...

- ☹️ Ίντα κιλίκιν εν τούτο δαμέσα. Σιωπάτε! (γουρλώνοντας τα μάτια)
- ☹️ Κοκόνες ούσσου. Κάνει γλώσσα! Όπως τις κοτζάκαρες που κάμνετε.

Η καυτή πατάτα των αδιόρθωτων διαγωνισμάτων

Μαθητής: Κύριε;
Καθηγητής: Ναι; Ποιος; (μετά που δέκα ώρες)
Μαθητής: Εφέρατε τα διαγωνίσματα;
Καθηγητής: Φυσικά! Αδιόρθωτα!

Μαθητής: Κυρία, πότε θα έχουμε τα διαγωνίσματα διορθωμένα;
Καθηγήτρια: Το αντίθετο του οσονούπω!

Η ώρα του αποχαιρετισμού...

Καθεσά όμορφο κάποτε τρεφείσαι, έτσι δεν βέλε; Το ταξίδι των μαθητικών μας χρόνων φτάνει φέτος στο τέλος του. Το λύκειο αποτέλεσε τον τρεφεταίο σταθμό και σε αυτό ζήσαμε τα πάντα στο έντονα! Πιστεύω πως οι αναμνήσεις που δημιουργήσαμε εδώ χαραχθηκαν ανεξίτηλα στη μνήμη και στη ψυχή μας.

Μου ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να συνθέσω κάτι που να συγκεκριμενώνει όλα μου τα συναισθήματα και να γράψω μια αφιέρωση, σε εσάς, στους φίλους μου, στους αγαπημένους μου καθηγητές, ακόμη και σε εκείνους που δεν τα στήριξαν και τόσο καλά. Το λύκειο, και ειδικότερα η Γ' Λυκείου, πιστεύω πως μας ωρίμασε... απότομα.

Η πίεση, το άγχος, ο φόβος για αποτυχία μάς έγκλην καθημερινά βιώματα. Αντά ανταποδούν ένα κομμάτι του σχολείου που δεν να μας στείψει, όμως, οι αναμνήσεις, η σταρέα, οι φίλοι ακόμα και οι διασπαστικοί με καθηγητές ανταποδούν αυτά που να ποταφίσουμε περισσότερο.

Τώρα πρόκειται να ανεβούμε ένα σκαλοτάκι ακόμα, να αναμειφθούμε για τους κότους μας και τις θυσίες που κάναμε. Θα αποχαιρετήσουμε το σχολείο, τους συμμαθητές μας, τους καθηγητές μας και να ξεκαθήσουμε για να χαράξουμε έναν καινούριο δρόμο, ως ενήλικες πλέον χρίζοντας τη δική μας ζωή.

Καλή συνέχεια, καλή τύχη, καλή σταδιοδρομία.

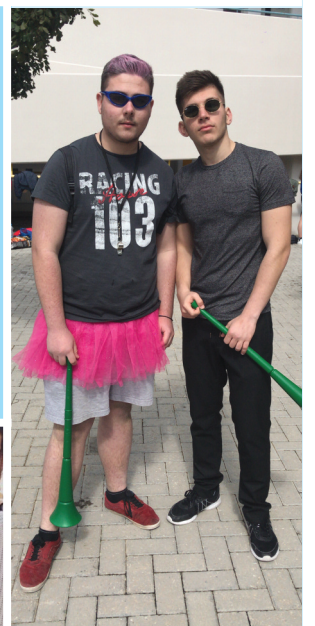
ΦΙΛΑΚΙΑ

Ιουλίττα Σοφία Γ 31, ΓΓ πρόεδρος ΚΑΜΣ

Φωτορεπορτάζ: Νεφέστη Χαραλάμους Γ 34

απόφοιτοι 2019

la casa de dazoo

